1529 (2022-2023) – Nr. 1
ingediend op 22 december 2022 (2022-2023)

Ontwerp van decreet

tot wijziging van het decreet van 21 juni 2013
betreffende de administratieve samenwerking
op het gebied van belastingen,
wat betreft de omzetting van richtlijn (EU) 2021/514
van de Raad van 22 maart 2021
tot wijziging van Richtlijn 2011/16/EU
betreffende de administratieve samenwerking
op het gebied van belastingen

Vlaams Parlement

verzendcode: FIN

INHOUD

Memorie van toelichting 3
Bijlagen bij de memorie van toelichting:
– Bijlage 1: Richtlijn (EU) 2021/514 van de Raad van 22 maart 2021 tot wijziging van Richtlijn 2011/16/EU betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van de belastingen 17
– Bijlage 2: Concordantietabellen A en B 45
Voorontwerp van decreet 51
Advies van de Vlaamse Toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens 63
Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen 75
Advies van de Raad van State 81
Ontwerp van decreet 89

MEMORIE VAN TOELICHTING

Samenvatting

Richtlijn 2011/16/EU legt het kader voor administratieve samenwerking op het gebied van de belastingen vast. Deze richtlijn werd in het interne recht omgezet door het decreet van 21 juni 2013.

Aan de richtlijn, en bijgevolg ook het decreet van 21 juni 2013, zijn de laatste jaren een reeks wijzigingen aangebracht om het toepassingsgebied van de automatische uitwisseling van inlichtingen en het instrumentarium voor de administratieve samenwerking verder uit te breiden om diverse vormen van belastingfraude, -ontduiking en -ontwijking te kunnen blijven opsporen en bestrijden.

Ondanks deze wijzigingen is er nog steeds behoefte aan verbetering. Om hieraan tegemoet te komen wijzigt het ontwerp van decreet ter omzetting van richtlijn (EU) 2021/514 (de zogenaamde DAC7-richtlijn) een aantal bestaande bepalingen met betrekking tot de uitwisseling van inlichtingen en administratieve samenwerking. Daarnaast beoogt deze Vlaamse omzetting onder meer een invulling te geven aan het begrip 'verwacht belang', een juridisch kader te bieden aan groepsverzoeken om inlichtingen en een regeling in te voeren om tot een gezamenlijke audit over te gaan.

I. ALGEMENE TOELICHTING

A. Situering

Dit ontwerp van decreet voorziet in de omzetting van richtlijn (EU) 2021/514 van de Raad van 22 maart 2021 tot wijziging van Richtlijn 2011/16/EU betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van de belastingen.

Richtlijn 2011/16/EU van de Raad betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van de belastingen (hierna richtlijn 2011/16/EU) is in het interne recht omgezet door het decreet van 21 juni 2013 houdende omzetting van richtlijn 2011/16/EU van de Raad van 16 februari 2011 betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van de belastingen en tot intrekking van richtlijn 77/799/EEG.

De afgelopen jaren werd een reeks wijzigingen aangebracht aan richtlijn 2011/16/EU om op het niveau van de Europese Unie nieuwe initiatieven op het gebied van fiscale transparantie mogelijk te maken:
- bij richtlijn 2014/107/EU van de Raad, omgezet in het interne recht door het decreet houdende diverse financiële bepalingen van 18 december 2015, werd de door de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO) ontwikkelde gezamenlijke rapportagestandaard (Common Reporting Standard – CRS) voor inlichtingen over financiële rekeningen binnen de Europese Unie ingevoerd. De automatische uitwisseling van inlichtingen over financiële rekeningen van niet-fiscale inwoners is voorzien in de CRS en vormt het mondiale kader voor die uitwisseling;
- richtlijn 2011/16/EU werd vervolgens gewijzigd bij richtlijn 2015/2376/EU van de Raad, die voorziet in de automatische uitwisseling van inlichtingen over voorafgaande grensoverschrijdende fiscale rulings. Deze wijziging werd omgezet in het interne recht door het decreet van 23 december 2016;
- de wijziging bij richtlijn 2016/881/EU van de Raad voorziet in de verplichte automatische uitwisseling van inlichtingen tussen belastingdiensten met betrekking tot landenrapporten van multinationale ondernemingen. Richtlijn 2016/881 werd niet omgezet vermits de door de richtlijn aangebrachte wijzigingen geen Vlaamse materiële bevoegdheid raken;

– richtlijn 2016/2258/EU van de Raad legt, gelet op het nut dat anti-witwasinlichtingen kunnen hebben, de lidstaten de verplichting op om de belastingdiensten toegang te geven tot de customer due diligence procedures die door financiële instellingen worden verricht op grond van richtlijn 2015/849/EU van het Europees Parlement en de Raad. Deze werd enkel federaal omgezet vermits er aan geen Vlaamse bevoegdheid geraakt werd;
– richtlijn 2018/822/EU introduceerde vervolgens een bijkomende rapportageverplichting met oog op de automatische uitwisseling van inlichtingen over meldingsplichtige grensoverschrijdende constructies. Deze wijziging werd in het interne recht omgezet door het decreet van 26 juni 2020.

B. Inhoud

Probleemstelling en omgevingsanalyse

Ondanks de wijzigingen die reeds werden aangebracht, stelt de Commissie in haar evaluatie van richtlijn 2011/16/EU vast dat er nog steeds behoefte is aan een verbetering van de bepalingen die betrekking hebben op alle vormen van uitwisseling van inlichtingen en administratieve samenwerking.

Met oog op een betere bestrijding van belastingfraude, -ontduiking en -ontwijking beoogt de omzetting van deze richtlijn:
– een duidelijkere afbakening en codificatie van de internationaal overeengekomen norm 'verwacht belang';
– groepsverzoeken om inlichtingen juridisch te kaderen;
– wijzigingen aan te brengen in verband met de bepaling over de uitwisseling van inlichtingen op verzoek;
– het uitbreiden van de verplichte automatische uitwisseling van inlichtingen op belastinggebied en de daarmee gepaard gaande tekstuele wijzigingen van de richtlijn 2011/16/EU;
– wijzigingen aan te brengen in verband met de bepaling over de automatische uitwisseling van inlichtingen in verband met de voorafgaande grensoverschrijdende beslissing in fiscale zaken;
– wijzigingen aan te brengen in verband met de bepalingen over de aanwezigheid in administratiekantoren en deelname aan administratief onderzoek;
– wijzigingen aan te brengen in verband met de bepaling over een gelijktijdige controle;
– bepalingen in te voeren met betrekking tot het overgaan tot een gezamenlijke audit;
– te verduidelijken waarvoor de inlichtingen in het kader van de richtlijn 2011/16/EU gebruikt mogen worden.

Richtlijn (EU) 2021/514 voorziet naast deze wijzigingen ook in een rapportageverplichting voor platformexploitanten en een verplichte automatische uitwisseling van de door platformexploitanten gerapporteerde inlichtingen (nieuw artikel 8bis quater). Deze nieuwe rapportageverplichting is ingegeven vanuit de vaststelling dat de belastingdiensten van de lidstaten over onvoldoende inlichtingen beschikken om een correcte beoordeling en controle uit te voeren van de bruto inkomsten in hun land uit commerciële activiteiten die via digitale platforms worden verricht. De automatische uitwisseling van deze inlichtingen tussen belastingautoriteiten is van wezenlijk belang om belastingautoriteiten de inlichtingen te bezorgen die zij nodig hebben om de verschuldigde inkomstenbelasting en belasting over de toegevoegde waarde correct vast te stellen.

Naar analogie met de omzetting van richtlijn 2011/16/EU, dient elke bevoegde overheid, zowel op federaal als op deelstatelijk niveau, de richtlijn om te zetten voor wat haar eigen bevoegdheid betreft. De wijzigingen die door artikel 1, 8), van richtlijn (EU) 2021/514 (nieuw artikel 8bis quater) worden voorzien met betrekking

tot de verplichte automatische uitwisseling van door platformexploitanten gerapporteerde inlichtingen, ressorteren onder de federale bevoegdheden en worden aldus niet omgezet in dit ontwerp van decreet.

Er werd in overleg met de federale staat en de overige gefedereerde entiteiten geconcludeerd dat, voor wat betreft de omzetting van de richtlijn (EU) 2021/514, de Federale Overheidsdienst (FOD) Financiën het best geplaatst is om de door de platformexploitanten gerapporteerde inlichtingen automatisch te verkrijgen en uit te wisselen. Een dergelijke werkwijze beantwoordt aan overweging 9 van de richtlijn die vooropstelt dat de rapportagevoorschriften doeltreffend en eenvoudig moeten zijn. Deze aanpak komt verder tegemoet aan het doel de rapportagevoorschriften te bewerkstelligen om de administratieve lasten voor digitale platforms te verminderen (zie overweging 10 van richtlijn (EU) 2021/514).

Ter omzetting van de bepalingen van de richtlijn in verband met de verplichte automatische uitwisseling van de door platformexploitanten gerapporteerde inlichtingen, wordt een samenwerkingsakkoord gesloten met de federale overheid en de andere gefedereerde entiteiten die deze richtlijn zullen omzetten. Hiertoe wordt het toepassingsgebied uitgebreid van het bestaande samenwerkingsakkoord van 27 maart 2017 tussen de Federale Staat, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest, het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest, de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap in het kader van de richtlijn 2011/16/EU van de Raad van 15 februari 2011 betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van de belastingen en tot intrekking van Richtlijn 77/799/EEG en in het kader van de gemengde bilaterale en multilaterale verdragen tussen het Koninkrijk België en een andere Staat of andere Staten die voorzien in een administratieve samenwerking op het gebied van de belastingen. Deze werkwijze is in lijn met randnummer 14 van advies 52.632/3 van de Raad van State bij de omzetting van richtlijn 2011/16/EU.

Bij decreten ter implementatie van Europese regelgeving is er geen vrije beleidsruimte.

Impactanalyse

Maatschappelijke impact

De voorliggende wijzigingen dienen het algemeen openbaar belang. Belastingheffing en de beoogde bestrijding van belastingfraude, -ontduiking en -ontwijking, het veiligstellen van belastinginkomsten en het bevorderen van eerlijke belastingheffing versterken de mogelijkheden voor sociale, politieke en economische inclusie in de lidstaten.

Impact op de grondrechten

Het ontwerp van decreet beperkt de rechten van betrokkenen niet (en waarborgt het recht op privacy) zoals voorzien door de algemene verordening gegevensbescherming (AVG).

Richtlijn 2021/514/EU en bijgevolg ook het ontwerp van decreet dat in de omzetting van deze richtlijn voorziet, eerbiedigen de grondrechten en nemen de beginselen in acht die met name zijn erkend in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie. Deze richtlijn en het ontwerp van decreet beogen met name te waarborgen dat het recht op bescherming van persoonsgegevens en de vrijheid van ondernemerschap onverkort worden geëerbiedigd.

Bij de totstandkoming van de richtlijn werd de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming geraadpleegd die heeft geoordeeld dat de verwerking van

persoonsgegevens in het kader van de richtlijn 2011/16/EU in overeenstemming is en blijft met verordening (EU) 2016/679 en verordening (EU) 2018/1725 van het Europees Parlement en de Raad.

De verwerking van persoonsgegevens in het kader van de richtlijn en het decreet van 21 juni 2013 is noodzakelijk voor de vervulling van een taak van algemeen belang in de zin van artikel 6.1 van de AVG. De rechtmatigheid van de gegevensuitwisseling hangt met andere woorden niet af van het wederzijdse karakter van de uitwisseling, maar van het zwaarwegend algemeen belang om een belastingsysteem te kunnen verwezenlijken, dat ondanks de discrepanties tussen belastingsystemen van Europese lidstaten, niet toelaat om gebruik te maken van die discrepanties om zo tot een eerlijker belastingklimaat te komen.

Budgettaire impact

De omzetting van richtlijn 2011/16/EU en de wijzigingen daarvan hebben enkel een rechtstreekse invloed op het Vlaamse Gewest voor de gewestbelastingen waarvan het Vlaamse Gewest zelf de inning en invordering verzorgt. Gelet op de materie is de impact hiervan beperkt.

Een verbeterde uitwisseling en samenwerking kunnen resulteren in efficiëntere controles. De potentiële extra inkomsten die hiervan het gevolg kunnen zijn, zijn echter moeilijk te becijferen.

Bestuurlijke impact op de lokale en provinciale besturen

Dit ontwerp van decreet heeft geen weerslag op de lokale en provinciale besturen.

C. Totstandkomingsprocedure

De Raad van State bracht op 14 november 2022 een advies uit, met nummer 72.353/3.

In dit advies maakt de Raad van State twee opmerkingen. Om hieraan tegemoet te komen werden een aantal wijzigingen aangebracht in het ontwerp van decreet en de memorie van toelichting.

Volgens de Raad van State voorziet artikel 36, lid 4, van de algemene verordening gegevensbescherming (AVG), gelezen in samenhang met artikel 57, lid 1, c), en overweging 96 ervan, in een verplichting om de toezichthoudende autoriteit, bedoeld in de wet van 3 december 2017 tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit, te raadplegen bij het opstellen van een voorstel voor een door een nationaal parlement vast te stellen wetgevingsmaatregel, of een daarop gebaseerde regelgevingsmaatregel in verband met verwerking.

Inmiddels werd bij artikel 10/1 van het decreet van 18 juli 2008 betreffende het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer de Vlaamse Toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens opgericht. De Vlaamse Toezichtcommissie (VTC) is een autonome dienst met rechtspersoonlijkheid en is als toezichthoudende autoriteit voor de verwerking van persoonsgegevens in de zin van artikel 36, lid 4, van de AVG verantwoordelijk voor het toezicht op de toepassing van de AVG door de instanties. Ingevolge artikel 51, lid 1, van de AVG kan immers elke lidstaat één of meer onafhankelijke overheidsinstanties, verantwoordelijk voor het toezicht op de toepassing van deze verordening, oprichten.

Sinds de bekendmaking van de aanstelling van de leden van de VTC door de Vlaamse Regering in het Belgisch Staatsblad van 29 maart 2019, is de VTC ingevolge artikel 10/4, §1, van voornoemd decreet bevoegd om hetzij uit eigen beweging, hetzij op verzoek van het Vlaams Parlement of de Vlaamse Regering adviezen te verstrekken omtrent elke aangelegenheid met betrekking tot de verwerkingen van persoonsgegevens. Er moet aldus worden vastgesteld dat er in dit geval een advies is waarbij het ontwerp van decreet is getoetst aan de AVG.

In randnummer 4 stelt de Raad van State vast dat bij de omzetting van artikel 1, 6), a), van richtlijn (EU) 2021/514 werd afgeweken van de richtlijnterminologie. Aan deze materiële vergissing wordt tegemoetgekomen door in artikel 10 van het ontwerp van decreet de begrippen 'inkomen uit een dienstbetrekking' en 'tantièmes en presentiegelden' uit de richtlijn te gebruiken.

D. Bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest

Dit ontwerp van decreet regelt zowel een gemeenschaps- als een gewestaangelegenheid. Overeenkomstig artikel 170, §2, van de Grondwet beschikken zowel het Vlaamse Gewest als de Vlaamse Gemeenschap over autonome belastingbevoegdheid. In navolging van het advies van de Raad van State 52.632/3 van 4 februari 2013 over het decreet van 21 juni 2013 betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van de belastingen worden de gemeenschapsaangelegenheden waarvoor de Vlaamse Gemeenschap bevoegd is ook gevat om tot een correcte omzetting van de richtlijn te komen. De Raad van State stelt in dit advies immers duidelijk dat de Vlaamse Gemeenschap deze bevoegdheid heeft en dat het feit dat een bepaalde activiteit waarop een richtlijn betrekking heeft, in een lidstaat (nog) niet bestaat, deze lidstaat niet ontslaat van zijn verplichting tot het omzetten van die richtlijn.

II. TOELICHTING BIJ DE ARTIKELEN

Artikel 1

Dit decreet regelt zowel een gemeenschaps- als een gewestaangelegenheid. Het materieel toepassingsgebied van richtlijn 2011/16/EU, die door richtlijn (EU) 2021/514 wordt gewijzigd, omvat immers "elke vorm van belastingen die door of namens een lidstaat of de territoriale of bestuurlijke onderdelen van een lidstaat, met inbegrip van de lokale overheden, worden geheven". Overeenkomstig artikel 170, §2, van de Grondwet beschikken zowel het Vlaamse Gewest als de Vlaamse Gemeenschap over autonome belastingbevoegdheid. In navolging van het advies van de Raad van State 52.632/3 van 4 februari 2013 over het decreet van 21 juni 2013 betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van de belastingen worden de gemeenschapsaangelegenheden waarvoor de Vlaamse Gemeenschap bevoegd is ook gevat om tot een correcte omzetting van de richtlijn te komen. De Raad van State stelt in dit advies immers duidelijk dat de Vlaamse Gemeenschap deze bevoegdheid heeft en dat het feit dat een bepaalde activiteit waarop een richtlijn betrekking heeft, in een lidstaat (nog) niet bestaat, deze lidstaat niet ontslaat van zijn verplichting tot het omzetten van die richtlijn.

Artikel 2

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

De concordantietabellen voor de omzetting van richtlijn 2021/514 zijn opgenomen in de bijlagen bij deze memorie van toelichting.

Artikel 3

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 4

Met dit artikel worden bijkomende definities toegevoegd aan artikel 5 van hetzelfde decreet voor de begrippen 'gezamenlijke audit', 'gegevensinbreuk' en 'CCN-netwerk'.

Punt 26° en 27° betreffen een overname van de definities zoals ingevoegd door artikel 1, 1), d), van de richtlijn (EU) 2021/514. Punt 28° betreft de overname van de definitie in artikel 3, 13°, van richtlijn 2011/16/EU, die eerder niet in het decreet werd omgezet, maar nu wordt opgenomen naar aanleiding van het nieuw artikel 30/6.

Artikel 5

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 6

In artikel 9 van hetzelfde decreet wordt verduidelijkt dat de bevoegde autoriteit aan de verzoekende autoriteit 'onmiddellijk' de reden meedeelt waarom zij van oordeel is dat er geen administratief onderzoek nodig is.

Artikel 7

In artikel 10 van hetzelfde decreet worden de termijnen voor het verstrekken van inlichtingen op verzoek gedeeltelijk gewijzigd. Ten aanzien van inlichtingen die nog niet in het bezit zijn van de bevoegde autoriteit wordt de termijn voor het verstrekken gesteld op uiterlijk drie maanden na de datum van ontvangst van het verzoek.

Ingevolge de wijzigingen aan paragraaf 1 is paragraaf 4 overbodig geworden. Deze bepaling wordt dan ook opgeheven.

Artikel 8

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 9

In een nieuw ontworpen artikel 10/1 wordt het begrip 'verwacht belang' afgebakend.

Deze internationaal overeengekomen norm wordt gecodificeerd in het eerste lid om de doeltreffendheid van de uitwisseling van inlichtingen te garanderen en onterechte weigeringen van verzoeken te voorkomen. Daarnaast wordt ook rechtszekerheid voor zowel de belastingdiensten als de belastingplichtigen beoogd.

Het tweede lid vermeldt de inlichtingen die de verzoekende autoriteit aan de aangezochte autoriteit dient te verstrekken om het verwachte belang van de verzochte inlichtingen aan te tonen.

Een verzoek kan ook betrekking hebben op een groep belastingplichtigen die niet individueel kunnen worden geïdentificeerd. Wanneer verzoeken om inlichtingen worden behandeld met betrekking tot groepen belastingplichtigen die niet individueel kunnen worden geïdentificeerd, en het verwachte belang van de gevraagde inlichtingen alleen kan worden beschreven op basis van een gemeenschappelijke

reeks kenmerken, kunnen de belastingdiensten in het licht hiervan groepsverzoeken om inlichtingen blijven gebruiken binnen een duidelijk juridisch kader. Dat juridisch kader wordt omschreven in het derde lid.

Artikel 10

Dit artikel wijzigt het bestaande artikel 11 van hetzelfde decreet. Op grond van artikel 11 deelt de bevoegde autoriteit automatisch de inlichtingen mee waarover zij ten aanzien van de ingezetenen van een lidstaat beschikt inzake specifieke inkomsten- en vermogenscategorieën. Die inkomsten- en vermogenscategorieën werden reeds opgesomd en worden nu aangevuld met een bijkomende categorie: royalty's. Bij de formulering werd rekening gehouden met de opmerking van de Raad van State in randnummer 4 van het advies.

Met het oog op een betere bestrijding van belastingfraude, -ontduiking en -ontwijking worden royalty's, als omschreven in artikel 2, b), van richtlijn 2003/49/EG van de Raad van 3 juni 2003 betreffende een gemeenschappelijke belastingregeling inzake uitkeringen van interest en royalty's tussen verbonden ondernemingen van verschillende lidstaten, opgenomen in de categorieën van inkomsten waarop de verplichte automatische uitwisseling van inlichtingen van toepassing is.

Het is immers van belang dat de lidstaten inlichtingen in verband met inkomsten uit intellectuele eigendom uitwisselen, aangezien dit domein van de economie vatbaar is voor winstverschuivingsconstructies vanwege de zeer mobiele aard van de onderliggende activa.

In hetzelfde artikel wordt een nieuw tweede lid ingevoegd. Daarbij wordt gesteld dat er wordt gestreefd om, voor de belastingtijdvakken die ingaan op of na 1 januari 2024, in het kader van de automatische uitwisseling van inlichtingen, te werken met het door de lidstaat van verblijf afgegeven fiscaal identificatienummer, ook wel gekend onder de benaming 'tax identification number' of TIN.

Artikel 11

Met dit artikel worden een aantal aanpassingen gemaakt aan het bestaande artikel 11/1 van hetzelfde decreet.

In paragraaf 4, 1°, wordt de termijn gewijzigd waarbinnen de inlichtingen, vermeld in artikel 11/1, §1, door de bevoegde autoriteit dienen te worden verstrekt, namelijk: onverwijld zodra de grensoverschrijdende voorafgaande beslissingen in fiscale zaken zijn afgegeven of gemaakt, gewijzigd of hernieuwd.

De maximumtermijn blijft een uiterlijke termijn van drie maanden na het einde van het eerste halfjaar van het kalenderjaar waarin de grensoverschrijdende voorafgaande beslissingen in fiscale zaken zijn afgegeven of gemaakt, gewijzigd of hernieuwd.

Met deze wijziging wordt benadrukt dat de inlichtingen zo spoedig mogelijk dienen te worden uitgewisseld.

Daarnaast wordt in paragraaf 5, 2°, de inhoud van de door de bevoegde autoriteit te verstrekken inlichtingen uitgebreid met "alle andere inlichtingen die voor de bevoegde autoriteit nuttig kunnen zijn bij de evaluatie van een mogelijk belastingrisico".

Artikel 12

Het bestaande artikel 14 van hetzelfde decreet wordt vervangen om het in overeenstemming te brengen met de wijzigingen die werden aangebracht door artikel 1, 10), van de richtlijn 2021/514/EU.

De mogelijkheid tot de fysieke aanwezigheid van de personeelsleden van lidstaten in administratiekantoren en hun deelname aan administratief onderzoek blijft behouden, maar wordt nu ook uitgebreid zodat dergelijke administratieve onderzoeken, waar passend, ook met gebruik van elektronische communicatiemiddelen kunnen gebeuren.

Artikel 13

Dit artikel wijzigt het bestaande artikel 15 van hetzelfde decreet, om het in overeenstemming te brengen met de wijzigingen die in artikel 11 van richtlijn 2011/16/EU werden aangebracht door artikel 1, 10), van de richtlijn (EU) 2021/514.

Concreet wordt in de eerste paragraaf voorzien dat de door een buitenlandse autoriteit gemachtigde personeelsleden onder bepaalde voorwaarden, waar passend, via elektronische communicatiemiddelen kunnen deelnemen aan administratieve onderzoeken die door de Vlaamse overheid worden uitgevoerd.

Daarnaast werd paragraaf 2 van de bestaande bepaling vervangen. Voorheen bepaalde artikel 11, tweede lid, eerste alinea, van de richtlijn 2011/16/EU dat: "Voor zover het in de lidstaat van de aangezochte autoriteit wettelijk is toegestaan, kunnen, op grond van de in lid 1 bedoelde overeenkomst, de bij een administratief onderzoek aanwezige ambtenaren van de verzoekende autoriteit personen ondervragen en bescheiden onderzoeken."

Bij de omzetting van deze bepaling in artikel 15, §2, van hetzelfde decreet werd dan ook besloten dat de bij een administratief onderzoek aanwezige personeelsleden van de verzoekende autoriteit in de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest geen personen konden ondervragen en geen bescheiden konden onderzoeken. Om die reden werd dan ook destijds niet overgegaan tot de omzetting van artikel 11, tweede lid, tweede alinea, van de richtlijn 2011/16/EU.

Het door artikel 1, 10), b), van de richtlijn 2021/514 gewijzigde artikel 11, tweede lid, eerste alinea, van de richtlijn 2011/16/EU, voorziet niet meer in de mogelijkheid voor een lidstaat om de bij een administratief onderzoek aanwezige personeelsleden van de verzoekende autoriteit te verbieden personen te ondervragen en bescheiden te onderzoeken. Bijgevolg dient met de huidige omzetting van artikel 11, tweede lid, eerste alinea, van de richtlijn 2011/16/EU eveneens te worden overgegaan tot de omzetting van artikel 11, tweede lid, tweede alinea, van de richtlijn 2011/16/EU.

Artikel 14

Dit artikel wijzigt het bestaande artikel 16 van hetzelfde decreet.

Dit artikel voorziet in de gevallen waarin kan worden overeengekomen om gelijktijdig, elk op het eigen grondgebied, bij een of meer personen die voor hen een gezamenlijk of complementair belang hebben, controles te verrichten en de aldus verkregen inlichtingen uit te wisselen.

Een lidstaat die voornemens is een gelijktijdige controle uit te voeren, moet ertoe worden verplicht de andere betrokken lidstaten daarvan in kennis te stellen. Ter wille van efficiëntie en rechtszekerheid is het passend te bepalen dat de bevoegde

autoriteit van elke betrokken lidstaat ertoe verplicht wordt binnen een specifieke termijn te reageren.

Bijgevolg houdt de huidige wijziging dan ook in dat de bevoegde autoriteit gehouden is om binnen een termijn van 60 dagen na ontvangst van het voorstel een bevestiging van deelname of een gemotiveerde wijziging te sturen. Voorheen was deze termijn van 60 dagen niet in de bepaling opgenomen.

Artikel 15

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 16

In hetzelfde decreet wordt in de nieuwe afdeling 2/1, ingevoegd bij artikel 15, een nieuw artikel 16/1 ingevoegd dat de procedurele regels voor gezamenlijke audits uitwerkt.

Uit multilaterale controles die werden uitgevoerd met steun van het Fiscalis 2020-programma dat is opgezet bij verordening (EU) nr. 1286/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 tot vaststelling van een actieprogramma ter verbetering van het functioneren van de belastingstelsels in de Europese Unie voor de periode 2014-2020 (Fiscalis 2020) en tot intrekking van Beschikking nr. 1482/2007/EG, is het nut gebleken van gecoördineerde controles van een of meer belastingplichtigen die van gezamenlijk of complementair belang zijn voor de bevoegde autoriteiten van twee of meer lidstaten. Zulke gezamenlijke acties worden momenteel alleen uitgevoerd op basis van de gecombineerde toepassing van de bestaande bepalingen inzake de aanwezigheid van personeelsleden van één lidstaat op het grondgebied van een andere lidstaat en inzake gelijktijdige controles. In veel gevallen heeft die praktijk echter aangetoond dat verdere verbeteringen nodig zijn om rechtszekerheid te scheppen.

Derhalve werd richtlijn 2011/16/EU aangevuld om het kader en de belangrijkste beginselen te verduidelijken die moeten worden toegepast wanneer de bevoegde autoriteiten van lidstaten ervoor kiezen over te gaan tot een gezamenlijke audit.

Gezamenlijke audits moeten een extra instrument zijn voor administratieve samenwerking tussen de lidstaten op het gebied van belastingen, en een aanvulling vormen op het bestaande kader dat voorziet in de mogelijkheid voor personeelsleden van een andere lidstaat om aanwezig te zijn in kantoren, deel te nemen aan administratieve onderzoeken en gelijktijdige controles te verrichten.

Gezamenlijke audits zouden de vorm aannemen van administratieve onderzoeken die gezamenlijk door de bevoegde autoriteiten van twee of meer lidstaten worden uitgevoerd, en verband houden met een of meer personen van gezamenlijk of complementair belang voor de bevoegde autoriteiten van die lidstaten. Gezamenlijke audits kunnen een belangrijke bijdrage leveren tot een beter functioneren van de interne markt. Gezamenlijke audits moeten zo worden opgezet dat zij de belastingplichtigen rechtszekerheid bieden dankzij duidelijke procedureregels, met inbegrip van maatregelen om het risico van dubbele heffing te beperken.

Met het oog op rechtszekerheid moeten de bepalingen van richtlijn 2011/16/EU inzake gezamenlijke audits ook de belangrijkste aspecten van de overige elementen van dat instrument bevatten, zoals de specifieke termijn voor het beantwoorden van een verzoek om een gezamenlijke audit, de reikwijdte van de rechten en plichten van de personeelsleden die deelnemen aan een gezamenlijke audit, en het proces dat leidt tot de opstelling van een eindverslag van een gezamenlijke audit.

Die bepalingen inzake gezamenlijke audits mogen niet aldus worden uitgelegd dat zij vooruitlopen op procedures die in een lidstaat conform diens nationale recht zouden plaatsvinden naar aanleiding van of als vervolg op de gezamenlijke audit, zoals het heffen of vaststellen van belastingen bij besluit van de belastingautoriteiten van de lidstaten, de beroeps- of schikkingsprocedure in verband daarmee of de rechtsmiddelen die belastingplichtigen in het kader van die procedures ter beschikking staan.

Met het oog op rechtszekerheid moet het eindverslag van een gezamenlijke audit een weergave zijn van de bevindingen waarover de betrokken bevoegde autoriteiten overeenstemming hebben bereikt. De betrokken bevoegde autoriteiten zouden bovendien kunnen overeenkomen dat het eindverslag van een gezamenlijke audit de punten bevat waarover geen overeenstemming kon worden bereikt. De onderling overeengekomen bevindingen van het eindverslag van een gezamenlijke audit moeten in aanmerking worden genomen in de relevante instrumenten die de bevoegde autoriteiten van de deelnemende lidstaten naar aanleiding van die gezamenlijke audit uitvaardigen.

Met het oog op rechtszekerheid is het passend te bepalen dat gezamenlijke audits moeten worden uitgevoerd op vooraf overeengekomen en gecoördineerde wijze en in overeenstemming met de wetgeving en procedurele voorschriften van de lidstaat waar de activiteiten van een gezamenlijke audit plaatsvinden. Dergelijke voorschriften kunnen ook de verplichting inhouden ervoor te zorgen dat personeelsleden van een lidstaat die aan de gezamenlijke audit in een andere lidstaat hebben deelgenomen, indien nodig ook deelnemen aan een eventuele klachten-, herzienings- of beroepsprocedure in die lidstaat.

De rechten en plichten van de personeelsleden die deelnemen aan de gezamenlijke audit, moeten in geval van hun aanwezigheid bij activiteiten die in een andere lidstaat worden verricht, worden vastgesteld overeenkomstig de wetgeving van de lidstaat waar de activiteiten van de gezamenlijke audit plaatsvinden. Personeelsleden van een andere lidstaat voegen zich naar de wetgeving van de lidstaat waar de activiteiten van een gezamenlijke audit plaatsvinden, en mogen tegelijkertijd geen bevoegdheden uitoefenen die verder gaan dan de bevoegdheden die hun krachtens de wetgeving van hun lidstaat zijn verleend.

Hoewel de bepalingen inzake gezamenlijke audits tot doel hebben een nuttig instrument voor administratieve samenwerking op belastinggebied te vormen, mag niets in deze richtlijn worden uitgelegd als strijdig met de vastgestelde regels inzake samenwerking tussen de lidstaten op justitieel gebied.

Paragraaf 1 van het ontworpen artikel 16/1 stelt dat de bevoegde autoriteit door de buitenlandse autoriteit van een of meer lidstaten kan worden verzocht om een gezamenlijke audit uit te voeren. De bevoegde autoriteit is verplicht om op een dergelijk verzoek binnen een termijn van 60 dagen na ontvangst van dat verzoek te reageren. Het verzoek kan gemotiveerd worden verworpen.

Paragraaf 2 van hetzelfde artikel stelt dat de bevoegde autoriteit en de buitenlandse autoriteit van de verzoekende lidstaat of lidstaten handelen op overeengekomen gecoördineerde wijze, met inbegrip van taalregelingen, en in overeenstemming met de wetgeving en de procedurele voorschriften van de Vlaamse overheid. De bevoegde autoriteit wijst een vertegenwoordiger aan die verantwoordelijk is voor het toezicht op en de coördinatie van de gezamenlijke audit.

Paragraaf 3 van hetzelfde artikel biedt met het oog op rechtszekerheid een aantal specifieke garanties in verband met de deelname van personeelsleden van andere lidstaten aan een gezamenlijke audit, het verzamelde bewijsmateriaal en

de rechten en plichten van de personen die aan een gezamenlijke audit worden onderworpen.

In paragraaf 4 en 5 wordt omschreven hoe de bevindingen van de gezamenlijke audit worden verwerkt in een eindverslag en hoe de geaudite persoon ter kennis wordt gesteld van het resultaat van de gezamenlijke audit.

Paragraaf 6 is te beschouwen als het omgekeerde van het ontworpen artikel 16/1, §1, eerste lid. De bevoegde autoriteit heeft namelijk ook de mogelijkheid om de buitenlandse autoriteit van één of meer lidstaten te verzoeken om een gezamenlijke audit uit te voeren. De aangezochte lidstaten zullen vervolgens, overeenkomstig hun interne omzetting van richtlijn (EU) 2021/514, ook gehouden zijn om te reageren op het voormelde verzoek van de bevoegde autoriteit binnen een termijn van 60 dagen na ontvangst van het verzoek. De bevoegde autoriteit en de personeelsleden van de Vlaamse overheid zullen in het voorliggende geval de wetgeving en de procedurele voorschriften volgen van de lidstaat waar de activiteiten van een gezamenlijke audit plaatsvinden.

Artikel 17

Met dit artikel wordt een wijziging doorgevoerd aan artikel 21, §2, van hetzelfde decreet dat betrekking heeft op de voorwaarden voor de administratieve samenwerking, meer bepaald de openbaarmaking van inlichtingen en bescheiden.

In het eerste punt wordt verduidelijkt dat de inlichtingen waarover de bevoegde autoriteit beschikt ook gebruikt kunnen worden voor de vaststelling, de uitvoering en de handhaving van de btw en andere indirecte belastingen.

Hoewel dit tot dusver niet was uitgesloten, was er als gevolg van een onduidelijk kader hierover onzekerheid ontstaan. Daarom, en gezien het belang van de btw voor de werking van de interne markt, wordt de mogelijkheid om inlichtingen voor dit doel te gebruiken verduidelijkt.

Daarnaast wordt het tweede lid van artikel 21, §2, vervangen. Daarbij wordt bepaald dat met toestemming van de buitenlandse autoriteit die de inlichtingen heeft verstrekt, en enkel voor zover het in België wettelijk is toegestaan, de ontvangen inlichtingen en bescheiden voor andere dan de in het artikel 21, §2, eerste lid, bedoelde doeleinden worden gebruikt. Een lidstaat die inlichtingen voor belastingdoeleinden aan een andere lidstaat verstrekt, dient volgens de richtlijn het gebruik van die inlichtingen voor andere doeleinden toe te staan, voor zover dat uit hoofde van de nationale wetgeving van beide lidstaten is toegestaan.

Het nieuwe derde lid voorziet in de mogelijkheid om aan andere lidstaten een lijst mee te delen van andere doeleinden waarvoor de inlichtingen en bescheiden overeenkomstig het nationale recht van die lidstaat gebruikt kunnen worden. Inlichtingen en bescheiden kunnen zonder toestemming gebruikt worden voor alle doeleinden die de inlichtingen verstrekkende lidstaat op een lijst heeft meegedeeld.

Artikel 18

Artikel 18 voegt aan hoofdstuk 5/2 van hetzelfde decreet een nieuw artikel 30/6 toe, dat betrekking heeft op de procedure die gevolgd moet worden wanneer er een gegevensinbreuk zou plaatsvinden.

Om gegevensinbreuken te voorkomen en mogelijke schade te beperken, is het van het grootste belang dat de beveiliging van alle gegevens die in het kader van richtlijn 2011/16/EU en bijgevolg ook in het kader van het decreet van 21 juni

2013 tussen de bevoegde autoriteiten van de lidstaten worden uitgewisseld, wordt verbeterd.

Daarom is het passend het decreet van 21 juni 2013 aan te vullen met regels inzake de procedure die de lidstaten en de Commissie moeten volgen in geval van een gegevensinbreuk in een lidstaat en wanneer de inbreuk plaatsvindt in het CCN.

Gezien de gevoelige aard van de gegevens waarop een gegevensinbreuk betrekking zou kunnen hebben, zou het passend zijn te voorzien in maatregelen zoals het verzoeken om de schorsing van de uitwisseling van inlichtingen met de lidstaat of lidstaten waar de gegevensinbreuk heeft plaatsgevonden, of het schorsen van toegang tot het CCN voor een of meer lidstaten totdat de gegevensinbreuk is verholpen.

Overeenkomstig artikel 4 van het ontwerp van decreet moet onder 'gegevensinbreuk' worden verstaan: een inbreuk op de beveiliging die leidt tot vernietiging, verlies, wijziging of elk voorval van ongepaste of ongeoorloofde inzage, openbaarmaking of gebruik van inlichtingen, met inbegrip van, maar niet beperkt tot, persoonsgegevens die worden doorgegeven, opgeslagen of anderszins verwerkt, als gevolg van opzettelijke onwettige handelingen, nalatigheid of ongevallen. Een gegevensinbreuk kan betrekking hebben op de vertrouwelijkheid, de beschikbaarheid en de integriteit van gegevens.

Het eerste lid van paragraaf 1 bepaalt dat wanneer een gegevensinbreuk in de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest plaatsvindt, de bevoegde autoriteit die inbreuk en alle daaropvolgende corrigerende maatregelen onverwijld meldt aan de Europese Commissie. Vervolgens stelt de Europese Commissie alle lidstaten onverwijld in kennis van de haar gemelde of bekende gegevensinbreuk en van eventuele corrigerende maatregelen.

Het tweede lid voorziet in de mogelijkheid om de uitwisseling van inlichtingen met een lidstaat waar een gegevensinbreuk heeft plaatsgevonden te schorsen. Omgekeerd voorziet het derde lid dat wanneer een gegevensinbreuk heeft plaatsgevonden in de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest, de bevoegde autoriteit gehouden is de Europese Commissie om een schorsing van de toegang tot het CCN-netwerk te verzoeken voor de toepassing van dit decreet, wanneer die inbreuk niet onmiddellijk en op passende wijze onder controle kan worden gebracht.

Deze procedure verloopt verder als volgt: op een dergelijk verzoek schorst de Europese Commissie de toegang van de bevoegde autoriteit tot het CCN-netwerk voor de toepassing van dit decreet. Na melding door de bevoegde autoriteit van het feit dat de gegevensinbreuk is verholpen, geeft de Europese Commissie de bevoegde autoriteit opnieuw toegang tot het CCN-netwerk. Als een of meer lidstaten de Europese Commissie verzoeken om gezamenlijk te verifiëren of de gegevensinbreuk is verholpen, geeft de Europese Commissie pas na die verificatie de bevoegde autoriteit opnieuw toegang tot het CCN-netwerk. Deze mogelijkheid werd voor de bevoegde autoriteit voorzien in het derde lid. Als voor de toepassing van dit decreet een gegevensinbreuk in het centrale gegevensbestand of het CCN-netwerk plaatsvindt die nadelige gevolgen kan hebben voor de uitwisseling van inlichtingen door de lidstaten via het CCN-netwerk, stelt de Europese Commissie de bevoegde autoriteit zonder onnodige vertraging in kennis van de gegevensinbreuk en van eventuele corrigerende maatregelen die zijn genomen. Zulke corrigerende maatregelen kunnen inhouden dat de toegang tot het centrale gegevensbestand of het CCN-netwerk wordt geschorst totdat de gegevensinbreuk is verholpen.

De Commissie is verantwoordelijk voor het waarborgen van de beveiliging van het centrale gegevensbestand voor administratieve samenwerking op belastinggebied en van het CCN-netwerk.

Gezien de technische aard van de procedures voor gegevensuitwisseling, moeten de lidstaten, met de hulp van de Commissie, overeenstemming bereiken over de praktische regelingen die nodig zijn voor de uitvoering van de procedures die moeten worden gevolgd in geval van een gegevensinbreuk en over de maatregelen die moeten worden genomen om toekomstige gegevensinbreuken te voorkomen. Paragraaf 2 voorziet in de omzetting van deze verplichting.

Overeenkomstig artikel 5, eerste lid, 2°, van het decreet van 21 juni 2013 moet onder 'bevoegde autoriteit' worden verstaan: de door België als zodanig aangewezen autoriteit. Het centraal verbindingsbureau, de Vlaamse verbindingsdiensten en de Vlaamse bevoegde personeelsleden worden eveneens als bevoegde autoriteit bij delegatie beschouwd. Voor België werd aan deze begrippen verder invulling gegeven door het samenwerkingsakkoord van 27 maart 2017. In artikel 3 van het samenwerkingsakkoord werd een opsomming gemaakt van de bevoegde autoriteiten in België. In artikel 4 werd de dienst Internationale betrekkingen van de Algemene Administratie van de Fiscaliteit van de Federale Overheidsdienst Financiën aangeduid als centraal verbindingsbureau voor België. Het centraal verbindingsbureau is ingevolge het samenwerkingsakkoord verantwoordelijk voor de contacten met de Europese Commissie. Zoals eerder vermeld, zal dit samenwerkingsakkoord herzien worden om het in overeenstemming te brengen met richtlijn (EU) 2021/514. Bij deze herziening zal ook verdere aandacht worden besteed aan het luik gegevensbescherming en de gegevensverwerking tussen de verschillende Belgische bevoegde autoriteiten. Ten aanzien van belanghebbenden is het immers van belang dat er in België transparante en uniforme regels worden uitgewerkt.

Artikel 19

Artikel 19 voorziet 1 januari 2023 als datum voor de inwerkingtreding van het decreet.

In afwijking hiervan zullen de bepalingen die betrekking hebben op de gezamenlijke audit pas in werking treden vanaf 1 januari 2024.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Jan JAMBON

De Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Wonen en Onroerend Erfgoed,

Matthias DIEPENDAELE

BIJLAGEN BIJ DE MEMORIE VAN TOELICHTING:

Bijlage 1: Richtlijn (EU) 2021/514 van de Raad van 22 maart 2021
tot wijziging van Richtlijn 2011/16/EU betreffende
de administratieve samenwerking op het gebied
van de belastingen

I

(Wetgevingshandelingen)

RICHTLIJNEN

RICHTLIJN (EU) 2021/514 VAN DE RAAD

van 22 maart 2021

tot wijziging van Richtlijn 2011/16/EU betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van de belastingen

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name de artikelen 113 en 115,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Gezien het advies van het Europees Parlement ([1]),

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité ([2]),

Handelend volgens een bijzondere wetgevingsprocedure,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Om rekening te houden met nieuwe initiatieven van de Unie op het gebied van fiscale transparantie is de afgelopen jaren een reeks wijzigingen aangebracht in Richtlijn 2011/16/EU van de Raad ([3]). Die wijzigingen hadden voornamelijk betrekking op de invoering van rapportageverplichtingen — gevolgd door een mededeling aan andere lidstaten — in verband met financiële rekeningen, voorafgaande grensoverschrijdende rulings en voorafgaande verrekenprijsafspraken, landenrapporten en meldingsplichtige grensoverschrijdende constructies. Op die manier hebben die wijzigingen het toepassingsgebied van de automatische uitwisseling van inlichtingen uitgebreid. De belastingautoriteiten van de lidstaten beschikken nu over een breder instrumentarium voor samenwerking om diverse vormen van belastingfraude, -ontduiking en -ontwijking te kunnen opsporen en bestrijden.

(2) De afgelopen jaren heeft de Commissie toezicht gehouden op de toepassing van Richtlijn 2011/16/EU en in 2019 heeft zij een evaluatie ervan voltooid. Hoewel er aanzienlijke vooruitgang is geboekt op het gebied van de automatische uitwisseling van inlichtingen, is er nog steeds behoefte aan een verbetering van de bepalingen die betrekking hebben op alle vormen van uitwisseling van inlichtingen en administratieve samenwerking.

(3) Op grond van artikel 5 van Richtlijn 2011/16/EU moet de aangezochte autoriteit aan de verzoekende autoriteit alle inlichtingen meedelen die zij in haar bezit heeft of naar aanleiding van een administratief onderzoek verkrijgt, en die naar verwachting van belang zijn voor de administratie en de handhaving van de nationale wetgeving van de lidstaten inzake belastingen die binnen het toepassingsgebied van die richtlijn vallen. Om de doeltreffendheid van de uitwisseling van inlichtingen te garanderen en onterechte weigeringen van verzoeken te voorkomen, alsook met het oog op rechtszekerheid voor zowel de belastingdiensten als de belastingplichtigen, moet de internationaal overeengekomen norm "verwacht belang" duidelijk worden afgebakend en gecodificeerd.

([1]) Nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad.
([2]) Nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad.
([3]) Richtlijn 2011/16/EU van de Raad van 15 februari 2011 betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van de belastingen en tot intrekking van Richtlijn 77/799/EEG (PB L 64 van 11.3.2011, blz. 1).

(4) Soms moeten verzoeken om inlichtingen worden behandeld met betrekking tot groepen belastingplichtigen die niet individueel kunnen worden geïdentificeerd, en het verwachte belang van de gevraagde inlichtingen kan dan alleen worden beschreven op basis van een gemeenschappelijke reeks kenmerken. In het licht hiervan moeten de belastingdiensten groepsverzoeken om inlichtingen blijven gebruiken binnen een duidelijk juridisch kader.

(5) Het is van belang dat de lidstaten inlichtingen in verband met inkomsten uit intellectuele eigendom uitwisselen, aangezien dit domein van de economie vatbaar is voor winstverschuivingsconstructies vanwege de zeer mobiele aard van de onderliggende activa. Daarom moeten, met het oog op een betere bestrijding van belastingfraude, -ontduiking en -ontwijking, royalty's als omschreven in artikel 2, onder b), van Richtlijn 2003/49/EG van de Raad ([4]) worden opgenomen in de categorieën van inkomsten waarop de verplichte automatische uitwisseling van inlichtingen van toepassing is. De lidstaten moeten alles wat redelijkerwijze mag worden verwacht in het werk stellen om het door de lidstaat van verblijf afgegeven fiscaal identificatienummer (*tax identification number*, TIN) van ingezetenen op te nemen in de verstrekking van de categorieën van inkomsten en vermogen waarop de verplichte automatische uitwisseling van inlichtingen van toepassing is.

(6) De digitalisering van de economie is de afgelopen jaren snel toegenomen. Een stijgend aantal complexe situaties in verband met belastingfraude, -ontduiking en -ontwijking is hiervan het gevolg. De grensoverschrijdende dimensie van diensten die worden aangeboden door platformexploitanten, heeft geleid tot een complexe situatie waarin het moeilijk kan zijn de belastingvoorschriften te handhaven en de naleving van de belastingwetgeving te garanderen. Er is een gebrek aan naleving van de belastingwetgeving en de waarde van niet aangegeven inkomsten is aanzienlijk. De belastingdiensten van de lidstaten beschikken over onvoldoende inlichtingen om een correcte beoordeling en controle uit te voeren van de bruto inkomsten in hun land uit commerciële activiteiten die via digitale platforms worden verricht. Dit is vooral problematisch wanneer de inkomsten of de belastbare bedragen binnenkomen via digitale platforms die in een ander rechtsgebied zijn gevestigd.

(7) De belastingdiensten verzoeken de platformexploitanten regelmatig om inlichtingen. Voor de platformexploitanten ontstaan hierdoor aanzienlijke administratieve en nalevingskosten. Tegelijkertijd hebben sommige lidstaten een eenzijdige rapportageverplichting ingevoerd, die een extra administratieve last voor de platformexploitanten betekent aangezien zij veel nationale rapportagenormen moeten naleven. Het is daarom essentieel dat een uniforme rapportageverplichting wordt ingevoerd die overal in de interne markt zou gelden.

(8) Aangezien een groot deel van de inkomsten of belastbare bedragen van de verkopers op digitale platforms grensoverschrijdend is, zou de rapportage van inlichtingen betreffende relevante activiteiten aanvullende positieve resultaten opleveren, mits ook de lidstaten die in aanmerking komen om de inkomsten te belasten, van die informatie in kennis worden gesteld. Met name de automatische uitwisseling van inlichtingen tussen belastingautoriteiten is van wezenlijk belang om die belastingautoriteiten de inlichtingen te bezorgen die zij nodig hebben om de verschuldigde inkomstenbelasting en belasting over de toegevoegde waarde (btw) correct vast te stellen.

(9) Om de goede werking van de interne markt te garanderen, moeten de rapportagevoorschriften doeltreffend en eenvoudig zijn. Gezien de moeilijkheden om belastbare feiten te detecteren in verband met commerciële activiteiten die door digitale platforms worden gefaciliteerd, en tevens rekening houdend met de extra administratieve last voor de belastingdiensten in dergelijke gevallen, is het noodzakelijk een rapportageverplichting in te stellen voor platformexploitanten. De platformexploitanten zijn beter in staat om de noodzakelijke inlichtingen te verzamelen en te verifiëren met betrekking tot alle verkopers die werkzaam zijn op en gebruikmaken van een specifiek digitaal platform.

(10) De rapportageverplichting moet zowel op grensoverschrijdende als op niet-grensoverschrijdende activiteiten betrekking hebben, teneinde de doeltreffendheid van de rapportagevoorschriften, de goede werking van de interne markt, een gelijk speelveld en het non-discriminatiebeginsel te waarborgen. Voorts zou een dergelijke toepassing van de rapportagevoorschriften de administratieve lasten voor de digitale platforms verminderen.

(11) Gezien het wijdverspreide gebruik van digitale platforms bij commerciële activiteiten, zowel door natuurlijke personen als door entiteiten, is het cruciaal ervoor te zorgen dat de rapportageverplichting ongeacht de juridische aard van de verkoper van toepassing is. Er dient echter wel een uitzondering te worden gemaakt voor overheidsinstanties, die niet onder de rapportageverplichting mogen vallen.

([4]) Richtlijn 2003/49/EG van de Raad van 3 juni 2003 betreffende een gemeenschappelijke belastingregeling inzake uitkeringen van interest en royalty's tussen verbonden ondernemingen van verschillende lidstaten (PB L 157 van 26.6.2003, blz. 49).

(12) De rapportage van inkomsten uit dergelijke activiteiten moet de belastingdiensten uitvoerige inlichtingen verschaffen die nodig zijn om de verschuldigde inkomstenbelasting correct vast te stellen.

(13) Ter vereenvoudiging en vermindering van de nalevingskosten zou het redelijk zijn de platformexploitanten ertoe te verplichten inkomsten die verkopers door het gebruik van het digitale platform verkrijgen, in één enkele lidstaat te rapporteren.

(14) Gezien de aard en de flexibiliteit van digitale platforms zou de rapportageverplichting ook moeten worden uitgebreid tot platformexploitanten die een commerciële activiteit in de Unie uitoefenen maar die geen fiscaal ingezetenen van een lidstaat zijn, noch zijn opgericht in overeenstemming met de wetten van een lidstaat, noch hun plaats van leiding of een vaste inrichting in een lidstaat hebben (buitenlandse platformexploitanten). Hierdoor zou een gelijk speelveld tussen alle digitale platforms worden gegarandeerd en oneerlijke concurrentie worden voorkomen. Om dit doel gemakkelijker te kunnen verwezenlijken, zouden buitenlandse platformexploitanten zich voor hun activiteiten in de interne markt in één enkele lidstaat moeten registreren en daar ook rapporteren. Na het intrekken van een registratie van een buitenlandse platformexploitant moeten de lidstaten ervoor zorgen dat dergelijke buitenlandse platformexploitanten die zich opnieuw in de Unie registreren, ertoe verplicht worden de betrokken lidstaat passende garanties te bieden, zoals onder ede afgelegde schriftelijke verklaringen of zekerheidsstellingen.

(15) Het is niettemin passend maatregelen vast te stellen die de administratieve lasten voor buitenlandse platformexploitanten en belastingautoriteiten van de lidstaten zouden verminderen, mits er adequate regelingen bestaan die ervoor zorgen dat gelijkwaardige inlichtingen worden uitgewisseld tussen een niet-Unierechtsgebied en een lidstaat. In die gevallen zou het passend zijn platformexploitanten die in een niet-Unierechtsgebied hebben gerapporteerd, te ontheffen van de verplichting in een lidstaat te rapporteren, voor zover de door de lidstaat ontvangen inlichtingen betrekking hebben op activiteiten die binnen het toepassingsgebied van deze richtlijn vallen en de inlichtingen gelijkwaardig zijn aan die welke krachtens de rapportagevoorschriften van deze richtlijn worden vereist. Om de administratieve samenwerking op dit gebied met niet-Unierechtsgebieden te bevorderen en te voorzien in de nodige flexibiliteit tijdens onderhandelingen over overeenkomsten tussen lidstaten en niet-Unierechtsgebieden, moet deze richtlijn het voor een gekwalificeerde platformexploitant van een niet-Unierechtsgebied mogelijk maken om gelijkwaardige inlichtingen over te rapporteren verkopers uitsluitend te rapporteren aan de belastingautoriteiten van een niet-Unierechtsgebied, die op hun beurt dergelijke inlichtingen zouden doen toekomen aan de belastingdiensten van de lidstaten. Waar passend moet dit mechanisme kunnen worden gebruikt om te voorkomen dat gelijkwaardige inlichtingen meer dan eens worden gerapporteerd en doorgegeven.

(16) Aangezien belastingautoriteiten wereldwijd worden geconfronteerd met uitdagingen in verband met de almaar groeiende digitaalplatformeconomie, heeft de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO) modelregels voor rapportage door platformexploitanten met betrekking tot verkopers in de deeleconomie en de kluseconomie (*Model Rules for Reporting by Platform Operators with respect to Sellers in the Sharing and Gig Economy*, modelregels) opgesteld. Gezien het grote aantal grensoverschrijdende activiteiten die worden verricht door digitale platforms en de verkopers die erop actief zijn, kan redelijkerwijs worden verwacht dat niet-Unierechtsgebieden voldoende zullen worden gestimuleerd om het voorbeeld van de Unie te volgen en de verzameling en wederzijdse automatische uitwisseling van inlichtingen over te rapporteren verkopers toe te passen volgens de modelregels. Hoewel de modelregels niet volledig samenvallen met het toepassingsgebied van deze richtlijn wat betreft de verkopers waarover inlichtingen moeten worden verstrekt en de digitale platforms via welke inlichtingen moeten worden gerapporteerd, wordt verwacht dat zij zullen voorzien in de rapportage van gelijkwaardige inlichtingen met betrekking tot relevante activiteiten die zowel onder deze richtlijn als onder de modelregels vallen, die eventueel nog verder kunnen worden uitgebreid met aanvullende relevante activiteiten.

(17) Om eenvormige voorwaarden te waarborgen voor de uitvoering van deze richtlijn, moeten aan de Commissie uitvoeringsbevoegdheden worden toegekend. Die bevoegdheden moeten worden uitgeoefend in overeenstemming met Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad ([5]). Meer in het bijzonder moet de Commissie door middel van uitvoeringshandelingen bepalen of inlichtingen die moeten worden uitgewisseld op grond van een overeenkomst tussen de bevoegde autoriteiten van een lidstaat en een niet-Unierechtsgebied, gelijkwaardig zijn aan de in deze richtlijn gespecificeerde inlichtingen. Aangezien het sluiten van overeenkomsten met niet-Unierechtsgebieden inzake administratieve samenwerking op belastinggebied onder de bevoegdheid van de lidstaten blijft vallen, kan de Commissie ook optreden naar aanleiding van een verzoek van een lidstaat. Die administratieve procedure moet, zonder het toepassingsgebied en de voorwaarden van deze richtlijn te wijzigen, rechtszekerheid bieden met betrekking tot de correlatie tussen de uit deze richtlijn voortvloeiende verplichtingen en

([5]) Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 2011 tot vaststelling van de algemene voorschriften en beginselen die van toepassing zijn op de wijze waarop de lidstaten de uitoefening van de uitvoeringsbevoegdheden door de Commissie controleren (PB L 55 van 28.2.2011, blz. 13).

eventuele overeenkomsten tussen lidstaten en niet-Unierechtsgebieden inzake de uitwisseling van inlichtingen. Daartoe is het noodzakelijk dat de gelijkwaardigheid op verzoek van een lidstaat ook kan worden bepaald voorafgaand aan de voorgenomen sluiting van een dergelijke overeenkomst. Indien de uitwisseling van inlichtingen gebaseerd is op een multilateraal instrument, moet het besluit of er sprake is van gelijkwaardigheid worden genomen ten aanzien van het gehele relevante kader waarop dit instrument betrekking heeft. Niettemin moet het in voorkomend geval mogelijk blijven om het besluit tot gelijkwaardigheid te nemen ten aanzien van een bilateraal instrument of de uitwisselingsrelatie met een afzonderlijk niet-Unierechtsgebied.

(18) Ter voorkoming van belastingfraude, -ontduiking en -ontwijking is het passend dat de rapportage van commerciële activiteiten ook de verhuur van onroerend goed, de verlening van persoonlijke diensten, de verkoop van goederen en de verhuur van transportmiddelen omvat. Activiteiten die door een verkoper worden uitgeoefend in de hoedanigheid van werknemer van de platformexploitant, moeten niet onder dergelijke rapportageverplichting vallen.

(19) Om onnodige nalevingskosten te beperken voor verkopers die onroerend goed verhuren, zoals hotelketens of touroperators, moet er per eigendomslijst een drempel voor het aantal verhuringen worden bepaald, waarboven de rapportageverplichting niet van toepassing is. Om echter te voorkomen dat intermediairs die als één verkoper op de digitale platforms verschijnen, bij het beheer van een groot aantal onroerende goederen rapportageverplichtingen omzeilen, moeten passende waarborgen worden ingebouwd.

(20) De doelstelling om belastingfraude, -ontduiking en -ontwijking te voorkomen kan worden gegarandeerd door de platformexploitanten te verplichten tot rapportage in een vroeg stadium van de via de digitale platforms behaalde inkomsten, vóór de belastingautoriteiten van de lidstaten hun jaarlijkse belastingaanslagen uitbrengen. Om de werkzaamheden van de belastingautoriteiten van de lidstaten te vergemakkelijken, moeten de gerapporteerde inlichtingen worden uitgewisseld binnen één maand na de rapportage. Teneinde de automatische uitwisseling van inlichtingen te faciliteren en middelen efficiënter in te zetten, dienen de uitwisselingen van inlichtingen elektronisch plaats te vinden via het door de Unie opgezette gemeenschappelijke communicatienetwerk ("CCN-netwerk").

(21) Indien buitenlandse platformexploitanten gelijkwaardige inlichtingen over te rapporteren verkopers rapporteren aan de respectieve belastingautoriteiten van niet-Unierechtsgebieden, wordt verwacht dat de due diligence-procedures en de rapportageverplichtingen daadwerkelijk worden nagekomen door de belastingautoriteiten van die rechtsgebieden. Wanneer dit echter niet het geval is, moeten buitenlandse platformexploitanten ertoe worden verplicht zich te registreren in de Unie en daar te rapporteren, en moeten de lidstaten de registratie-, due diligence- en rapportageverplichtingen van die buitenlandse platformexploitanten handhaven. Derhalve moeten de lidstaten regels vaststellen met betrekking tot sancties die van toepassing zijn op inbreuken op krachtens deze richtlijn vastgestelde nationale bepalingen en moeten zij alle maatregelen treffen die nodig zijn om ervoor te zorgen dat die sancties worden toegepast. Hoewel de keuze van de sancties bij de lidstaten blijft berusten, moeten de sancties doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn. Aangezien digitale platforms vaak een breed geografisch bereik hebben, is het passend dat de lidstaten op gecoördineerde wijze streven naar de handhaving van het naleven van de registratie- en rapportageverplichtingen die gelden voor digitale platforms die actief zijn vanuit niet-Unierechtsgebieden, waarbij in het uiterste geval wordt voorkomen dat digitale platforms binnen de Unie kunnen opereren. Binnen de grenzen van haar bevoegdheden moet de Commissie de coördinatie van het optreden van de lidstaten vergemakkelijken, waarbij rekening wordt gehouden met eventuele toekomstige gemeenschappelijke maatregelen ten aanzien van digitale platforms en met verschillen in de mogelijke maatregelen waarover de lidstaten beschikken.

(22) Het is noodzakelijk de bepalingen van Richtlijn 2011/16/EU in verband met de aanwezigheid van ambtenaren van één lidstaat op het grondgebied van een andere lidstaat te versterken, alsmede om de uitvoering van gelijktijdige controles door twee of meer lidstaten aan te scherpen met het oog op de doeltreffende toepassing van die bepalingen. Daarom moet binnen een specifieke termijn door de bevoegde autoriteit van de aangezochte lidstaat worden gereageerd op verzoeken tot aanwezigheid van een ambtenaar van een andere lidstaat. Indien tijdens een administratief onderzoek ambtenaren van één lidstaat aanwezig zijn op het grondgebied van een andere lidstaat of via elektronische communicatiemiddelen aan een administratief onderzoek deelnemen, moeten zij onder de procedurele regelingen vallen die de aangezochte lidstaat heeft vastgesteld om personen rechtstreeks te ondervragen en bescheiden te onderzoeken.

(23) Een lidstaat die voornemens is een gelijktijdige controle uit te voeren, moet ertoe worden verplicht de andere betrokken lidstaten daarvan in kennis te stellen. Ter wille van efficiëntie en rechtszekerheid is het passend te bepalen dat de bevoegde autoriteit van elke betrokken lidstaat ertoe verplicht wordt binnen een specifieke termijn te reageren.

(24) Uit multilaterale controles die werden uitgevoerd met steun van het Fiscalis 2020-programma dat is opgezet bij Verordening (EU) nr. 1286/2013 van het Europees Parlement en de Raad ([6]), is het nut gebleken van gecoördineerde controles van een of meer belastingplichtigen die van gezamenlijk of complementair belang zijn voor de bevoegde autoriteiten van twee of meer lidstaten. Zulke gezamenlijke acties worden momenteel alleen uitgevoerd op basis van de gecombineerde toepassing van de bestaande bepalingen inzake de aanwezigheid van ambtenaren van één lidstaat op het grondgebied van een andere lidstaat en inzake gelijktijdige controles. In veel gevallen heeft die praktijk echter aangetoond dat verdere verbeteringen nodig zijn om rechtszekerheid te scheppen.

(25) Het is derhalve passend Richtlijn 2011/16/EU aan te vullen met een aantal bepalingen ter verduidelijking van het kader en de belangrijkste beginselen die moeten worden toegepast wanneer de bevoegde autoriteiten van lidstaten ervoor kiezen over te gaan tot een gezamenlijke audit. Gezamenlijke audits moeten een extra instrument zijn voor administratieve samenwerking tussen de lidstaten op het gebied van belastingen, en een aanvulling vormen op het bestaande kader dat voorziet in de mogelijkheid voor ambtenaren van een andere lidstaat om aanwezig te zijn in kantoren, deel te nemen aan administratieve onderzoeken en gelijktijdige controles te verrichten. Gezamenlijke audits zouden de vorm aannemen van administratieve onderzoeken die gezamenlijk door de bevoegde autoriteiten van twee of meer lidstaten worden uitgevoerd, en verband houden met een of meer personen van gezamenlijk of complementair belang voor de bevoegde autoriteiten van die lidstaten. Gezamenlijke audits kunnen een belangrijke bijdrage leveren tot een beter functioneren van de interne markt. Gezamenlijke audits moeten zo worden opgezet dat zij de belastingplichtigen rechtszekerheid bieden dankzij duidelijke procedureregels, met inbegrip van maatregelen om het risico van dubbele heffing te beperken.

(26) Met het oog op rechtszekerheid moeten de bepalingen van Richtlijn 2011/16/EU inzake gezamenlijke audits ook de belangrijkste aspecten van de overige elementen van dat instrument bevatten, zoals de specifieke termijn voor het beantwoorden van een verzoek om een gezamenlijke audit, de reikwijdte van de rechten en plichten van de ambtenaren die deelnemen aan een gezamenlijke audit, en het proces dat leidt tot de opstelling van een eindverslag van een gezamenlijke audit. Die bepalingen inzake gezamenlijke audits mogen niet aldus worden uitgelegd dat zij vooruitlopen op procedures die in een lidstaat conform diens nationale recht zouden plaatsvinden naar aanleiding van of als vervolg op de gezamenlijke audit, zoals het heffen of vaststellen van belastingen bij besluit van de belastingautoriteiten van de lidstaten, de beroeps- of schikkingsprocedure in verband daarmee of de rechtsmiddelen die belastingplichtigen in het kader van die procedures ter beschikking staan. Met het oog op rechtszekerheid moet het eindverslag van een gezamenlijke audit een weergave zijn van de bevindingen waarover de betrokken bevoegde autoriteiten overeenstemming hebben bereikt. De betrokken bevoegde autoriteiten zouden bovendien kunnen overeenkomen dat het eindverslag van een gezamenlijke audit de punten bevat waarover geen overeenstemming kon worden bereikt. De onderling overeengekomen bevindingen van het eindverslag van een gezamenlijke audit moeten in aanmerking worden genomen in de relevante instrumenten die de bevoegde autoriteiten van de deelnemende lidstaten naar aanleiding van die gezamenlijke audit uitvaardigen.

(27) Met het oog op rechtszekerheid is het passend te bepalen dat gezamenlijke audits moeten worden uitgevoerd op vooraf overeengekomen en gecoördineerde wijze en in overeenstemming met de wetgeving en procedurele voorschriften van de lidstaat waar de activiteiten van een gezamenlijke audit plaatsvinden. Dergelijke voorschriften kunnen ook de verplichting inhouden ervoor te zorgen dat ambtenaren van een lidstaat die aan de gezamenlijke audit in een andere lidstaat hebben deelgenomen, indien nodig ook deelnemen aan een eventuele klachten-, herzienings- of beroepsprocedure in die lidstaat.

(28) De rechten en plichten van de ambtenaren die deelnemen aan de gezamenlijke audit, moeten in geval van hun aanwezigheid bij activiteiten die in een andere lidstaat worden verricht, worden vastgesteld overeenkomstig de wetgeving van de lidstaat waar de activiteiten van de gezamenlijke audit plaatsvinden. Ambtenaren van een andere lidstaat voegen zich naar de wetgeving van de lidstaat waar de activiteiten van een gezamenlijke audit plaatsvinden, en mogen tegelijkertijd geen bevoegdheden uitoefenen die verder gaan dan de bevoegdheden die hun krachtens de wetgeving van hun lidstaat zijn verleend.

([6]) Verordening (EU) nr. 1286/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 tot vaststelling van een actieprogramma ter verbetering van het functioneren van de belastingstelsels in de Europese Unie voor de periode 2014-2020 (Fiscalis 2020) en tot intrekking van Beschikking nr. 1482/2007/EG (PB L 347 van 20.12.2013, blz. 25).

(29) Hoewel de bepalingen inzake gezamenlijke audits tot doel hebben een nuttig instrument voor administratieve samenwerking op belastinggebied te vormen, mag niets in deze richtlijn worden uitgelegd als strijdig met de vastgestelde regels inzake samenwerking tussen de lidstaten op justitieel gebied.

(30) Het is van belang dat de inlichtingen die worden verstrekt uit hoofde van Richtlijn 2011/16/EU, in beginsel worden gebruikt voor de vaststelling, de uitvoering en de handhaving van belastingen die door het materiële toepassingsgebied van die richtlijn worden bestreken. Hoewel dit tot dusver niet was uitgesloten, is er als gevolg van een onduidelijk kader onzekerheid ontstaan over het gebruik van inlichtingen. Daarom, en gezien het belang van de btw voor de werking van de interne markt, is het passend te verduidelijken dat de inlichtingen die worden uitgewisseld tussen de lidstaten ook gebruikt mogen worden voor de vaststelling, de uitvoering en de handhaving van de btw en andere indirecte belastingen.

(31) Een lidstaat die inlichtingen voor belastingdoeleinden aan een andere lidstaat verstrekt, dient het gebruik van die inlichtingen voor andere doeleinden toe te staan, voor zover dat uit hoofde van de nationale wetgeving van beide lidstaten is toegestaan. Een lidstaat kan dit doen door na een verplicht verzoek van de andere lidstaat een ander gebruik toe te staan of door alle lidstaten een lijst mee te delen van andere doeleinden die zijn toegestaan.

(32) Om de belastingdiensten die deelnemen aan de uitwisseling van inlichtingen uit hoofde van deze richtlijn bij te staan, moeten de lidstaten, met de hulp van de Commissie, praktische regelingen opstellen, in voorkomend geval met inbegrip van een gezamenlijke overeenkomst tussen de verwerkingsverantwoordelijken, een overeenkomst tussen de gegevensverwerker en de verwerkingsverantwoordelijke of modellen daarvoor. Alleen personen die door de instantie voor veiligheidsaccreditatie van de Commissie gemachtigd zijn, hebben toegang tot de op grond van Richtlijn 2011/16/EU meegedeelde en langs elektronische weg via het CCN verstrekte inlichtingen, en uitsluitend voor zover dit nodig is voor het beheer, het onderhoud en de ontwikkeling van het centrale gegevensbestand voor administratieve samenwerking op belastinggebied en van het CCN. De Commissie is tevens verantwoordelijk voor het waarborgen van de beveiliging van het centrale gegevensbestand voor administratieve samenwerking op belastinggebied en van het CCN.

(33) Om gegevensinbreuken te voorkomen en mogelijke schade te beperken, is het van het grootste belang dat de beveiliging van alle gegevens die in het kader van Richtlijn 2011/16/EU tussen de bevoegde autoriteiten van de lidstaten worden uitgewisseld, wordt verbeterd. Daarom is het passend die richtlijn aan te vullen met regels inzake de procedure die de lidstaten en de Commissie moeten volgen in geval van een gegevensinbreuk in een lidstaat en wanneer de inbreuk plaatsvindt in het CCN. Gezien de gevoelige aard van de gegevens waarop een gegevensinbreuk betrekking zou kunnen hebben, zou het passend zijn te voorzien in maatregelen zoals het verzoeken om de schorsing van de uitwisseling van inlichtingen met de lidstaat/lidstaten waar de gegevensinbreuk heeft plaatsgevonden, of het schorsen van toegang tot het CCN voor een of meer lidstaten totdat de gegevensinbreuk is verholpen. Gezien de technische aard van de procedures voor gegevensuitwisseling, moeten de lidstaten, met de hulp van de Commissie, overeenstemming bereiken over de praktische regelingen die nodig zijn voor de uitvoering van de procedures die moeten worden gevolgd in geval van een gegevensinbreuk en over de maatregelen die moeten worden genomen om toekomstige gegevensinbreuken te voorkomen.

(34) Om uniforme voorwaarden te waarborgen voor de uitvoering van Richtlijn 2011/16/EU, en met name de automatische uitwisseling van inlichtingen tussen de bevoegde autoriteiten, moeten aan de Commissie uitvoeringsbevoegdheden worden toegekend voor de vaststelling van een standaardformulier met een beperkt aantal rubrieken, met inbegrip van de talenregeling. Die bevoegdheden moeten worden uitgeoefend in overeenstemming met Verordening (EU) nr. 182/2011.

(35) De Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming is geraadpleegd overeenkomstig artikel 42 van Verordening (EU) 2018/1725 van het Europees Parlement en de Raad ([7]).

([7]) Verordening (EU) 2018/1725 van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door de instellingen, organen en instanties van de Unie en betreffende het vrije verkeer van die gegevens, en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 45/2001 en Besluit nr. 1247/2002/EG (PB L 295 van 21.11.2018, blz. 39).

(36) De verwerking van persoonsgegevens in het kader van Richtlijn 2011/16/EU moet in overeenstemming blijven met Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad ([8]) en Verordening (EU) 2018/1725. Gegevensverwerking komt in Richtlijn 2011/16/EU uitsluitend aan bod met als doel een algemeen openbaar belang te dienen, namelijk belastingheffing en de beoogde bestrijding van belastingfraude, -ontduiking en -ontwijking, het veiligstellen van belastinginkomsten en het bevorderen van eerlijke belastingheffing, waardoor de mogelijkheden voor sociale, politieke en economische inclusie in de lidstaten worden versterkt. Daarom moeten de verwijzingen in Richtlijn 2011/16/EU naar het toepasselijke Unierecht inzake gegevensbescherming worden geactualiseerd en worden uitgebreid tot de voorschriften die door deze richtlijn worden ingevoerd. Dit is met name van belang om rechtszekerheid voor de verwerkingsverantwoordelijken en de gegevensverwerkers in de zin van de Verordeningen (EU) 2016/679 en (EU) 2018/1725 te waarborgen en tegelijkertijd te zorgen voor de bescherming van de rechten van de betrokkenen.

(37) Deze richtlijn eerbiedigt de grondrechten en neemt de beginselen in acht die met name zijn erkend in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie. Deze richtlijn beoogt met name te waarborgen dat het recht op bescherming van persoonsgegevens en de vrijheid van ondernemerschap onverkort worden geëerbiedigd.

(38) Daar de doelstelling van deze richtlijn, namelijk doeltreffende administratieve samenwerking tussen de lidstaten onder voorwaarden die in overeenstemming zijn met de goede werking van de interne markt, niet voldoende door de lidstaten kan worden verwezenlijkt omdat de doelstelling van deze richtlijn om de samenwerking tussen de belastingdiensten te verbeteren, uniforme regels vereist die doeltreffend kunnen zijn in grensoverschrijdende situaties, maar beter door de Unie kan worden verwezenlijkt, kan de Unie overeenkomstig het in artikel 5 van het Verdrag betreffende de Europese Unie neergelegde subsidiariteitsbeginsel, maatregelen nemen. Overeenkomstig het in hetzelfde artikel neergelegde evenredigheidsbeginsel gaat deze richtlijn niet verder dan nodig is om die doelstelling te verwezenlijken.

(39) Richtlijn 2011/16/EU moet derhalve dienovereenkomstig worden gewijzigd,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Richtlijn 2011/16/EU wordt als volgt gewijzigd:

1) Artikel 3 wordt als volgt gewijzigd:

a) in punt 9, eerste alinea, wordt punt a) vervangen door:

"a) voor de toepassing van artikel 8, lid 1, en de artikelen 8 bis tot en met 8 bis quater, de systematische verstrekking van vooraf bepaalde inlichtingen aan een andere lidstaat, zonder voorafgaand verzoek, met regelmatige, vooraf vastgestelde tussenpozen. Voor de toepassing van artikel 8, lid 1, betekent "beschikbare inlichtingen" inlichtingen die zich in de belastingdossiers van de inlichtingen verstrekkende lidstaat bevinden en die opvraagbaar zijn overeenkomstig de procedures voor het verzamelen en verwerken van inlichtingen in die lidstaat;";

b) in punt 9, eerste alinea, wordt punt c) vervangen door:

"c) voor de toepassing van andere bepalingen van deze richtlijn dan artikel 8, leden 1 en 3 bis, en de artikelen 8 bis tot en met 8 bis quater, de systematische verstrekking van vooraf bepaalde inlichtingen overeenkomstig de punten a) en b) van de eerste alinea van dit punt.";

c) in punt 9 wordt de tweede alinea vervangen door:

"In het kader van artikel 8, leden 3 bis en 7 bis, artikel 21, lid 2, en bijlage IV hebben termen met een hoofdletter de betekenis die zij hebben volgens de overeenkomstige definities in bijlage I. In het kader van artikel 25, leden 3 en 4, hebben termen met een hoofdletter de betekenis die zij hebben volgens de overeenkomstige definities in bijlage I of V. In het kader van artikel 8 bis bis en bijlage III hebben termen met een hoofdletter de betekenis die ze hebben volgens de overeenkomstige definities in bijlage III. In het kader van artikel 8 bis quater en bijlage V hebben termen met een hoofdletter de betekenis die zij hebben volgens de overeenkomstige definities in bijlage V.";

([8]) Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming) (PB L 119 van 4.5.2016, blz. 1).

d) de volgende punten worden toegevoegd:

"26. "gezamenlijke audit", een administratief onderzoek dat gezamenlijk door de bevoegde autoriteiten van twee of meer lidstaten wordt uitgevoerd, en verband houdt met een of meer personen van gezamenlijk of complementair belang voor de bevoegde autoriteiten van die lidstaten;

27. "gegevensinbreuk", een inbreuk op de beveiliging die leidt tot vernietiging, verlies, wijziging of elk voorval van ongepaste of ongeoorloofde inzage, openbaarmaking of gebruik van inlichtingen, met inbegrip van, maar niet beperkt tot, persoonsgegevens die worden doorgegeven, opgeslagen of anderszins verwerkt, als gevolg van opzettelijke onwettige handelingen, nalatigheid of ongevallen. Een gegevensinbreuk kan betrekking hebben op de vertrouwelijkheid, de beschikbaarheid en de integriteit van gegevens.".

2) Het volgende artikel wordt ingevoegd:

"Artikel 5 bis

Verwacht belang

1. Wat betreft een in artikel 5 bedoeld verzoek zijn de verzochte inlichtingen van verwacht belang indien op het ogenblik van het verzoek de verzoekende autoriteit van oordeel is dat er overeenkomstig haar nationale wetgeving een redelijke mogelijkheid bestaat dat de verzochte inlichtingen van belang zullen zijn voor de belastingaangelegenheden van één of meer belastingplichtigen, hetzij bij naam geïdentificeerd of anderszins, en het verzoek gerechtvaardigd is voor de doeleinden van het onderzoek.

2. Om het verwacht belang van de verzochte inlichtingen aan te tonen, verstrekt de verzoekende autoriteit ten minste de volgende inlichtingen aan de aangezochte autoriteit:

a) het fiscale doel waarvoor de informatie wordt opgevraagd, en

b) een specificering van de inlichtingen die nodig zijn voor de uitvoering of handhaving van haar nationale wetgeving.

3. Indien een in artikel 5 bedoeld verzoek betrekking heeft op een groep belastingplichtigen die niet individueel kunnen worden geïdentificeerd, verstrekt de verzoekende autoriteit ten minste de volgende inlichtingen aan de aangezochte autoriteit:

a) een gedetailleerde beschrijving van de groep;

b) een toelichting bij de toepasselijke wetgeving en bij de feiten op basis waarvan redelijkerwijze vermoed kan worden dat de belastingplichtigen in de groep de toepasselijke wetgeving niet hebben nageleefd;

c) een toelichting bij de manier waarop de gevraagde inlichtingen zouden bijdragen tot het bepalen van de mate waarin de belastingplichtigen in de groep aan de toepasselijke wetgeving voldoen, en

d) in voorkomend geval, feiten en omstandigheden die verband houden met de betrokkenheid van een derde die actief heeft bijgedragen tot de mogelijke niet-naleving van de toepasselijke wetgeving door de belastingplichtigen in de groep.".

3) In artikel 6 wordt lid 2 vervangen door:

"2. Het in artikel 5 bedoelde verzoek kan een met redenen omkleed verzoek om een administratief onderzoek omvatten. Indien de aangezochte autoriteit van oordeel is dat er geen administratief onderzoek nodig is, deelt zij de verzoekende autoriteit onmiddellijk de redenen daarvoor mee.".

4) In artikel 7 wordt lid 1 vervangen door:

"1. De in artikel 5 bedoelde inlichtingen worden door de aangezochte autoriteit zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk drie maanden na de datum van ontvangst van het verzoek verstrekt. Indien de aangezochte autoriteit echter niet binnen de gestelde termijn aan het verzoek kan voldoen, deelt zij de redenen hiervoor onmiddellijk, en in elk geval binnen drie maanden na ontvangst van het verzoek, aan de verzoekende autoriteit mee, met vermelding van de datum waarop zij denkt aan het verzoek te kunnen voldoen. De termijn mag niet langer zijn dan zes maanden te rekenen vanaf de datum van ontvangst van het verzoek.

Indien de aangezochte autoriteit die inlichtingen evenwel al in haar bezit heeft, verstrekt zij die binnen twee maanden na die datum.".

5) In artikel 7 wordt lid 5 geschrapt.

6) Artikel 8 wordt als volgt gewijzigd:

a) de leden 1 en 2 worden vervangen door:

"1. De bevoegde autoriteit van elke lidstaat verstrekt de bevoegde autoriteit van elke andere lidstaat automatisch alle inlichtingen waarover zij ten aanzien van ingezetenen van die andere lidstaat beschikt inzake de volgende specifieke inkomsten- en vermogenscategorieën, op te vatten in de zin van de nationale wetgeving van de lidstaat die de inlichtingen verstrekt:

a) inkomen uit een dienstbetrekking;

b) tantièmes en presentiegelden;

c) levensverzekeringsproducten die niet vallen onder andere Unierechtsinstrumenten inzake de uitwisseling van inlichtingen noch onder soortgelijke voorschriften;

d) pensioenen;

e) eigendom van en inkomsten uit onroerend goed;

f) royalty's.

Voor belastingtijdvakken die ingaan op of na 1 januari 2024, streven de lidstaten ernaar het door de lidstaat van verblijf afgegeven fiscaal identificatienummer (*tax identification number*, TIN) van ingezetenen op te nemen in de verstrekking van de in de eerste alinea bedoelde inlichtingen.

De lidstaten stellen de Commissie jaarlijks in kennis van ten minste twee inkomsten- en vermogenscategorieën die zijn opgenomen in de eerste alinea ten aanzien waarvan zij inlichtingen verstrekken over ingezetenen van een andere lidstaat.

2. De lidstaten stellen de Commissie vóór 1 januari 2024 in kennis van ten minste vier categorieën die zijn opgenomen in lid 1, eerste alinea, ten aanzien waarvan de bevoegde autoriteit van elke lidstaat automatisch inlichtingen verstrekt aan de bevoegde autoriteit van elke andere lidstaat over ingezetenen van die andere lidstaat. Dergelijke inlichtingen hebben betrekking op belastingtijdvakken die ingaan op of na 1 januari 2025.";

b) in lid 3 wordt de tweede alinea geschrapt.

7) Artikel 8 bis wordt als volgt gewijzigd:

a) in lid 5 wordt punt a) vervangen door:

"a) voor de op grond van lid 1 uitgewisselde inlichtingen: onverwijld zodra de voorafgaande grensoverschrijdende rulings of voorafgaande verrekenprijsafspraken zijn afgegeven of gemaakt, gewijzigd of hernieuwd en uiterlijk binnen drie maanden na het einde van het eerste halfjaar van het kalenderjaar waarin de voorafgaande grensoverschrijdende rulings of voorafgaande verrekenprijsafspraken zijn afgegeven of gemaakt, gewijzigd of hernieuwd;";

b) in lid 6 wordt punt b) vervangen door:

"b) een samenvatting van de voorafgaande grensoverschrijdende ruling of voorafgaande verrekenprijsafspraak, met onder meer een omschrijving van de relevante zakelijke activiteiten of transacties of reeks van transacties, alsook alle andere inlichtingen die voor de bevoegde autoriteit nuttig kunnen zijn bij de evaluatie van een mogelijk belastingrisico, die niet mag leiden tot de openbaarmaking van een handels-, bedrijfs-, nijverheids- of beroepsgeheim of een fabrieks- of handelswerkwijze, of van inlichtingen waarvan het verstrekken in strijd zou zijn met de openbare orde;".

8) Het volgende artikel wordt ingevoegd:

"Artikel 8 bis quater

Reikwijdte en voorwaarden van de verplichte automatische uitwisseling van door de platformexploitanten gerapporteerde inlichtingen

1. Elke lidstaat treft de nodige maatregelen om de rapporterende platformexploitanten te verplichten de due diligence-procedures uit te voeren en de rapportageverplichtingen te vervullen, als omschreven in bijlage V, delen II en III. Elke lidstaat ziet ook toe op de doeltreffende uitvoering en naleving van dergelijke maatregelen overeenkomstig bijlage V, deel IV.

2. Op grond van de toepasselijke due diligence-procedures en rapportageverplichtingen als omschreven in bijlage V, delen II en III, verstrekt de bevoegde autoriteit van een lidstaat waar de rapportage overeenkomstig lid 1 heeft plaatsgevonden, door middel van een automatische uitwisseling en binnen de in lid 3 gestelde termijn aan de bevoegde autoriteit van de lidstaat waarvan de te rapporteren verkoper een ingezetene is als bepaald op grond van bijlage V, deel II, onderdeel D, en, indien de te rapporteren verkoper onroerend goed verhuurt, in ieder geval aan de bevoegde autoriteit van de lidstaat waarin het onroerend goed is gelegen, de volgende inlichtingen over elke te rapporteren verkoper:

a) naam, geregistreerd kantooradres, fiscaal identificatienummer en, in voorkomend geval, het op grond van lid 4, eerste alinea, toegewezen individueel identificatienummer van de rapporterende platformexploitant, alsook handelsnaam (-namen) van het platform (de platforms) waarover de rapporterende platformexploitant rapporteert;

b) voor- en achternaam van de te rapporteren verkoper als die een natuurlijke persoon is, en de officiële naam van de te rapporteren verkoper als die een entiteit is;

c) het hoofdadres;

d) een fiscaal identificatienummer van de te rapporteren verkoper, met vermelding van elke lidstaat van afgifte, of, bij ontstentenis daarvan, de geboorteplaats van de te rapporteren verkoper als die een natuurlijke persoon is;

e) het nummer van inschrijving in het handelsregister van de te rapporteren verkoper als die een entiteit is;

f) het btw-identificatienummer van de te rapporteren verkoper, indien beschikbaar;

g) de geboortedatum van de te rapporteren verkoper als die een natuurlijke persoon is;

h) de identificatiecode van de financiële rekening waarop de tegenprestatie wordt betaald of gecrediteerd, voor zover bekend aan de rapporterende platformexploitant en voor zover de bevoegde autoriteit van de lidstaat waarvan de te rapporteren verkoper een ingezetene is in de zin van bijlage V, deel II, onderdeel D, de bevoegde autoriteiten van alle andere lidstaten niet in kennis heeft gesteld van het feit dat zij niet voornemens is de identificatiecode van de financiële rekening voor dat doel te gebruiken;

i) indien verschillend van de naam van de te rapporteren verkoper: bovenop de identificatiecode van de financiële rekening, de naam van de houder van de financiële rekening waarop de tegenprestatie wordt betaald of gecrediteerd, voor zover bekend aan de rapporterende platformexploitant, alsook alle andere financiële identificatiegegevens waarover de rapporterende platformexploitant beschikt met betrekking tot die rekeninghouder;

j) elke lidstaat waarvan de te rapporteren verkoper een ingezetene is zoals bepaald op grond van bijlage V, deel II, onderdeel D;

k) de totale tegenprestatie die is betaald of gecrediteerd tijdens elk kwartaal van de rapportageperiode, en het aantal relevante activiteiten waarvoor deze is betaald of gecrediteerd;

l) alle honoraria, commissielonen of belastingen die door het rapporterende platform tijdens elk kwartaal van de rapportageperiode ingehouden of geheven werden.

Indien de te rapporteren verkoper een onroerend goed verhuurt, worden de volgende aanvullende inlichtingen meegedeeld:

a) het postadres van elke eigendomslijst, vastgesteld op basis van de procedures als omschreven in bijlage V, deel II, onderdeel E, en het respectieve kadasternummer of het equivalent daarvan in het nationaal recht van de lidstaat waar het gelegen is, indien beschikbaar;

b) de totale tegenprestatie die is betaald of gecrediteerd tijdens elk kwartaal van de rapportageperiode, en het aantal relevante activiteiten dat is verricht voor elke eigendomslijst;

c) indien beschikbaar, het aantal verhuurdagen voor elke eigendomslijst tijdens de rapportageperiode en het type van elke eigendomslijst.

3. De mededeling op grond van lid 2 van dit artikel geschiedt met gebruikmaking van het geautomatiseerde standaardformaat als bedoeld in artikel 20, lid 4, uiterlijk twee maanden na het einde van de rapportageperiode waarop de op de rapporterende platformexploitant toepasselijke rapportageverplichtingen betrekking hebben. De eerste inlichtingen worden meegedeeld voor rapportageperiodes vanaf 1 januari 2023.

4. Om te voldoen aan de rapportageverplichtingen op grond van lid 1 van dit artikel, stelt elke lidstaat de noodzakelijke voorschriften vast om een rapporterende platformexploitant in de zin van bijlage V, deel I, onderdeel A, punt 4, onder b), te verplichten zich binnen de Unie te registreren. De bevoegde autoriteit van de lidstaat van registratie kent een rapporterende platformexploitant in die situatie een individueel identificatienummer toe.

De lidstaten stellen de voorschriften vast op grond waarvan het een rapporterende platformexploitant vrijstaat zich te registreren bij de bevoegde autoriteit van een enkele lidstaat overeenkomstig de voorschriften van bijlage V, deel IV, onderdeel F. De lidstaten nemen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat een rapporterende platformexploitant in de zin van bijlage V, deel I, onderdeel A, punt 4, onder b), wiens registratie is ingetrokken overeenkomstig bijlage V, deel IV, onderdeel F, punt 7, zich alleen opnieuw kan registreren mits hij aan de autoriteiten van een betrokken lidstaat passende waarborgen verstrekt inzake zijn vast voornemen om te voldoen aan de rapportageverplichtingen binnen de Unie, ook wat betreft rapportageverplichtingen die alsnog moeten worden nagekomen.

De Commissie stelt bij uitvoeringshandelingen de praktische regelingen vast die nodig zijn voor de registratie en identificatie van rapporterende platformexploitanten. Die uitvoeringshandelingen worden volgens de in artikel 26, lid 2, bedoelde procedure vastgesteld.

5. Indien een platformexploitant wordt geacht een uitgesloten platformexploitant te zijn, stelt de bevoegde autoriteit van de lidstaat waar overeenkomstig bijlage V, deel I, onderdeel A, punt 3, is aangetoond dat het om een uitgesloten platformexploitant gaat, de bevoegde autoriteiten van alle andere lidstaten daarvan in kennis, alsmede van eventuele latere wijzigingen.

6. De Commissie zet uiterlijk op 31 december 2022 een centraal register op waarin de overeenkomstig lid 5 van dit artikel ter kennis te stellen en overeenkomstig bijlage V, deel IV, onderdeel F, punt 2, te verstrekken gegevens worden geregistreerd. Dat centraal register is beschikbaar voor de bevoegde autoriteiten van alle lidstaten.

7. De Commissie bepaalt door middel van uitvoeringshandelingen, op een met redenen omkleed verzoek van een lidstaat of op eigen initiatief, of de inlichtingen die automatisch moeten worden uitgewisseld op grond van een overeenkomst tussen de bevoegde autoriteiten van de betrokken lidstaat en een niet-Unierechtsgebied, in de zin van bijlage V, deel I, onderdeel A, punt 7, gelijkwaardig zijn aan de in bijlage V, deel III, onderdeel B, gespecificeerde inlichtingen. Die uitvoeringshandelingen worden volgens de in artikel 26, lid 2, bedoelde procedure vastgesteld.

Een lidstaat die om de in de eerste alinea bedoelde maatregel verzoekt, dient een met redenen omkleed verzoek in bij de Commissie.

Indien de Commissie van oordeel is dat zij niet over alle gegevens beschikt die nodig zijn voor de beoordeling van het verzoek, neemt zij binnen twee maanden na ontvangst van het verzoek contact op met de betrokken lidstaat en specificeert zij welke bijkomende gegevens vereist zijn. Zodra de Commissie over alle gegevens beschikt die zij nodig acht, stelt zij de verzoekende lidstaat binnen een maand daarvan in kennis en dient zij de relevante gegevens in bij het in artikel 26, lid 2, bedoelde comité.

Indien de Commissie op eigen initiatief handelt, stelt zij pas een in de eerste alinea bedoelde uitvoeringshandeling vast nadat een lidstaat met een niet-Unierechtsgebied een overeenkomst tussen bevoegde autoriteiten heeft gesloten op grond waarvan inlichtingen over verkopers die inkomsten uit door platforms gefaciliteerde activiteiten halen, automatisch moeten worden uitgewisseld.

Bij het bepalen of inlichtingen gelijkwaardig zijn in de zin van de eerste alinea met betrekking tot een relevante activiteit, houdt de Commissie terdege rekening met de mate waarin het regime waarop die inlichtingen zijn gebaseerd, overeenkomt met dat van bijlage V, met name wat betreft:

i) de definities van rapporterende platformexploitant, te rapporteren verkoper en relevante activiteit;

ii) de toepasselijke procedures voor het identificeren van te rapporteren verkopers;

iii) de rapportageverplichtingen, en

iv) de voorschriften en administratieve procedures waarover niet-Unierechtsgebieden moeten beschikken met het oog op de doeltreffende uitvoering en naleving van de in dat regime opgenomen due diligence-procedures en rapportageverplichtingen.

Dezelfde procedure is van toepassing om te bepalen dat inlichtingen niet langer gelijkwaardig zijn.".

9) Artikel 8 ter wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 1 wordt vervangen door:

"1. De lidstaten doen de Commissie jaarlijks statistieken over de omvang van de automatische uitwisseling van inlichtingen uit hoofde van de artikelen 8, leden 1 en 3 bis, artikel 8 bis bis en artikel 8 bis quater toekomen, alsmede gegevens betreffende administratieve en andere relevante kosten en baten voor belastingdiensten en derden die betrekking hebben op de verrichte uitwisselingen, en mogelijke veranderingen.";

b) lid 2 wordt geschrapt.

10) Artikel 11 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 1 wordt vervangen door:

"1. Met het oog op de uitwisseling van de inlichtingen als bedoeld in artikel 1, lid 1, kan de bevoegde autoriteit van een lidstaat de bevoegde autoriteit van een andere lidstaat verzoeken dat door eerstgenoemde gemachtigde ambtenaren overeenkomstig de door laatstgenoemde vastgestelde procedurele regelingen:

a) aanwezig zijn in de kantoren waar de administratieve autoriteiten van de aangezochte lidstaat hun taken vervullen;

b) aanwezig zijn bij administratieve onderzoeken op het grondgebied van de aangezochte lidstaat;

c) deelnemen aan de administratieve onderzoeken die worden uitgevoerd door de aangezochte lidstaat, waar passend met gebruikmaking van elektronische communicatiemiddelen.

De aangezochte autoriteit reageert binnen een termijn van 60 dagen na ontvangst van het verzoek op een verzoek overeenkomstig de eerste alinea, waarbij de verzoekende autoriteit de inwilliging van het verzoek of de gemotiveerde weigering ervan wordt meegedeeld.

Indien de verlangde inlichtingen vermeld staan in bescheiden waartoe de ambtenaren van de aangezochte autoriteit toegang hebben, ontvangen de ambtenaren van de verzoekende autoriteit een afschrift van die bescheiden.";

b) in lid 2 wordt de eerste alinea vervangen door:

"Indien ambtenaren van de verzoekende autoriteit aanwezig zijn tijdens een administratief onderzoek of daaraan met gebruikmaking van elektronische communicatiemiddelen deelnemen, mogen zij personen ondervragen en bescheiden onderzoeken, met inachtneming van de door de aangezochte lidstaat vastgestelde procedurele regelingen.".

11) In artikel 12 wordt lid 3 vervangen door:

"3. De bevoegde autoriteit van elke betrokken lidstaat beslist of zij aan de gelijktijdige controles wenst deel te nemen. Zij doet de autoriteit die de gelijktijdige controle voorstelt, binnen een termijn van 60 dagen na ontvangst van het voorstel een bevestiging van deelname of een gemotiveerde weigering toekomen.".

12) De volgende afdeling wordt ingevoegd:

"AFDELING II BIS

Gezamenlijke audits

Artikel 12 bis

Gezamenlijke audits

1. De bevoegde autoriteit van een of meer lidstaten kan de bevoegde autoriteit van een andere lidstaat (of andere lidstaten) verzoeken een gezamenlijke audit uit te voeren. De aangezochte bevoegde autoriteiten reageren op het verzoek om een gezamenlijke audit binnen een termijn van 60 dagen na ontvangst van het verzoek. De aangezochte bevoegde autoriteiten kunnen een verzoek door de bevoegde autoriteit van een lidstaat om een gezamenlijke audit om gemotiveerde redenen verwerpen.

2. Gezamenlijke audits worden op vooraf overeengekomen en gecoördineerde wijze, met inbegrip van taalregelingen, uitgevoerd door de bevoegde autoriteiten van de verzoekende en de aangezochte lidstaten, en in overeenstemming met de wetgeving en de procedurele voorschriften van de lidstaat waar de activiteiten van een gezamenlijke audit plaatsvinden. In elke lidstaat waar de activiteiten van een gezamenlijke audit plaatsvinden, wijst de bevoegde autoriteit van die lidstaat een vertegenwoordiger aan die verantwoordelijk is voor het toezicht op en de coördinatie van de gezamenlijke audit in die lidstaat.

De rechten en plichten van de ambtenaren van lidstaten die deelnemen aan de gezamenlijke audit, worden in geval van hun aanwezigheid bij activiteiten die in een andere lidstaat worden verricht, vastgesteld overeenkomstig de wetgeving van de lidstaat waar de activiteiten van de gezamenlijke audit plaatsvinden. De ambtenaren van een andere lidstaat voegen zich naar de wetgeving van de lidstaat waar de activiteiten van een gezamenlijke audit plaatsvinden, maar oefenen geen bevoegdheden uit die verder gaan dan de bevoegdheden die hun krachtens de wetgeving van hun lidstaat zijn verleend.

3. Onverminderd lid 2 neemt een lidstaat waar de activiteiten van de gezamenlijke audit plaatsvinden, de nodige maatregelen om:

a) toe te staan dat ambtenaren van andere lidstaten die deelnemen aan de activiteiten van de gezamenlijke audit, personen ondervragen en bescheiden onderzoeken in samenspraak met de ambtenaren van de lidstaat waar de activiteiten van de gezamenlijke audit plaatsvinden, met inachtneming van de procedurele regelingen die zijn vastgesteld door de lidstaat waar die activiteiten plaatsvinden;

b) ervoor te zorgen dat bewijsmateriaal dat tijdens de activiteiten van de gezamenlijke audit is verzameld, kan worden beoordeeld, ook op de toelaatbaarheid ervan, onder dezelfde juridische voorwaarden als in het geval van een in die lidstaat uitgevoerde audit waaraan alleen de ambtenaren van die lidstaat deelnemen, onder meer in de loop van eventuele klachten-, herzienings- of beroepsprocedures, en

c) ervoor te zorgen dat de persoon (personen) die aan een gezamenlijke audit wordt (worden) onderworpen of erdoor wordt (worden) geraakt, dezelfde rechten en plichten heeft (hebben) als in het geval van een audit waaraan alleen de ambtenaren van die lidstaat deelnemen, onder meer in de loop van eventuele klachten-, herzienings- of beroepsprocedures.

4. Indien de bevoegde autoriteiten van twee of meer lidstaten een gezamenlijke audit verrichten, trachten zij het eens te worden over de feiten en omstandigheden die relevant zijn voor de gezamenlijke audit, en streven zij naar overeenstemming over de fiscale positie van de geaudite persoon (personen) op basis van de resultaten van de gezamenlijke audit. De bevindingen van de gezamenlijke audit worden neergelegd in een eindverslag. Punten waarover de bevoegde autoriteiten het eens zijn, worden in het eindverslag opgenomen en worden in aanmerking genomen in de relevante instrumenten die de bevoegde autoriteiten van de deelnemende lidstaten naar aanleiding van die gezamenlijke audit uitvaardigen.

Met inachtneming van de eerste alinea vinden de handelingen die de bevoegde autoriteiten van een lidstaat of een van zijn ambtenaren verrichten naar aanleiding van een gezamenlijke audit, alsmede eventuele verdere procedures in die lidstaat, zoals een besluit van de belastingautoriteiten, een beroepsprocedure of een daarmee verband houdende schikking, plaats overeenkomstig het nationaal recht van die lidstaat.

5. De geaudite persoon (personen) wordt (worden) binnen 60 dagen na het uitbrengen van het eindverslag in kennis gesteld van het resultaat van de gezamenlijke audit en krijgt (krijgen) een kopie van dat eindverslag.”.

13) Artikel 16 wordt als volgt gewijzigd:

a) in lid 1 wordt de eerste alinea vervangen door:

“1. De inlichtingen die de lidstaten elkaar op grond van deze richtlijn in enigerlei vorm verstrekken, vallen onder de geheimhoudingsplicht en genieten de bescherming waarin het nationale recht van de ontvangende lidstaat met betrekking tot soortgelijke inlichtingen voorziet. Die inlichtingen kunnen worden gebruikt voor de beoordeling, toepassing en handhaving van het nationale recht van de lidstaten met betrekking tot de in artikel 2 bedoelde belastingen, alsook met betrekking tot de btw en andere indirecte belastingen.”;

b) lid 2 wordt vervangen door:

“2. Met toestemming van de bevoegde autoriteit van de lidstaat die op grond van deze richtlijn inlichtingen verstrekt, en enkel voor zover het uit hoofde van het nationale recht van de lidstaat van de ontvangende bevoegde autoriteit is toegestaan, kunnen de op grond van deze richtlijn ontvangen inlichtingen en bescheiden voor andere dan de in lid 1 bedoelde doeleinden worden gebruikt. Dergelijke toestemming wordt verleend indien de inlichtingen voor soortgelijke doeleinden kunnen worden gebruikt in de lidstaat van de bevoegde autoriteit die de inlichtingen verstrekt.

De bevoegde autoriteit van elke lidstaat kan aan de bevoegde autoriteiten van alle andere lidstaten een lijst meedelen van andere dan in lid 1 bedoelde doeleinden waarvoor overeenkomstig het nationale recht van die lidstaat de inlichtingen en bescheiden kunnen worden gebruikt. De bevoegde autoriteit die inlichtingen en bescheiden ontvangt, kan de ontvangen inlichtingen en bescheiden zonder de in de eerste alinea van dit lid bedoelde toestemming gebruiken voor alle doeleinden die de inlichtingen verstrekkende lidstaat heeft meegedeeld.".

14) Artikel 20 wordt als volgt gewijzigd:

a) in lid 2 wordt de eerste alinea vervangen door:

"2. Het in lid 1 bedoelde standaardformulier bevat ten minste de volgende door de verzoekende autoriteit te verstrekken informatie:

a) de identiteit van de persoon naar wie het onderzoek of de controle is ingesteld en, in het geval van een groepsverzoek als bedoeld in artikel 5 bis, lid 3, een gedetailleerde beschrijving van de groep;

b) het fiscale doel waarvoor de informatie wordt opgevraagd.";

b) de leden 3 en 4 worden vervangen door:

"3. Voor de spontane uitwisseling van inlichtingen en de desbetreffende ontvangstbevestiging op grond van respectievelijk de artikelen 9 en 10, verzoeken tot administratieve kennisgeving op grond van artikel 13, terugmeldingen op grond van artikel 14, en de inlichtingen op grond van artikel 16, leden 2 en 3, en artikel 24, lid 2, wordt gebruikgemaakt van de door de Commissie volgens de in artikel 26, lid 2, bedoelde procedure vastgestelde standaardformulieren.

4. Bij de automatische inlichtingenuitwisseling op grond van de artikelen 8 en 8 bis quater wordt gebruikgemaakt van het door de Commissie volgens de procedure van artikel 26, lid 2, vastgestelde geautomatiseerde standaardformaat, dat dergelijke automatische uitwisseling moet vergemakkelijken.".

15) Aan artikel 21 wordt het volgende lid toegevoegd:

"7. De Commissie ontwikkelt en verstrekt technische en logistieke ondersteuning voor een beveiligde centrale interface voor administratieve samenwerking op het gebied van de belastingen, waarop de lidstaten inlichtingen uitwisselen met gebruikmaking van de standaardformulieren op grond van artikel 20, leden 1 en 3. De bevoegde autoriteiten van alle lidstaten hebben toegang tot die interface. Met het oog op het verzamelen van statistieken heeft de Commissie toegang tot informatie over de uitwisselingen die in de interface is opgeslagen en automatisch kan worden opgevraagd. De Commissie heeft alleen toegang tot anonieme en geaggregeerde gegevens. De toegang van de Commissie laat de verplichting van de lidstaten onverlet om statistieken te verstrekken over de uitwisseling van inlichtingen overeenkomstig artikel 23, lid 4.

De Commissie stelt aan de hand van uitvoeringshandelingen de noodzakelijke praktische regelingen vast. Die uitvoeringshandelingen worden volgens de in artikel 26, lid 2, bedoelde procedure vastgesteld.".

16) In artikel 22 wordt lid 1 bis vervangen door:

"1 bis. Met het oog op de uitvoering en handhaving van de wetgeving van de lidstaten ter uitvoering van deze richtlijn en teneinde te waarborgen dat de administratieve samenwerking waarin zij voorziet, functioneert, stellen de lidstaten bij wet vast dat belastingautoriteiten toegang hebben tot de in de artikelen 13, 30, 31, 32 bis en 40 van Richtlijn (EU) 2015/849 van het Europees Parlement en de Raad bedoelde mechanismen, procedures, documenten en inlichtingen (*).

(*) Richtlijn (EU) 2015/849 van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 2015 inzake de voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld of terrorismefinanciering, tot wijziging van Verordening (EU) nr. 648/2012 van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2005/60/EG van het Europees Parlement en de Raad en Richtlijn 2006/70/EG van de Commissie (PB L 141 van 5.6.2015, blz. 73).".

17) In artikel 23 bis wordt lid 2 vervangen door:

"2. De krachtens artikel 23 door een lidstaat aan de Commissie verstrekte gegevens, alsmede alle door de Commissie opgestelde rapporten of bescheiden waarin van die gegevens gebruik wordt gemaakt, kunnen aan andere lidstaten worden doorgegeven. De doorgegeven gegevens vallen onder de geheimhoudingsplicht en genieten de bescherming waarin het nationale recht van de ontvangende lidstaat met betrekking tot soortgelijke inlichtingen voorziet.

De in de eerste alinea bedoelde door de Commissie opgestelde rapporten en bescheiden mogen door de lidstaten uitsluitend voor analytische doeleinden worden gebruikt, en mogen niet zonder uitdrukkelijke toestemming van de Commissie worden bekendgemaakt of aan andere personen of organen beschikbaar worden gesteld.

Niettegenstaande de eerste en de tweede alinea kan de Commissie jaarlijks geanonimiseerde samenvattingen publiceren van de statistische gegevens die de lidstaten haar overeenkomstig artikel 23, lid 4, meedelen.".

18) Artikel 25 wordt vervangen door:

"Artikel 25

Gegevensbescherming

1. Elke uitwisseling van inlichtingen op grond van deze richtlijn is onderworpen aan Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad (*). Voor de juiste toepassing van deze richtlijn beperken de lidstaten evenwel de reikwijdte van de verplichtingen en rechten die zijn neergelegd in artikel 13, artikel 14, lid 1, en artikel 15, van Verordening (EU) 2016/679, voor zover dit noodzakelijk is om de in artikel 23, lid 1, punt e), van die verordening bedoelde belangen te vrijwaren.

2. Verordening (EU) 2018/1725 van het Europees Parlement en de Raad (**) is van toepassing op de verwerking van persoonsgegevens in het kader van deze richtlijn door de instellingen, organen en instanties van de Unie. Voor de juiste toepassing van deze richtlijn wordt de reikwijdte van de verplichtingen en rechten die zijn neergelegd in artikel 15, artikel 16, lid 1, en de artikelen 17 tot en met 21, van Verordening (EU) 2018/1725 evenwel beperkt, voor zover dit noodzakelijk is om de in artikel 25, lid 1, onder c), van die verordening bedoelde belangen te vrijwaren.

3. Rapporterende financiële instellingen, intermediairs, rapporterende platformexploitanten en de bevoegde autoriteiten van de lidstaten worden als verwerkingsverantwoordelijken beschouwd wanneer zij, alleen of gezamenlijk, de doelen en middelen van de verwerking van persoonsgegevens bepalen in de zin van Verordening (EU) 2016/679.

4. Niettegenstaande lid 1 ziet elke lidstaat erop toe dat elke onder zijn jurisdictie vallende rapporterende financiële instelling, intermediair of rapporterende platformexploitant, naargelang het geval:

a) elke betrokken natuurlijke persoon in kennis stelt van het feit dat de hem betreffende inlichtingen overeenkomstig deze richtlijn zullen worden verzameld en doorgegeven, en

b) elke betrokken natuurlijke persoon tijdig alle inlichtingen verstrekt waarop hij van de verwerkingsverantwoordelijke recht heeft, zodat die natuurlijke persoon zijn rechten inzake gegevensbescherming kan uitoefenen en, in elk geval, voordat de inlichtingen worden gerapporteerd.

Niettegenstaande de eerste alinea, punt b), stelt elke lidstaat regelgeving vast om de rapporterende platformexploitanten ertoe te verplichten de te rapporteren verkopers in kennis te stellen van de gerapporteerde tegenprestatie.

5. Overeenkomstig deze richtlijn verwerkte inlichtingen worden niet langer bewaard dan voor de verwezenlijking van de doelstellingen van deze richtlijn noodzakelijk is, en in elk geval overeenkomstig de nationale voorschriften inzake verjaring van iedere verwerkingsverantwoordelijke.

6. Een lidstaat waar een gegevensinbreuk heeft plaatsgevonden, meldt die inbreuk en alle daaropvolgende corrigerende maatregelen onverwijld aan de Commissie. De Commissie stelt alle lidstaten onverwijld in kennis van de haar gemelde of bekende gegevensinbreuk en van eventuele corrigerende maatregelen.

Elke lidstaat kan de uitwisseling van inlichtingen met de lidstaat (lidstaten) waar de gegevensinbreuk heeft plaatsgevonden, schorsen door de Commissie en de betrokken lidstaat (lidstaten) daarvan schriftelijk in kennis te stellen. Een dergelijke schorsing wordt onmiddellijk van kracht.

De lidstaat (lidstaten) waar de gegevensinbreuk heeft plaatsgevonden, onderzoekt (onderzoeken), beperkt (beperken) en verhelpt (verhelpen) de gegevensinbreuk, en verzoekt (verzoeken), door de Commissie daarvan schriftelijk in kennis te stellen, om de schorsing van de toegang tot het CCN voor de toepassing van deze richtlijn indien de gegevensinbreuk niet onmiddellijk en op passende wijze onder controle kan worden gebracht. Op een dergelijk verzoek schorst de Commissie de toegang van die lidstaat (lidstaten) tot het CCN voor de toepassing van deze richtlijn.

Na melding, door de lidstaat waar de gegevensinbreuk heeft plaatsgevonden, van het feit dat de gegevensinbreuk is verholpen, geeft de Commissie de betrokken lidstaat (lidstaten) opnieuw toegang tot het CCN voor de toepassing van deze richtlijn. Indien een of meer lidstaten de Commissie verzoeken om gezamenlijk te verifiëren of de gegevensinbreuk is verholpen, geeft de Commissie pas na die verificatie de betrokken lidstaat (lidstaten) opnieuw toegang tot het CCN voor de toepassing van deze richtlijn.

Indien voor de toepassing van deze richtlijn een gegevensinbreuk in het centrale gegevensbestand of het CCN plaatsvindt die nadelige gevolgen kan hebben voor de uitwisseling van inlichtingen door de lidstaten via het CCN, stelt de Commissie de lidstaten zonder onnodige vertraging in kennis van de gegevensinbreuk en van eventuele corrigerende maatregelen die zijn genomen. Zulke corrigerende maatregelen kunnen inhouden dat de toegang tot het centrale gegevensbestand of het CCN voor de toepassing van deze richtlijn wordt geschorst totdat de gegevensinbreuk is verholpen.

7. De lidstaten, bijgestaan door de Commissie, komen de praktische regelingen overeen die nodig zijn voor de uitvoering van dit artikel, met inbegrip van beheerprocedures voor gegevensinbreuken die sporen met internationaal erkende goede praktijken en, in voorkomend geval, een gezamenlijke overeenkomst tussen de verwerkingsverantwoordelijken, een overeenkomst tussen gegevensverwerker en verwerkingsverantwoordelijke, of modellen daarvoor.

_____

(*) Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming) (PB L 119 van 4.5.2016, blz. 1).

(**) Verordening (EU) 2018/1725 van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door de instellingen, organen en instanties van de Unie en betreffende het vrije verkeer van die gegevens, en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 45/2001 en Besluit nr. 1247/2002/EG (PB L 295 van 21.11.2018, blz. 39).".

19) Artikel 25 bis wordt vervangen door:

"*Artikel 25 bis*

Sancties

De lidstaten stellen de regels vast inzake de sancties die van toepassing zijn op inbreuken op krachtens deze richtlijn vastgestelde nationale bepalingen ter uitvoering van de artikelen 8 bis bis, 8 bis ter en 8 bis quater, en treffen alle maatregelen om ervoor te zorgen dat zij worden toegepast. De sancties zijn doeltreffend, evenredig en afschrikkend.".

20) Bijlage V, waarvan de tekst is vervat in de bijlage bij deze richtlijn, wordt toegevoegd.

Artikel 2

1. De lidstaten stellen uiterlijk op 31 december 2022 de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast om aan deze richtlijn te voldoen, en maken deze bekend. Zij stellen de Commissie daarvan onmiddellijk in kennis.

Zij passen die bepalingen toe met ingang van 1 januari 2023.

Wanneer de lidstaten die bepalingen vaststellen, wordt in de bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking daarvan naar deze richtlijn verwezen. De regels voor de verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

2. In afwijking van lid 1 van dit artikel stellen de lidstaten uiterlijk op 31 december 2023 de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast om aan artikel 1, punt 1), d), van deze richtlijn met betrekking tot artikel 3, punt 26), van Richtlijn 2011/16/EU en aan artikel 1, punt 12), van deze richtlijn met betrekking tot afdeling II bis van Richtlijn 2011/16/EU te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onmiddellijk in kennis.

Zij passen die bepalingen uiterlijk met ingang van 1 januari 2024 toe.

Wanneer de lidstaten die bepalingen vaststellen, wordt in de bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking daarvan naar deze richtlijn verwezen. De regels voor de verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

3. De lidstaten delen de Commissie de tekst van de belangrijkste bepalingen van intern recht mee die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 3

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Artikel 4

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 22 maart 2021.

Voor de Raad
De voorzitter
M. do C. ANTUNES

BIJLAGE

"BIJLAGE V

DUE DILIGENCE-PROCEDURES, RAPPORTAGEVERPLICHTINGEN EN ANDERE VOORSCHRIFTEN VOOR PLATFORMEXPLOITANTEN

Deze bijlage bevat de due diligence-procedures, de rapportageverplichtingen en andere voorschriften die rapporterende platformexploitanten moeten toepassen teneinde de lidstaten in staat te stellen de in artikel 8 bis quater van deze richtlijn bedoelde inlichtingen via automatische uitwisseling te verstrekken.

Voorts bevat deze bijlage de voorschriften en administratieve procedures die de lidstaten met het oog op de doeltreffende uitvoering en naleving van de in deze bijlage vervatte due diligence-procedures en rapportageverplichtingen moeten invoeren.

DEEL I

DEFINITIES

De volgende termen hebben de hieronder uiteengezette betekenis:

A. Rapporterende platformexploitanten

1. "Platform": elke software, met inbegrip van een website of onderdeel daarvan en toepassingen waaronder mobiele toepassingen, die toegankelijk is voor gebruikers en waardoor verkopers in staat worden gesteld verbonden te zijn met andere gebruikers voor het verrichten van een relevante activiteit, direct of indirect, ten behoeve van dergelijke gebruikers. Daaronder begrepen zijn ook alle regelingen voor de inning en betaling van een tegenprestatie met betrekking tot de relevante activiteit.

   De term "platform" omvat niet de software die zonder enige verdere interventie bij het verrichten van een relevante activiteit uitsluitend een van de volgende activiteiten mogelijk maakt:

   a) het uitvoeren van betalingen in verband met een relevante activiteit;

   b) het aanbieden of adverteren van een relevante activiteit door gebruikers;

   c) het doorverwijzen of overbrengen van gebruikers naar een platform.

2. "Platformexploitant": een entiteit die een overeenkomst sluit met een verkoper om een platform geheel of gedeeltelijk beschikbaar te stellen aan die verkoper.

3. "Uitgesloten platformexploitant": een platformexploitant die vooraf en jaarlijks ten genoegen van de bevoegde autoriteit van de lidstaat waaraan hij anders had moeten rapporteren, overeenkomstig de voorschriften van deel III, onderdeel A, punten 1 tot en met 3, heeft aangetoond dat het volledige bedrijfsmodel van het platform van dusdanige aard is dat het niet over te rapporteren verkopers beschikt.

4. "Rapporterende platformexploitant": een andere platformexploitant dan een uitgesloten platformexploitant, die in een van de volgende situaties verkeert:

   a) hij is een fiscaal ingezetene van een lidstaat of, indien dat niet het geval is, voldoet hij aan een van de volgende voorwaarden:

      i) hij is opgericht in overeenstemming met de wetgeving van een lidstaat;

      ii) zijn plaats van leiding (inclusief de werkelijke leiding) bevindt zich in een lidstaat;

      iii) hij heeft een vaste inrichting in een lidstaat en is geen gekwalificeerde platformexploitant buiten de Unie;

   b) hij is geen fiscaal ingezetene van een lidstaat, noch is hij opgericht in overeenstemming met de wetten van een lidstaat, noch heeft hij zijn plaats van leiding of een vaste inrichting in een lidstaat, maar hij faciliteert de verrichting van een relevante activiteit door te rapporteren verkopers of een relevante activiteit in verband met de verhuur van onroerend goed dat in een lidstaat is gelegen, en hij is geen gekwalificeerde platformexploitant buiten de Unie.

5. "Gekwalificeerde platformexploitant buiten de Unie": een platformexploitant voor wie alle relevante activiteiten die hij faciliteert ook gekwalificeerde relevante activiteiten zijn en die een fiscaal ingezetene is van een gekwalificeerd niet-Unierechtsgebied of, indien hij dat niet is, aan een van de volgende voorwaarden voldoet:

   a) hij is opgericht in overeenstemming met de wetgeving van een gekwalificeerd niet-Unierechtsgebied, of

   b) zijn plaats van leiding (inclusief de werkelijke leiding) bevindt zich in een gekwalificeerd niet-Unierechtsgebied.

6. "Gekwalificeerd niet-Unierechtsgebied": een niet-Unierechtsgebied dat beschikt over een van kracht zijnde adequate overeenkomst tussen bevoegde autoriteiten met de bevoegde autoriteiten van alle lidstaten die in een door dit niet-Unierechtsgebied gepubliceerde lijst zijn aangemerkt als te rapporteren rechtsgebieden.

7. "Van kracht zijnde adequate overeenkomst tussen bevoegde autoriteiten": een overeenkomst tussen de bevoegde autoriteiten van een lidstaat en een niet-Unierechtsgebied, op grond waarvan de automatische uitwisseling plaatsvindt van inlichtingen die gelijkwaardig zijn aan die welke in deze bijlage, deel III, onderdeel B, zijn gespecificeerd, zoals bevestigd in een uitvoeringshandeling overeenkomstig artikel 8 bis quater, lid 7.

8. "Relevante activiteit": een van de onderstaande activiteiten die worden verricht voor een tegenprestatie:

   a) de verhuur van een onroerend goed, daaronder begrepen zakelijk en niet-zakelijk onroerend goed, alsmede elk ander onroerend goed en parkeerruimten;

   b) een persoonlijke dienst;

   c) de verkoop van goederen;

   d) de verhuur van transportmiddelen.

   De term "relevante activiteit" omvat niet de activiteiten die door een verkoper worden verricht in de hoedanigheid van werknemer van de platformexploitant of van een met de platformexploitant gelieerde entiteit.

9. "Gekwalificeerde relevante activiteiten": relevante activiteiten die vallen onder de automatische uitwisseling op grond van een vigerende adequate overeenkomst tussen bevoegde autoriteiten.

10. "Tegenprestatie": een compensatie onder welke vorm ook, met aftrek van alle honoraria, commissielonen of belastingen die door de rapporterende platformexploitant worden ingehouden of geheven, die wordt betaald of gecrediteerd aan een verkoper in verband met de relevante activiteit, en waarvan het bedrag door de platformexploitant gekend is of redelijkerwijs gekend kan worden.

11. "Persoonlijke dienst": een dienst die een tijdgebonden of taakgerichte activiteit omvat die door een of meer natuurlijke personen wordt uitgevoerd, hetzij zelfstandig, hetzij namens een entiteit, en die wordt verricht op verzoek van een gebruiker, hetzij online, hetzij fysiek offline, na facilitering door een platform.

B. Te rapporteren verkopers

1. "Verkoper": een gebruiker van een platform, hetzij een natuurlijke persoon, hetzij een entiteit, die op enig ogenblik tijdens de rapportageperiode op het platform is geregistreerd en een relevante activiteit verricht.

2. "Actieve verkoper": een verkoper die tijdens de rapportageperiode een relevante activiteit verricht, of aan wie een tegenprestatie wordt betaald of gecrediteerd in verband met een relevante activiteit tijdens de rapportageperiode.

3. "Te rapporteren verkoper": een actieve verkoper, die geen uitgesloten verkoper is, die een ingezetene is van een lidstaat of die een onroerend goed heeft verhuurd dat in een lidstaat is gelegen.

4. "Uitgesloten verkoper": een verkoper

   a) die een overheidsinstantie is;

   b) die een entiteit is waarvan de aandelen regelmatig worden verhandeld op een erkende effectenbeurs of een gelieerde entiteit is van een entiteit waarvan de aandelen regelmatig worden verhandeld op een erkende effectenbeurs;

c) die een entiteit is waarvoor de platformexploitant tijdens de rapportageperiode meer dan 2 000 relevante activiteiten heeft gefaciliteerd door de verhuur van onroerend goed met betrekking tot een eigendomslijst, of

d) voor wie de platformexploitant tijdens de rapportageperiode minder dan 30 relevante activiteiten heeft gefaciliteerd door de verkoop van goederen, en voor wie het totale bedrag van de tegenprestatie dat is betaald of gecrediteerd, ten hoogste 2 000 EUR bedroeg.

C. Overige definities

1. "Entiteit": een rechtspersoon of een juridische constructie, zoals een vennootschap, samenwerkingsverband, trust of stichting. Een entiteit is een gelieerde entiteit van een andere entiteit indien een van de entiteiten zeggenschap heeft over de andere, of indien beide entiteiten onder een gemeenschappelijk zeggenschap vallen. Daartoe wordt onder zeggenschap mede verstaan de directe of indirecte eigendom van meer dan 50 % van het aantal stemmen en de waarde in een entiteit. Bij indirecte deelneming wordt de nakoming van het vereiste dat meer dan 50 % van het eigendomsrecht in het kapitaal van de andere entiteit wordt gehouden, bepaald door vermenigvuldiging van de deelnemingspercentages door de opeenvolgende niveaus heen. Een persoon die meer dan 50 % van de stemrechten houdt, wordt geacht 100 % te houden.

2. "Overheidsinstantie": de regering van een lidstaat of ander rechtsgebied, een staatkundig onderdeel van een lidstaat of ander rechtsgebied (met inbegrip van een staat, provincie, district of gemeente), of een agentschap of instantie van een lidstaat of ander rechtsgebied of van een of meer van de voorgaande overheidsinstanties dat/die volledig daartoe behoort.

3. "TIN": het door een lidstaat afgegeven fiscaal identificatienummer, of een functioneel equivalent bij gebreke van een fiscaal identificatienummer.

4. "Btw-identificatienummer": het unieke nummer ter identificatie van een belastingplichtige of een niet-belastbare rechtspersoon, die is geregistreerd voor btw-doeleinden.

5. "Hoofdadres": het adres van de hoofdverblijfplaats van een verkoper die een natuurlijke persoon is, alsook het adres van het geregistreerde kantoor van een verkoper die een entiteit is.

6. "Rapportageperiode": het kalenderjaar waarvoor de rapportage wordt afgesloten op grond van deel III.

7. "Eigendomslijst": alle onroerende goederen die op hetzelfde straatadres gelegen zijn, in het bezit zijn van dezelfde eigenaar en door dezelfde verkoper via een platform te huur worden aangeboden.

8. "Identificatiecode van de financiële rekening": het unieke identificatienummer of referentienummer van de rekening bij een bank of bij een andere vergelijkbare betalingsdienst waarover de platformexploitant beschikt en waarop de tegenprestatie wordt betaald of gecrediteerd.

9. "Goederen": elke lichamelijke zaak.

DEEL II

DUE DILIGENCE-PROCEDURES

De volgende procedures zijn van toepassing om na te gaan wie te rapporteren verkopers zijn.

A. Verkopers die niet moeten worden gecontroleerd

Om te bepalen of een verkoper die een entiteit is, als uitgesloten verkoper kan gelden in de zin van deel I, onderdeel B, punt 4, onder a) en b), kan een rapporterende platformexploitant zich baseren op publiekelijk beschikbare informatie of een bevestiging van de verkoper die een entiteit is.

Om te bepalen of een verkoper kan gelden als een uitgesloten verkoper in de zin van deel I, onderdeel B, punt 4, onder c) en d), kan een rapporterende platformexploitant zich baseren op de registers waarover hij beschikt.

B. Verzameling van inlichtingen over de verkoper

1. De rapporterende platformexploitant verzamelt alle volgende inlichtingen voor elke verkoper die een natuurlijke persoon en geen uitgesloten verkoper is:

a) voor- en achternaam;

b) het hoofdadres;

c) elk aan die verkoper afgegeven TIN, met vermelding van elke lidstaat van afgifte, en bij gebrek daaraan, de geboorteplaats van die verkoper;

d) het btw-identificatienummer van die verkoper, indien van toepassing;

e) de geboortedatum.

2. De rapporterende platformexploitant verzamelt alle volgende inlichtingen voor elke verkoper die een entiteit en geen uitgesloten verkoper is:

a) de wettelijke benaming;

b) het hoofdadres;

c) elk aan die verkoper afgeven TIN, met vermelding van elke lidstaat van afgifte;

d) het btw-identificatienummer van die verkoper, indien van toepassing;

e) het bedrijfsregistratienummer;

f) het bestaan van elke vaste inrichting via welke relevante activiteiten worden verricht in de Unie, voor zover van toepassing, met aanduiding van elke respectieve lidstaat waar een dergelijke vaste inrichting is gelegen.

3. Niettegenstaande het bepaalde in de onderdeel B, punten 1 en 2, is de rapporterende platformexploitant niet verplicht de inlichtingen als bedoeld in onderdeel B, punt 1, onder b) tot en met e), en in onderdeel B, punt 2, onder b) tot en met f) te verzamelen indien de inlichtingen gebaseerd zijn op een directe bevestiging van de identiteit en de woonplaats van de verkoper via een identificatiedienst die door een lidstaat of de Unie beschikbaar is gesteld om de identiteit en de fiscale woonplaats van de verkoper vast te stellen.

4. Niettegenstaande het bepaalde in onderdeel B, punt 1, onder c), en in onderdeel B, punt 2, onder c) en e), is de rapporterende platformexploitant niet verplicht het TIN of, naargelang het geval, het bedrijfsregistratienummer te verzamelen in de volgende gevallen:

a) de lidstaat waarvan de verkoper een ingezetene is, geeft geen TIN of bedrijfsregistratienummer af aan de verkoper;

b) de lidstaat waarvan de verkoper een ingezetene is, verlangt niet dat het aan de verkoper afgegeven TIN wordt verzameld.

C. Verificatie van de inlichtingen over de verkoper

1. De rapporterende platformexploitant bepaalt of de inlichtingen die zijn verzameld op grond van onderdeel A, onderdeel B, punt 1, onderdeel B, punt 2, onder a) tot en met e), en onderdeel E betrouwbaar zijn, door gebruik te maken van alle inlichtingen en documenten waarover hij in zijn registers beschikt, alsmede van elke elektronische interface die gratis beschikbaar is gesteld door een lidstaat of de Unie teneinde de geldigheid van het TIN en/of btw-identificatienummer vast te stellen.

2. Niettegenstaande het bepaalde in onderdeel C, punt 1, kan de rapporterende platformexploitant voor de voltooiing van de due diligence-procedures op grond van onderdeel F, punt 2, bepalen of de inlichtingen die zijn verzameld op grond van onderdeel A, onderdeel B, punt 1, onderdeel B, punt 2, onder a) tot en met e), en onderdeel E, betrouwbaar zijn door gebruik te maken van de inlichtingen en documenten waarover hij in zijn elektronisch doorzoekbare registers beschikt.

3. In toepassing van onderdeel F, punt 3, onder b), en niettegenstaande het bepaalde in het onderdeel C, punten 1 en 2, ingeval de rapporterende platformexploitant redenen heeft om aan te nemen dat gegevens als bedoeld in onderdeel B of E onnauwkeurig kunnen zijn op basis van inlichtingen die zijn verstrekt door de bevoegde autoriteit van een lidstaat naar aanleiding van een verzoek betreffende een specifieke verkoper, verzoekt hij de verkoper de gegevens die niet correct zijn gebleken, te corrigeren, en ondersteunende documenten, gegevens of inlichtingen te verstrekken die betrouwbaar zijn en afkomstig uit een onafhankelijke bron, zoals:

a) een geldig identiteitsbewijs afgegeven door een overheidsorgaan,

b) een recent certificaat van fiscale woonplaats.

D. Vaststelling van de lidstaat (lidstaten) waarvan de verkoper een ingezetene is voor de doeleinden van deze richtlijn

1. Een rapporterende platformexploitant beschouwt een verkoper als een ingezetene van de lidstaat waar deze zijn hoofdadres heeft. Indien verschillend van de lidstaat van het hoofdadres van de verkoper, beschouwt een rapporterende platformexploitant een verkoper ook als een ingezetene van de lidstaat die aan de verkoper een TIN heeft afgegeven. Indien de verkoper inlichtingen heeft verstrekt in verband met het bestaan van een vaste inrichting op grond van onderdeel B, punt 2, onder f), beschouwt een rapporterende platformexploitant een verkoper ook als een ingezetene van die lidstaat die de verkoper heeft opgegeven.

2. Niettegenstaande het bepaalde in onderdeel D, punt 1, beschouwt een rapporterende platformexploitant een verkoper als een ingezetene van elke lidstaat die wordt bevestigd door een elektronische identificatiedienst die door een lidstaat of de Unie op grond van onderdeel B, punt 3, beschikbaar is gesteld.

E. Verzameling van inlichtingen over verhuurde onroerende goederen

Indien een verkoper een relevante activiteit in verband met de verhuur van onroerend goed verricht, verzamelt de rapporterende platformexploitant de adresgegevens van elke eigendomslijst en, voor zover toegekend, het respectieve kadasternummer of het equivalent daarvan in het nationale recht van de lidstaat waar het gelegen is. Indien een rapporterende platformexploitant meer dan 2 000 relevante activiteiten heeft gefaciliteerd door een eigendomslijst te verhuren voor dezelfde verkoper die een entiteit is, verzamelt de rapporterende platformexploitant ondersteunende documenten, gegevens of inlichtingen waaruit blijkt dat de eigendomslijst eigendom is van dezelfde eigenaar.

F. Tijdschema en geldigheid van de due diligence-procedures

1. De rapporterende platformexploitant voltooit uiterlijk op 31 december van de rapportageperiode de due diligence-procedures zoals bedoeld in de onderdelen A tot en met E.

2. Niettegenstaande het bepaalde in onderdeel F, punt 1, moeten voor verkopers die al op het platform waren geregistreerd op datum van 1 januari 2023 of vanaf de datum waarop een entiteit een rapporterende platformexploitant wordt, de in de onderdelen A tot en met E bedoelde due diligence-procedures worden voltooid uiterlijk op 31 december van de tweede rapportageperiode voor de rapporterende platformexploitant.

3. Niettegenstaande het bepaalde in onderdeel F, punt 1, kan een rapporterende platformexploitant zich baseren op de due diligence-procedures die in eerdere rapportageperioden werden uitgevoerd, mits:

a) de in onderdeel B, punten 1 en 2, vereiste inlichtingen over de verkoper werden hetzij verzameld en geverifieerd, hetzij bevestigd, in de laatste 36 maanden, en

b) er voor de rapporterende platformexploitant geen redenen zijn om aan te nemen dat de inlichtingen die op grond van de onderdelen A, B, en E, zijn verzameld, onbetrouwbaar of incorrect zijn (geworden).

G. Toepassing van de due diligence-procedures uitsluitend op actieve verkopers

De rapporterende platformexploitant kan ervoor kiezen de due diligence-procedures op grond van de onderdelen A tot en met F uitsluitend op actieve verkopers toe te passen.

H. Voltooiing van de due diligence-procedures door derden

1. Een rapporterende platformexploitant kan een beroep doen op een derde als dienstverrichter om de in dit deel bedoelde due diligence-verplichtingen te vervullen, maar de verantwoordelijkheid ter zake blijft bij de rapporterende platformexploitant berusten.

2. Indien een platformexploitant de due diligence-verplichtingen op grond van onderdeel H, punt 1, vervult voor een rapporterende platformexploitant met betrekking tot hetzelfde platform, voert die platformexploitant de due diligence-procedures op grond van de voorschriften van dit deel uit. De verantwoordelijkheid voor het vervullen van de due diligence-verplichtingen blijft bij de rapporterende platformexploitant berusten.

DEEL III

RAPPORTAGEVERPLICHTINGEN

A. Tijdstip en wijze van rapporteren

1. Een rapporterende platformexploitant in de zin van deel I, onderdeel A, punt 4, onder a), rapporteert aan de bevoegde autoriteit van de lidstaat die is bepaald overeenkomstig deel I, onderdeel A, punt 4, onder a), de in dit deel, onderdeel B, bedoelde inlichtingen met betrekking tot de rapportageperiode uiterlijk op 31 januari van het jaar dat volgt op het kalenderjaar waarin de verkoper als te rapporteren verkoper is aangemerkt. Indien er meer dan één rapporterende platformexploitant is, is eenieder onder hen die overeenkomstig het nationale recht kan aantonen dat dezelfde inlichtingen door een andere rapporterende platformexploitant zijn gerapporteerd, vrijgesteld van de verplichting die inlichtingen te rapporteren.

2. Indien een rapporterende platformexploitant in de zin van deel I, onderdeel A, punt 4, onder a), in meer dan een lidstaat voldoet aan een van de daarin genoemde voorwaarden, kiest hij een van die lidstaten uit waarin hij aan de rapportageverplichtingen van dit deel zal voldoen. Een rapporterende platformexploitant in die situatie rapporteert de in dit deel, onderdeel B, genoemde inlichtingen met betrekking tot de rapportageperiode aan de bevoegde autoriteit van de lidstaat van zijn keuze, overeenkomstig deel IV, onderdeel E, uiterlijk op 31 januari van het jaar dat volgt op het kalenderjaar waarin de verkoper is aangemerkt als een te rapporteren verkoper. Indien er meer dan één rapporterende platformexploitant is, is eenieder onder hen die overeenkomstig het nationale recht kan aantonen dat dezelfde inlichtingen door een andere rapporterende platformexploitant zijn gerapporteerd in een andere lidstaat, vrijgesteld van de verplichting die inlichtingen te rapporteren.

3. Een rapporterende platformexploitant in de zin van deel I, onderdeel A, punt 4, onder b), rapporteert de in dit deel, onderdeel B, genoemde inlichtingen met betrekking tot de rapportageperiode aan de bevoegde autoriteit van de lidstaat van registratie, overeenkomstig deel IV, onderdeel F, punt 1, uiterlijk op 31 januari van het jaar dat volgt op het kalenderjaar waarin de verkoper is aangemerkt als een te rapporteren verkoper.

4. Niettegenstaande het bepaalde in dit deel, onderdeel A, punt 3, is een rapporterende platformexploitant in de zin van deel I, onderdeel A, punt 4, onder b), niet verplicht de in dit deel, onderdeel B, bedoelde informatie te verstrekken met betrekking tot gekwalificeerde relevante activiteiten die vallen onder een vigerende adequate overeenkomst tussen bevoegde autoriteiten, die reeds voorziet in de automatische uitwisseling van gelijkwaardige inlichtingen met een lidstaat over te rapporteren verkopers die ingezetene zijn van die lidstaat.

5. Een rapporterende platformexploitant verstrekt tevens de in onderdeel B, punten 2 en 3, bedoelde inlichtingen aan de te rapporteren verkoper waarop zij betrekking hebben, uiterlijk op 31 januari van het jaar dat volgt op het kalenderjaar waarin de verkoper is aangemerkt als een te rapporteren verkoper.

6. De inlichtingen met betrekking tot de tegenprestatie die is betaald of gecrediteerd in een fiduciaire valuta, worden gerapporteerd in de munt waarin zij is betaald of gecrediteerd. Ingeval de tegenprestatie is betaald of gecrediteerd in een andere vorm dan een fiduciaire valuta, worden de inlichtingen gerapporteerd in de lokale munt, omgezet of gewaardeerd op een door de rapporterende platformexploitant consistent vastgestelde wijze.

7. Inlichtingen over de tegenprestatie en andere bedragen worden gerapporteerd voor het kwartaal van de rapportageperiode waarin de tegenprestatie is betaald of gecrediteerd.

B. Te rapporteren inlichtingen

Elke rapporterende platformexploitant rapporteert de volgende inlichtingen:

1. Naam, geregistreerd kantooradres, TIN en, in voorkomend geval, het op grond van deel IV, onderdeel F, punt 4, toegewezen individueel identificatienummer van de rapporterende platformexploitant, alsook handelsnaam (-namen) van het platform (de platforms) waarover de rapporterende platformexploitant rapporteert.

2. Met betrekking tot elke te rapporteren verkoper die een andere relevante activiteit heeft verricht dan de verhuur van een onroerend goed:

   a) de inlichtingen die op grond van deel II, onderdeel B, verzameld moeten worden;

   b) de identificatiecode van de financiële rekening, voor zover bekend aan de rapporterende platformexploitant en voor zover de bevoegde autoriteit van de lidstaat waarvan de te rapporteren verkoper een ingezetene is in de zin van deel II, onderdeel D, niet heeft bekendgemaakt dat zij niet voornemens is de identificatiecode van de financiële rekening voor dat doel te gebruiken;

   c) indien verschillend van de naam van de te rapporteren verkoper, bovenop de identificatiecode van de financiële rekening, de naam van de houder van de financiële rekening waarop de tegenprestatie wordt betaald of gecrediteerd, voor zover bekend aan de rapporterende platformexploitant, alsook alle andere financiële identificatiegegevens waarover de rapporterende platformexploitant beschikt met betrekking tot die rekeninghouder;

   d) elke lidstaat waarvan de te rapporteren verkoper voor de toepassing van deze richtlijn een ingezetene is als bepaald op grond van deel II, onderdeel D;

e) de totale tegenprestatie die is betaald of gecrediteerd tijdens elk kwartaal van de rapportageperiode, en het aantal relevante activiteiten waarvoor deze is betaald of gecrediteerd;

f) alle honoraria, commissielonen of belastingen die door de rapporterende platformexploitant tijdens elk kwartaal van de rapportageperiode ingehouden of geheven werden.

3. Met betrekking tot elke te rapporteren verkoper die een relevante activiteit in verband met de verhuur van onroerend goed verricht:

a) de inlichtingen die op grond van deel II, onderdeel B, verzameld moeten worden;

b) de identificatiecode van de financiële rekening, voor zover bekend aan de rapporterende platformexploitant en voor zover de bevoegde autoriteit van de lidstaat waarvan de te rapporteren verkoper een ingezetene is in de zin van deel II, onderdeel D, niet heeft bekendgemaakt dat zij niet voornemens is de identificatiecode van de financiële rekening voor dat doel te gebruiken;

c) indien verschillend van de naam van de te rapporteren verkoper, bovenop de identificatiecode van de financiële rekening, de naam van de houder van de financiële rekening waarop de tegenprestatie wordt betaald of gecrediteerd, voor zover bekend aan de rapporterende platformexploitant, alsook alle andere financiële identificatiegegevens waarover de rapporterende platformexploitant beschikt met betrekking tot die rekeninghouder;

d) elke lidstaat waarvan de te rapporteren verkoper voor de toepassing van deze richtlijn een ingezetene is als bepaald op grond van deel II, onderdeel D;

e) het adres van elke eigendomslijst, vastgesteld op basis van de procedures als omschreven in deel II, onderdeel E, en het respectieve kadasternummer of het equivalent daarvan in het nationale recht van de lidstaat waar het goed gelegen is, indien beschikbaar;

f) de totale tegenprestatie die is betaald of gecrediteerd tijdens elk kwartaal van de rapportageperiode, en het aantal relevante activiteiten dat is verricht voor elke eigendomslijst;

g) alle honoraria, commissielonen of belastingen die door de rapporterende platformexploitant tijdens elk kwartaal van de rapportageperiode ingehouden of geheven werden;

h) voor zover beschikbaar, het aantal dagen dat elke eigendomslijst werd verhuurd tijdens de rapportageperiode en het type van elke eigendomslijst.

DEEL IV

DOELTREFFENDE UITVOERING

Op grond van artikel 8 bis quater voeren de lidstaten voorschriften en administratieve procedures in met het oog op de doeltreffende uitvoering en naleving van de due diligence-procedures en de rapportageverplichtingen die zijn beschreven in de delen II en III van deze bijlage.

A. Voorschriften om de verzamelings- en verificatievereisten van deel II te handhaven

1. De lidstaten treffen de nodige maatregelen om de rapporterende platformexploitanten te verplichten de verzamelings- en verificatievereisten van deel II te handhaven bij hun verkopers.

2. Indien een verkoper de volgens deel II vereiste inlichtingen niet verstrekt na twee aanmaningen volgend op het initiële verzoek van de rapporterende platformexploitant, maar niet voordat 60 dagen zijn verstreken, sluit de rapporterende platformexploitant de account van die verkoper af, verhindert hij dat de verkoper zich opnieuw op het platform registreert of houdt hij de betaling van de tegenprestatie aan de verkoper in zolang de verkoper de vereiste inlichtingen niet heeft verstrekt.

B. Voorschriften voor de rapporterende platformexploitanten om registers bij te houden van de stappen die zijn ondernomen en van eventuele inlichtingen die zijn gebruikt voor de uitvoering van de due diligence-procedures en rapportageverplichtingen, alsook adequate maatregelen om die registers te verkrijgen

1. De lidstaten treffen de nodige maatregelen om de rapporterende platformexploitanten te verplichten registers bij te houden van de stappen die zijn ondernomen en van eventuele inlichtingen die zijn gebruikt voor de uitvoering van de in de delen II en III beschreven due diligence-procedures en rapportageverplichtingen. Die registers worden een voldoende lange tijd bewaard en in elk geval voor een periode van ten minste vijf en ten hoogste tien jaar volgend op het einde van de rapportageperiode waarop zij betrekking hebben.

2. De lidstaten treffen de nodige maatregelen, met inbegrip van de mogelijkheid om rapporterende platformexploitanten een verplichting tot rapportage op te leggen, om ervoor te zorgen dat alle noodzakelijke inlichtingen worden gerapporteerd aan de bevoegde autoriteit zodat deze de verplichting om inlichtingen te verstrekken overeenkomstig artikel 8 bis quater, lid 2, kan naleven.

C. Administratieve procedures voor de verificatie van de naleving door de rapporterende platformexploitanten van de due diligence-procedures en rapportageverplichtingen

De lidstaten stellen administratieve procedures vast om te verifiëren of de rapporterende platformexploitanten de in de delen II en III beschreven due diligence-procedures en rapportageverplichtingen naleven.

D. Administratieve procedures voor de vervolgcontrole van een rapporterende platformexploitant die onvolledige of onnauwkeurige inlichtingen rapporteert

De lidstaten stellen procedures vast voor de vervolgcontrole van rapporterende platformexploitanten die onvolledige of onnauwkeurige inlichtingen rapporteren.

E. Administratieve procedure voor de keuze van een enkele lidstaat voor rapportage

Indien een rapporterende platformexploitant in de zin van deel I, onderdeel A, punt 4, onder a), in meer dan een lidstaat voldoet aan een van de daarin genoemde voorwaarden, kiest hij een van die lidstaten uit om aan zijn rapportageverplichtingen op grond van deel III te voldoen. De rapporterende platformexploitant stelt alle bevoegde autoriteiten van die lidstaten in kennis van zijn keuze.

F. Administratieve procedure voor unieke registratie van een rapporterende platformexploitant

1. Een rapporterende platformexploitant in de zin van deze bijlage, deel I, onderdeel A, punt 4, onder b), registreert zich op grond van artikel 8 bis quater, lid 4, bij de bevoegde autoriteit van om het even welke lidstaat bij de aanvang van zijn activiteit als platformexploitant.

2. De rapporterende platformexploitant verstrekt de lidstaat van unieke registratie de volgende inlichtingen:

a) naam;

b) postadres;

c) elektronische adressen, met inbegrip van websites;

d) eventuele TIN toegekend aan de rapporterende platformexploitant;

e) een verklaring met informatie over de identificatie van die rapporterende platformexploitant voor btw-doeleinden binnen de Unie, op grond van titel XII, hoofdstuk 6, afdelingen 2 en 3, van Richtlijn 2006/112/EG van de Raad (*);

f) de lidstaten waarvan de te rapporteren verkopers ingezetenen zijn in de zin van deel II, onderdeel D.

3. De rapporterende platformexploitant stelt de lidstaat van unieke registratie in kennis van alle wijzigingen van de inlichtingen die in het kader van onderdeel F, punt 2, zijn verstrekt.

4. De lidstaat van unieke registratie kent een individueel identificatienummer toe aan de rapporterende platformexploitant en deelt dit via elektronische weg mee aan de bevoegde autoriteiten van alle lidstaten.

5. De lidstaat van unieke registratie verzoekt de Commissie om een rapporterende platformexploitant uit het centrale register te schrappen:

a) indien de platformexploitant de lidstaat ervan in kennis stelt dat hij niet langer als platformexploitant actief is;

b) indien er, bij gebreke van een kennisgeving op grond van punt a), redenen zijn om te veronderstellen dat een platformexploitant zijn activiteiten heeft stopgezet;

c) indien de platformexploitant niet langer beantwoordt aan de voorwaarden van deel I, onderdeel A, punt 4, onder b);

d) indien de lidstaat de registratie bij zijn bevoegde autoriteit heeft ingetrokken op grond van onderdeel F, punt 7.

6. Elke lidstaat stelt de Commissie onverwijld in kennis van elke platformexploitant in de zin van deel I, onderdeel A, punt 4, onder b), die zijn activiteiten als platformexploitant aanvangt zonder zich op grond van dit punt te registreren.

   Indien een rapporterende platformexploitant niet voldoet aan de verplichting tot registratie of indien zijn registratie is ingetrokken overeenkomstig dit deel, onderdeel F, punt 7, nemen de lidstaten, onverminderd artikel 25 bis, doeltreffende, evenredige en afschrikkende maatregelen om de naleving in hun rechtsgebied te handhaven. De keuze van die maatregelen blijft bij de lidstaten berusten. De lidstaten streven er ook naar hun acties voor het handhaven van de naleving te coördineren, waarbij in het uiterste geval wordt voorkomen dat de rapporterende platformexploitant binnen de Unie kan opereren.

7. Indien een rapporterende platformexploitant na twee aanmaningen door de lidstaat van unieke registratie niet voldoet aan de rapportageverplichting overeenkomstig deze bijlage, deel III, onderdeel A, punt 3, neemt die lidstaat, onverminderd artikel 25 bis, de nodige maatregelen om de registratie van de rapporterende platformexploitant in te trekken op grond van artikel 8 bis quater, lid 4. De registratie wordt uiterlijk na het verstrijken van 90 dagen, maar niet vóór het verstrijken van 30 dagen na de tweede aanmaning ingetrokken.

_____

(*) Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PB L 347 van 11.12.2006, blz. 1).."

Bijlage 2: Concordantietabellen 1 en 2

RICHTLIJN (EU) 2021/514 VAN DE RAAD
van 22 maart 2021 tot wijziging van Richtlijn 2011/16/EU betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van de belastingen

Concordantietabel 'A'

tabel die uitgaat van de artikelen van de richtlijn zodat nagegaan kan worden welke artikelen van de richtlijn in welke artikelen van de Vlaamse omzettingsmaatregelen worden omgezet

Richtlijn		**Vlaamse omzettingsmaatregel**	
Bepaling van richtlijn 2021/514	Nieuwe bepaling in richtlijn 2011/16	Wijzigingsbepaling van het omzettingsdecreet	Nieuwe bepaling in het decreet van 21 juni 2013
Art. 1, 1), a)	Art. 3, 9°, 1e alinea, a)		
Art. 1, 1), b)	Art. 3, 9°, 1e alinea, c)		
Art. 1, 1), c)	Art. 3, 9°, 2e alinea		
	Art. 3, 13°	Art. 4	Art. 5, 1e lid, 28°
Art. 1, 1), d)	Art. 3, 26° en 27°	Art. 4	Art. 5, 1e lid, 26° en 27°
Art. 1, 2)	Art. 5 *bis*	Art. 8 en 9	Art. 10/1
	Art. 5 *bis*, lid 1	Art. 9	Art. 10/1, 1e lid
	Art. 5 *bis*, lid 2	Art. 9	Art. 10/1, 2e lid
	Art. 5 *bis*, lid 3	Art. 9	Art. 10/1, 3e lid
Art. 1, 3)	Art. 6, lid 2	Art. 5 en 6	Art. 8, 2e lid en art. 9, 3e lid
Art. 1, 4)	Art. 7, lid 1	Art. 7, 1°	Art. 10, §1
	Art. 7, lid 2	Art. 7, 1°	Art. 10, §1, 4e lid
Art. 1, 5)	Art. 7, lid 5	Art. 7, 2°	Art. 10, §4 (opgeheven)
Art. 1, 6), a)	Art. 8, lid 1	Art. 10	Art. 11, 1e en 2e lid
	Art. 8, lid 2		
Art. 1, 6), b)	Art. 8, lid 3, 2e alinea		
Art. 1, 7), a)	Art. 8 *bis*, lid 5, a)	Art. 11, 1°	Art. 11/1, §4, 1°
Art. 1, 7), b)	Art. 8 *bis*, lid 6, b)	Art. 11, 2°	Art. 11/1, §5, 2°
Art. 1, 8)	Art. 8 *bis quater*		
Art. 1, 9)	Art. 8 *ter*, lid 1		
Art. 1, 10), a)	Art. 11, lid 1	Art. 12 en 13, 1°	Art. 14 en 15, §1
Art. 1, 10), b)	Art. 11, lid 2, 1e alinea	Art. 13, 2°	Art. 15, §2, 1e lid
	Art. 11, lid 2, 2e alinea		Art. 15, §2, 2e lid
Art. 1, 11)	Art. 12, lid 3	Art. 14	Art. 16, 3e lid
Art. 1, 12)	Art. 12 *bis*	Art. 15 en 16	Art. 16/1
	Art. 12 *bis*, lid 1	Art. 16	Art. 16/1, §§1 en 6, eerste lid
	Art. 12 *bis*, lid 2, 1e alinea	Art. 16	Art. 16/1, §2, 1e en 2e lid, en §6, tweede lid
	Art. 12 *bis*, lid 2, 2e alinea	Art. 16	Art. 16/1, §2, 3e lid, en §6, tweede lid

	Art. 12 *bis*, lid 3	Art. 16	Art. 16/1, §3
	Art. 12 *bis*, lid 4, 1e alinea	Art. 16	Art. 16/1, §4, 1e en 2e lid
	Art. 12 *bis*, lid 4, 2e alinea	Art. 16	Art. 16/1, §4, 3e lid
	Art. 12 *bis*, lid 5	Art. 16	Art. 16/1, §5
Art. 1, 13), a)	Art. 16, lid 1, 1e alinea	Art. 17, 1°	Art. 21, §2, 1e lid, 1°
Art. 1, 13), b)	Art. 16, lid 2	Art. 17, 2° en 3°	Art. 21, §2, 2e en 3e lid
Art. 1, 14), a)	Art. 20, lid 2, 1e alinea		
Art. 1, 14), b)	Art. 20, lid 3 en 4		
Art. 1, 15)	Art. 21, lid 7		
Art. 1, 16)	Art. 22, lid 1 *bis*		
Art. 1, 17)	Art. 23 *bis*, lid 2		
Art. 1, 18)	Art. 25, lid 1 -5		
	Art. 25, lid 6, 1e t.e.m. 4e alinea	Art. 18	Art. 30/6, §1
	Art. 25, lid 6, 5e alinea		
	Art. 25, lid 7	Art. 18	Art. 30/6, §2
Art. 1, 19)	Art. 25 *bis*		
Art. 1, 20)	Bijlage V		
Art. 2		Art. 19	
Art. 3			
Art. 4			

Vlaamse Regering

RICHTLIJN (EU) 2021/514 VAN DE RAAD
van 22 maart 2021 tot wijziging van Richtlijn 2011/16/EU betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van de belastingen

Concordantietabel 'B'

tabel die uitgaat van de artikelen van de omzettingsmaatregel zodat duidelijk gemaakt wordt dat de artikelen van de omzettingsmaatregel gelezen moeten worden in het licht van de overeenstemmende artikelen van de richtlijn

Vlaamse omzettingsmaatregel		**Richtlijn**	
Wijzigingsbepaling van het omzettingsdecreet	Nieuwe bepaling in het decreet van 21 juni 2013	Bepaling van Richtlijn 2021/514	Nieuwe bepaling in richtlijn 2011/16
Art. 1			
Art. 2			
Art. 3	Art. 2		
Art. 4	Art. 5, 1e lid, 26° en 27°	Art. 1, 1), d)	Art. 3, 26° en 27°
	Art. 5, 1e lid, 28°		Art. 3, 13°
Art. 5	Art. 8, 2e lid	Art. 1, 3)	Art. 6, lid 2
Art. 6	Art. 9, 3e lid	Art. 1, 3)	Art. 6, lid 2
Art. 7, 1°	Art. 10, §1	Art. 1, 4)	Art. 7, lid 1
	Art. 10, §1, 4e lid		Art. 7, lid 2
Art. 7, 2°	Art. 10, §4 (opgeheven)	Art. 1, 5)	Art. 7, lid 5
Art. 8		Art. 1, 2)	Art. 5 *bis*
Art. 9	Art. 10/1	Art. 1, 2)	Art. 5 *bis*
	Art. 10/1, 1e lid	Art. 1, 2)	Art. 5 *bis*, lid 1
	Art. 10/1, 2e lid	Art. 1, 2)	Art. 5 *bis*, lid 2
	Art. 10/1, 3e lid	Art. 1, 2)	Art. 5 *bis*, lid 3
Art. 10	Art. 11, 1e en 2e lid	Art. 1, 6), a)	Art. 8, lid 1
Art. 11, 1°	Art. 11/1, §4, 1°	Art. 1, 7), a)	Art. 8 *bis*, lid 5, a)
Art. 11, 2°	Art. 11/1, §5, 2°	Art. 1, 7), b)	Art. 8 *bis*, lid 6, b)
Art. 12	Art. 14	Art. 1, 10), a)	Art. 11, lid 1
Art. 13, 1°	Art. 15, § 1	Art. 1, 10), a)	Art. 11, lid 1
Art. 13, 2°	Art. 15, §2, 1e lid	Art. 1, 10), b)	Art. 11, lid 2, 1e alinea
	Art. 15, §2, 2e lid		Art. 11, lid 2, 2e alinea
Art. 14	Art. 16, 3e lid	Art. 1, 11)	Art. 12, lid 3
Art. 15		Art. 1, 12)	Art. 12 *bis*
Art. 16	Art. 16/1	Art. 1, 12)	Art. 12 *bis*
	Art. 16/1, §§1 en 6, eerste lid	Art. 1, 12)	Art. 12 *bis*, lid 1
	Art. 16/1, §2, 1e en 2e lid, en §6, tweede lid	Art. 1, 12)	Art. 12 *bis*, lid 2, 1e alinea
	Art. 16/1, §2, 3e lid, en §6, tweede lid	Art. 1, 12)	Art. 12 *bis*, lid 2, 2e alinea
	Art. 16/1, §3	Art. 1, 12)	Art. 12 *bis*, lid 3

	Art. 16/1, §4, 1e en 2e lid	Art. 1, 12)	Art. 12 *bis*, lid 4, 1e alinea
	Art. 16/1, §4, 3e lid	Art. 1, 12)	Art. 12 *bis*, lid 4, 2e alinea
	Art. 16/1, §5	Art. 1, 12)	Art. 12 *bis*, lid 5
	Art. 16/1, §6	Art. 1, 12)	Art. 12 *bis*, lid 1 en 2
Art. 17, 1°	Art 21, §2, 1e lid, 1°	Art. 1, 13), a)	Art. 16, lid 1, 1e alinea
Art. 17, 2°	Art. 21, §2, 2e lid	Art. 1, 13), b)	Art. 16, lid 2
Art. 17, 3°	Art. 21, §2, 3e lid	Art. 1, 13), b)	Art. 16, lid 2
Art. 18	Art. 30/6, §1	Art. 1, 18)	Art. 25, lid 6, 1e t.e.m. 4e alinea
	Art. 30/6, §2		Art. 25, lid 7
Art. 19		Art. 2	

VOORONTWERP VAN DECREET

Vlaamse Regering

Voorontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 21 juni 2013 betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van belastingen, wat betreft de omzetting van richtlijn (EU) 2021/514 van de Raad van 22 maart 2021 tot wijziging van richtlijn 2011/16/EU betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van de belastingen

Op voorstel van de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Wonen en Onroerend Erfgoed;

Na beraadslaging,

DE VLAAMSE REGERING BESLUIT:

De Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Wonen en Onroerend Erfgoed is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het voorontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

Art. 2. Dit decreet voorziet in de omzetting van richtlijn (EU) 2021/514 van de Raad van 22 maart 2021 tot wijziging van Richtlijn 2011/16/EU betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van de belastingen.

Art. 3. In artikel 2 van het decreet van 21 juni 2013 betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van belastingen, gewijzigd bij de decreten van 23 december 2016 en 26 juni 2020, wordt de zinsnede "en van richtlijn (EU) 2015/2376 van de Raad van 8 december 2015 tot wijziging van richtlijn 2011/16/EU wat betreft verplichte automatische uitwisseling van inlichtingen op belastinggebied, in de omzetting van richtlijn (EU) 2018/822 van de Raad van 25 mei 2018 tot wijziging van richtlijn 2011/16/EU wat betreft verplichte automatische uitwisseling van inlichtingen op belastinggebied met betrekking tot meldingsplichtige grensoverschrijdende constructies" vervangen door de zinsnede ", in de omzetting van richtlijn (EU) 2015/2376 van de Raad van 8 december 2015 tot wijziging van richtlijn 2011/16/EU wat betreft verplichte automatische uitwisseling van inlichtingen op belastinggebied, in de omzetting van richtlijn (EU) 2018/822 van de Raad van 25 mei 2018 tot wijziging van richtlijn 2011/16/EU wat betreft verplichte automatische uitwisseling van inlichtingen op belastinggebied met

betrekking tot meldingsplichtige grensoverschrijdende constructies en in de omzetting van richtlijn (EU) 2021/514 van de Raad van 22 maart 2021 tot wijziging van Richtlijn 2011/16/EU betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van de belastingen".

Art. 4. Aan artikel 5, eerste lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 18 december 2015, 23 december 2016 en 26 juni 2020, worden een punt 26° tot en met 28° toegevoegd, die luiden als volgt:

"26° gezamenlijke audit: een administratief onderzoek dat gezamenlijk door de bevoegde autoriteiten van twee of meer lidstaten wordt uitgevoerd, en verband houdt met een of meer personen van gezamenlijk of complementair belang voor de bevoegde autoriteiten van die lidstaten;
27° gegevensinbreuk: een inbreuk op de beveiliging die leidt tot vernietiging, verlies, wijziging of elk voorval van ongepaste of ongeoorloofde inzage, openbaarmaking of gebruik van inlichtingen, met inbegrip van, maar niet beperkt tot, persoonsgegevens die worden doorgegeven, opgeslagen of anderszins verwerkt, als gevolg van opzettelijke onwettige handelingen, nalatigheid of ongevallen. Een gegevensinbreuk kan betrekking hebben op de vertrouwelijkheid, de beschikbaarheid en de integriteit van gegevens;
28° CCN-netwerk: het op het gemeenschappelijke communicatienetwerk gebaseerde gemeenschappelijke platform dat de Unie heeft ontwikkeld voor het elektronische berichtenverkeer tussen autoriteiten die bevoegd zijn op het gebied van douane en belastingen.".

Art. 5. In artikel 8, tweede lid, van hetzelfde decreet wordt het woord "bepaald" opgeheven.

Art. 6. In artikel 9 van hetzelfde decreet wordt het derde lid vervangen door wat volgt:

"Het verzoek, vermeld in het eerste lid, kan een met redenen omkleed verzoek om een administratief onderzoek bevatten. Als de bevoegde autoriteit van oordeel is dat er geen administratief onderzoek nodig is, deelt ze de verzoekende autoriteit onmiddellijk de redenen daarvoor mee.".

Art. 7. In artikel 10 van hetzelfde decreet, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 1 wordt vervangen door wat volgt:

"§1. De bevoegde autoriteit verstrekt de inlichtingen, vermeld in artikel 9, eerste lid, zo spoedig mogelijk, en uiterlijk drie maanden na de datum waarop ze het verzoek heeft ontvangen.

Als de bevoegde autoriteit niet aan het verzoek kan voldoen binnen de termijn, vermeld in het eerste lid, deelt ze de redenen daarvoor onmiddellijk, en in elk geval binnen drie maanden nadat ze het verzoek heeft ontvangen, aan de verzoekende autoriteit mee, met vermelding van de datum waarop ze denkt aan het verzoek te kunnen voldoen. Die termijn mag niet langer zijn dan zes maanden

te rekenen vanaf de datum waarop de bevoegde autoriteit het verzoek heeft ontvangen.

Als de bevoegde autoriteit de inlichtingen evenwel al in haar bezit heeft, verstrekt ze die binnen twee maanden nadat ze het verzoek heeft ontvangen.

In bijzondere gevallen kan de bevoegde autoriteit met de verzoekende autoriteit of de aangezochte autoriteit een andere termijn overeenkomen dan de termijnen, vermeld in het eerste, tweede en derde lid.";

2° paragraaf 4 wordt opgeheven.

Art. 8. Aan hoofdstuk 2, afdeling 1, van hetzelfde decreet, wordt een onderafdeling 3 toegevoegd, die luidt als volgt:

"Onderafdeling 3. Verwacht belang".

Art. 9. In hetzelfde decreet wordt aan onderafdeling 3, toegevoegd bij artikel 8, een artikel 10/1 toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 10/1. Wat betreft een verzoek als vermeld in artikel 8, eerste lid, en artikel 9, eerste lid, zijn de verzochte inlichtingen van verwacht belang als op het ogenblik van het verzoek de verzoekende autoriteit van oordeel is dat er overeenkomstig haar nationale wetgeving een redelijke mogelijkheid bestaat dat de verzochte inlichtingen van belang zullen zijn voor de belastingaangelegenheden van een of meer belastingplichtigen, hetzij bij naam, hetzij op een andere wijze geïdentificeerd, en het verzoek gerechtvaardigd is voor de doeleinden van het onderzoek.

Om het verwacht belang van de verzochte inlichtingen aan te tonen, verstrekt de bevoegde autoriteit ten minste de volgende inlichtingen aan de aangezochte autoriteit:

1° het fiscale doel waarvoor de informatie wordt opgevraagd;
2° een specificering van de inlichtingen die nodig zijn voor de uitvoering of handhaving van haar nationale wetgeving.

Als een verzoek als vermeld in artikel 8, eerste lid, en artikel 9, eerste lid, betrekking heeft op een groep belastingplichtigen die niet individueel kunnen worden geïdentificeerd, verstrekt de bevoegde autoriteit aan de aangezochte autoriteit ten minste de volgende inlichtingen:

1° een gedetailleerde beschrijving van de groep;
2° een toelichting bij de toepasselijke wetgeving en bij de feiten op basis waarvan redelijkerwijze vermoed kan worden dat de belastingplichtigen in de groep de toepasselijke wetgeving niet hebben nageleefd;
3° een toelichting bij de manier waarop de gevraagde inlichtingen zouden bijdragen tot het bepalen van de mate waarin de belastingplichtigen in de groep aan de toepasselijke wetgeving voldoen;
4° in voorkomend geval, feiten en omstandigheden die verband houden met de betrokkenheid van een derde die actief heeft bijgedragen tot de mogelijke niet-naleving van de toepasselijke wetgeving door de belastingplichtigen in de groep.".

Art. 10. In artikel 11 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het eerste lid wordt vervangen door wat volgt:

"De bevoegde autoriteit verstrekt alle buitenlandse autoriteiten automatisch alle inlichtingen waarover ze ten aanzien van de ingezetenen van die andere lidstaat beschikt inzake de volgende specifieke inkomsten- en vermogenscategorieën, op te vatten in de zin van de Belgische wetgeving:
1° bezoldigingen van werknemers;
2° bezoldigingen van bedrijfsleiders;
3° levensverzekeringsproducten die niet vallen onder andere uniale rechtsinstrumenten inzake de uitwisseling van inlichtingen noch onder soortgelijke voorschriften;
4° pensioenen;
5° eigendom en inkomen van onroerende goederen;
6° royalty's.";

2° tussen het eerste en het tweede lid wordt een lid ingevoegd, dat luidt als volgt:
"Voor belastingtijdvakken die ingaan op of na 1 januari 2024, streeft de bevoegde autoriteit ernaar het door de lidstaat van verblijf afgegeven fiscaal identificatienummer van ingezetenen op te nemen in de verstrekking van de inlichtingen, vermeld in het eerste lid.".

Art. 11. In artikel 11/1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 23 december 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 4, punt 1°, wordt tussen de zinsnede "uitgewisseld:" en de woorden "binnen drie maanden" de zinsnede "onverwijld zodra de voorafgaande grensoverschrijdende rulings zijn afgegeven of gemaakt, gewijzigd of hernieuwd en uiterlijk" ingevoegd.

2° in paragraaf 5 wordt punt 2° vervangen door wat volgt:

"2° een samenvatting van de voorafgaande grensoverschrijdende ruling, met onder meer een omschrijving van de relevante zakelijke activiteiten of transacties of reeks van transacties, alsook alle andere inlichtingen die voor de bevoegde autoriteit nuttig kunnen zijn bij de evaluatie van een mogelijk belastingrisico, die niet mag leiden tot de openbaarmaking van een handels-, bedrijfs-, nijverheids- of beroepsgeheim of een fabrieks- of handelswerkwijze, of van inlichtingen waarvan het verstrekken in strijd zou zijn met de openbare orde;".

Art. 12. Artikel 14 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 14. Met het oog op de uitwisseling van de inlichtingen, vermeld in artikel 3, kan de bevoegde autoriteit een buitenlandse autoriteit verzoeken dat personeelsleden die door de bevoegde autoriteit gemachtigd zijn, overeenkomstig de door de buitenlandse autoriteit vastgestelde procedurele regelingen:
1° aanwezig zijn in de kantoren waar de administratieve autoriteiten van de aangezochte lidstaat hun taken vervullen;

2° aanwezig zijn bij administratieve onderzoeken op het grondgebied van de aangezochte lidstaat;
3° deelnemen aan de administratieve onderzoeken die worden uitgevoerd door de aangezochte lidstaat, waar passend met gebruikmaking van elektronische communicatiemiddelen."

Art. 13. In artikel 15 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 1 wordt vervangen door wat volgt:
"§1. Met het oog op de uitwisseling van de inlichtingen, vermeld in artikel 3, kan een buitenlandse autoriteit de bevoegde autoriteit verzoeken dat personeelsleden die door die buitenlandse autoriteit gemachtigd zijn, overeenkomstig de door de bevoegde autoriteit vastgestelde procedurele regelingen:
1° aanwezig zijn in de kantoren waar de Vlaamse overheid haar taken vervult;
2° aanwezig zijn bij administratieve onderzoeken die worden verricht door de Vlaamse overheid;
3° deelnemen aan de administratieve onderzoeken die worden uitgevoerd door de Vlaamse overheid, waar passend met gebruikmaking van elektronische communicatiemiddelen.

De bevoegde autoriteit reageert op een verzoek als vermeld in het eerste lid, binnen een termijn van zestig dagen nadat ze dat verzoek heeft ontvangen, waarbij ze aan de buitenlandse autoriteit de inwilliging van het verzoek of de gemotiveerde weigering ervan meedeelt.

Als de gevraagde inlichtingen vermeld staan in bescheiden waartoe de personeelsleden van de bevoegde autoriteit toegang hebben, ontvangen de personeelsleden van de buitenlandse autoriteit een afschrift daarvan.";

2° paragraaf 2 wordt vervangen door wat volgt:
"§2. Als personeelsleden van de buitenlandse autoriteit aanwezig zijn tijdens een administratief onderzoek of daaraan met gebruikmaking van elektronische communicatiemiddelen deelnemen, mogen ze personen ondervragen en bescheiden onderzoeken, met inachtneming van de door de bevoegde autoriteit vastgestelde procedurele regelingen.

Als de te controleren persoon weigert om zich aan de controlemaatregelen van de personeelsleden van de buitenlandse autoriteit te onderwerpen, wordt dat door de bevoegde autoriteit als een weigering tegenover haar eigen personeelsleden aangemerkt.".

Art. 14. In artikel 16 van hetzelfde decreet worden in het derde lid de woorden "die de controle voorstelt" vervangen door de zinsnede "die de gelijktijdige controle voorstelt, binnen een termijn van zestig dagen na ontvangst van het voorstel,".

Art. 15. In hoofdstuk 3 van hetzelfde decreet wordt een afdeling 2/1 ingevoegd, die luidt als volgt:

"Afdeling 2/1. Gezamenlijke audits".

Art. 16. In hetzelfde decreet wordt in afdeling 2/1, ingevoegd bij artikel 15, een artikel 16/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 16/1. §1. De buitenlandse autoriteit van een of meer lidstaten kan de bevoegde autoriteit verzoeken een gezamenlijke audit uit te voeren.

De bevoegde autoriteit reageert op het verzoek om een gezamenlijke audit, vermeld in het eerste lid, binnen een termijn van zestig dagen nadat ze het verzoek heeft ontvangen. De bevoegde autoriteit kan dat verzoek van de buitenlandse autoriteit om gemotiveerde redenen verwerpen.

§2. Gezamenlijke audits met de Vlaamse overheid worden op vooraf overeengekomen en gecoördineerde wijze, met inbegrip van taalregelingen, uitgevoerd door de bevoegde autoriteit en de buitenlandse autoriteit van een of meer verzoekende lidstaten, en in overeenstemming met de wetgeving en de procedurele voorschriften van de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest.

De bevoegde autoriteit wijst een vertegenwoordiger aan die verantwoordelijk is voor het toezicht op en de coördinatie van de gezamenlijke audit in de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest.

De rechten en plichten van de personeelsleden van lidstaten die deelnemen aan de gezamenlijke audit, worden in geval van hun aanwezigheid bij activiteiten die in de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest worden verricht, vastgesteld overeenkomstig de wetgeving van de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest.

§3. Met behoud van de toepassing van paragraaf 2:
1° kunnen de personeelsleden van andere lidstaten die deelnemen aan de activiteiten van de gezamenlijke audit, personen ondervragen en bescheiden onderzoeken in samenspraak met de personeelsleden van de Vlaamse overheid, met inachtneming van de procedurele regelingen die zijn vastgesteld door de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest;
2° zorgt de Vlaamse overheid ervoor dat bewijsmateriaal dat tijdens de activiteiten van de gezamenlijke audit is verzameld, kan worden beoordeeld, ook op de toelaatbaarheid ervan, onder dezelfde juridische voorwaarden als in het geval van een in het Vlaams Gewest of Vlaamse Gemeenschap uitgevoerde audit waaraan alleen de personeelsleden van de Vlaamse overheid deelnemen, onder meer in de loop van eventuele klachten-, herzienings- of beroepsprocedures;
3° zorgt de Vlaamse overheid ervoor dat alle personen die aan een gezamenlijke audit worden onderworpen of erdoor worden geraakt, dezelfde rechten en plichten heeft of hebben als in het geval van een audit waaraan alleen de personeelsleden van de Vlaamse overheid deelnemen, onder meer in de loop van eventuele klachten-, herzienings- of beroepsprocedures.

§4. Als wordt overgegaan tot het verrichten van een gezamenlijke audit als vermeld in paragraaf 1, trachten de bevoegde autoriteit en de buitenlandse autoriteit van een of meer lidstaten het eens te worden over de feiten en omstandigheden die relevant zijn voor de gezamenlijke audit, en streven ze naar overeenstemming over de fiscale positie van de geaudite persoon of personen op basis van de resultaten van de gezamenlijke audit.

De bevindingen van de gezamenlijke audit worden neergelegd in een eindverslag. Punten waarover de bevoegde autoriteit en elk van de betrokken buitenlandse autoriteiten het eens zijn, worden in het eindverslag opgenomen en worden in aanmerking genomen in de relevante instrumenten die de bevoegde autoriteit en de buitenlandse autoriteit van een of meer deelnemende lidstaten naar aanleiding van die gezamenlijke audit uitvaardigen.

Met inachtneming van het eerste en het tweede lid vinden de handelingen die de bevoegde autoriteit of de personeelsleden van de Vlaamse overheid verrichten naar aanleiding van een gezamenlijke audit, alsmede eventuele verdere procedures in de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest, zoals een besluit van de belastingautoriteiten, een beroepsprocedure of een daarmee verband houdende schikking, plaats overeenkomstig de wetgeving van de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest.

§5. Alle geaudite personen worden binnen zestig dagen na het uitbrengen van het eindverslag in kennis gesteld van het resultaat van de gezamenlijke audit en krijgen een kopie van dat eindverslag.

§6. De bevoegde autoriteit kan de buitenlandse autoriteit van een of meer lidstaten verzoeken een gezamenlijke audit uit te voeren.

De bevoegde autoriteit en de personeelsleden van de Vlaamse overheid voegen zich naar de wetgeving en de procedurele voorschriften van de lidstaat waar de activiteiten van een gezamenlijke audit plaatsvinden. De Vlaamse personeelsleden oefenen geen bevoegdheden uit die verder gaan dan de bevoegdheden die hun krachtens de wetgeving van de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest zijn verleend.”.

Art. 17. In artikel 21, paragraaf 2, van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid wordt punt 1° vervangen door wat volgt:
“1° voor de beoordeling, toepassing en handhaving van de Belgische wetgeving met betrekking tot de belastingen, vermeld in artikel 2 van richtlijn 2011/16/EU, alsook met betrekking tot de belasting over de toegevoegde waarde en andere indirecte belastingen;”;

2° het tweede lid wordt vervangen door wat volgt:
“Met toestemming van de buitenlandse autoriteit die de inlichtingen overeenkomstig richtlijn 2011/16/EU, heeft verstrekt, en alleen voor zover het in België wettelijk is toegestaan, kunnen de op grond van die richtlijn ontvangen inlichtingen en bescheiden gebruikt worden voor andere doeleinden dan de doeleinden, vermeld in het eerste lid. Dergelijke toestemming wordt verleend als de inlichtingen voor soortgelijke doeleinden kunnen worden gebruikt in de lidstaat van de buitenlandse autoriteit die de inlichtingen verstrekt.”;

3° tussen het tweede en het derde lid wordt een lid ingevoegd, dat luidt als volgt:
“De bevoegde autoriteit kan aan de buitenlandse autoriteiten een lijst meedelen van andere dan de in het eerste lid vermelde doeleinden waarvoor overeenkomstig de

Belgische wetgeving de inlichtingen en bescheiden kunnen worden gebruikt. De bevoegde autoriteit kan de ontvangen inlichtingen en bescheiden zonder de toestemming, vermeld in het tweede lid, gebruiken voor alle doeleinden die de inlichtingen verstrekkende lidstaat op een lijst heeft meegedeeld.".

Art. 18. In hetzelfde decreet wordt aan hoofdstuk 5/2, ingevoegd bij decreet van 26 juni 2020, een artikel 30/6 toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 30/6. §1. Als een gegevensinbreuk heeft plaatsgevonden in de Vlaamse Gemeenschap of in het Vlaamse Gewest, meldt de bevoegde autoriteit die inbreuk en alle daaropvolgende corrigerende maatregelen onverwijld aan de Europese Commissie.

De bevoegde autoriteit kan de uitwisseling van inlichtingen met lidstaten waar een gegevensinbreuk heeft plaatsgevonden, schorsen door de Europese Commissie en de betrokken lidstaten daarvan schriftelijk in kennis te stellen. Een dergelijke schorsing wordt onmiddellijk van kracht.

De bevoegde autoriteit, onderzoekt, beperkt en verhelpt de gegevensinbreuk, en verzoekt, door de Europese Commissie daarvan schriftelijk in kennis te stellen, om de schorsing van de toegang tot het CCN-netwerk voor de toepassing van dit decreet als de gegevensinbreuk niet onmiddellijk en op passende wijze onder controle kan worden gebracht. Als de gegevensinbreuk is verholpen, meldt de bevoegde autoriteit dit aan de Europese Commissie.

De bevoegde autoriteit kan de Europese Commissie verzoeken om gezamenlijk te verifiëren of een gegevensinbreuk is verholpen.

§ 2. De bevoegde autoriteit, bijgestaan door de Europese Commissie, komt de praktische regelingen overeen die nodig zijn voor de uitvoering van dit artikel, met inbegrip van beheerprocedures voor gegevensinbreuken die sporen met internationaal erkende goede praktijken en, in voorkomend geval, een gezamenlijke overeenkomst tussen de verwerkingsverantwoordelijken, een overeenkomst tussen gegevensverwerker en verwerkingsverantwoordelijke of modellen daarvoor.

Art. 19. Dit decreet treedt in werking op 1 januari 2023.

In afwijking van het eerste lid, treden artikel 4, voor zover het een punt 26° toevoegt aan artikel 5, eerste lid, van het decreet van 21 juni 2013 betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van belastingen, en artikel 15 en 16 van dit decreet in werking op 1 januari 2024.

Brussel, ... (datum).

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Jan JAMBON

De Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Wonen en Onroerend Erfgoed,

Matthias DIEPENDAELE

ADVIES VAN DE VLAAMSE TOEZICHTCOMMISSIE
VOOR DE VERWERKING VAN PERSOONSGEGEVENS

Vlaamse overheid

Vlaamse Toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens

Advies wetgeving VTC nr. 2022/091 van 6 september 2022

over

tekst	voorontwerp van decreet
van	van de Vlaamse Regering
titel	tot wijziging van het decreet van 21 juni 2013 betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van belastingen, wat betreft de omzetting van richtlijn (EU) 2021/514 van de Raad van 22 maart 2021 tot wijziging van richtlijn 2011/16/EU betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van de belastingen
roepnaam	(wijzigingsdecreet administratieve samenwerking belastingen)
datum	Versie 18 augustus 2022

De Vlaamse Toezichtcommissie (hierna "de VTC");

Gelet op het decreet van 18 juli 2008 betreffende het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer (hierna: "het e-govdecreet"), inzonderheid artikel 10/4, §1;

Gelet op de Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (hierna AVG), inzonderheid artikel 36, 4, artikel 57, 1, c) en artikel 58, 3;

Gelet op de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens (hierna "WVG");

Gelet op het verzoek om advies van de heer Matthias Diependaele, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Wonen en Onroerend Erfgoed van 23 augustus 2022, ontvangen door de VTC op 24 augustus 2022;

Gelet op de behandeling op de zitting van 6 september 2022 en de beslissing om het dossier af te werken in een schriftelijke procedure;

Brengt op 6 september 2022 het volgend advies uit:

I. VOORWERP VAN DE ADVIESAANVRAAG

1. De Vlaamse minister bevoegd voor Wonen (hierna "de adviesvrager") verzocht om het advies van de Vlaamse Toezichtcommissie (hierna "VTC") over een voorontwerp van decreet *tot wijziging van het decreet van 21 juni 2013*

betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van belastingen, wat betreft de omzetting van richtlijn (EU) 2021/514 van de Raad van 22 maart 2021 tot wijziging van richtlijn 2011/16/EU betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van de belastingen (hierna "het Ontwerp"), in het bijzonder van artikel 18.

2. Aangezien de adviesbevoegdheid van de VTC op grond van artikel 10/4, § 1 van het e-govdecreet betrekking heeft op de verwerkingen van persoonsgegevens, is haar adviesverlening hiertoe beperkt.

3. Aangezien dit Ontwerp een beperkte wijziging inhoudt, maakt de VTC een voorbehoud voor wat de bestaande regeling betreft.

Context

4. Richtlijn 2011/16/EU legt het kader **voor administratieve samenwerking op het gebied van de belastingen** vast. Deze richtlijn werd in het interne recht omgezet door het decreet van 21 juni 2013.

5. Aan de richtlijn, en bijgevolg ook het decreet van 21 juni 2013, zijn de laatste jaren een reeks wijzigingen aangebracht om het toepassingsgebied van de **automatische uitwisseling van inlichtingen** en het instrumentarium voor de administratieve samenwerking verder uit te breiden om diverse vormen van belastingfraude, -ontduiking, en -ontwijking te kunnen blijven opsporen en bestrijden.

6. Ondanks deze wijzigingen is er nog steeds behoefte aan **verbetering**. Om hieraan tegemoet te komen wijzigt het voorontwerp van decreet ter omzetting van richtlijn (EU) 2021/514 (de zogenaamde DAC 7-richtlijn) een aantal bestaande bepalingen met betrekking tot de uitwisseling van inlichtingen en administratieve samenwerking. Daarnaast beoogt deze Vlaamse omzetting onder meer een invulling te geven aan het begrip "verwacht belang", een juridisch kader te bieden aan groepsverzoeken om inlichtingen en een regeling in te voeren om tot een gezamenlijke audit over te gaan.

7. De nota[1] preciseert de doelstellingen van de wijziging als volgt (onderlijning VTC):

> *Met oog op een betere bestrijding van belastingfraude, -ontduiking en -ontwijking beoogt de omzetting van deze richtlijn:*
>
> - *een duidelijkere afbakening en codificatie van de internationaal overeengekomen norm "verwacht belang";*
> - *groepsverzoeken om inlichtingen juridisch te kaderen;*
> - *wijzigingen aan te brengen in verband met de bepaling over de uitwisseling van inlichtingen op verzoek;*
> - *het uitbreiden van de verplichte automatische uitwisseling van inlichtingen op belastinggebied en de daarmee gepaard gaande tekstuele wijzigingen van de richtlijn 2011/16/EU;*
> - *wijzigingen aan te brengen in verband met de bepaling over de automatische uitwisseling van inlichtingen in verband met de voorafgaande grensoverschrijdende beslissing in fiscale zaken;*
> - *wijzigingen aan te brengen in verband met de bepalingen over de aanwezigheid in administratiekantoren en deelname aan administratief onderzoek;*
> - *wijzigingen aan te brengen in verband met de bepaling over een gelijktijdige controle;*
> - *bepalingen in te voeren met betrekking tot het overgaan van een gezamenlijke audit;*
> - *te verduidelijken waarvoor de inlichtingen in het kader van de richtlijn 2011/16/EU gebruikt mogen worden."*

[1] In de nota (p.5) wordt aangegeven dat de wijzigingen die de richtlijn met zich meebrengt hoofdzakelijk betrekking hebben op de federale belastingen en dat er slechts een beperkte impact is op Vlaams niveau.

II. ONDERZOEK VAN DE ADVIESAANVRAAG

1. Voorafgaande toelichting

8. De VTC stelt vast dat de personen van wie gegevens worden verzameld en uitgewisseld de volgende zijn: belastingplichtigen – ingezetenen van een lidstaat

en dat het minstens de volgende gegevens betreft bij de verplichte automatische uitwisseling van inlichtingen die in het Ontwerp aan bod komt:
- bezoldigingen van werknemers;
- bezoldigingen van bedrijfsleiders;
- levensverzekeringsproducten die niet vallen onder andere uniale rechtsinstrumenten inzake de uitwisseling van inlichtingen noch onder soortgelijke voorschriften;
- pensioenen;
- eigendom en inkomen van onroerende goederen;
- royalty's.

9. Het betreft informatie over natuurlijke personen met onder meer identificatiegegevens (zie artikel 30/3 van het bestaande decreet en artikel 10, 2° van het Ontwerp) en dus gaat het om de verwerking van informatie over geïdentificeerde natuurlijke personen, zijnde persoonsgegevens zoals bedoeld in de AVG. De VTC gaat daarom na in hoeverre het Ontwerp en de bestaande decreten in lijn liggen met de principes van het gegevensbeschermingsrecht.

10. De adviesvrager verwees ook naar de randnummers 10 t.e.m. 13 van de memorie van toelichting die een algemene toelichting over de mogelijke impact van de voorliggende wijzigingen op de grondrechten inhouden:

"Impact op de grondrechten

10. Het voorontwerp van decreet beperkt de rechten van betrokkenen niet, (en waarborgt het recht op privacy) zoals voorzien door de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG).

11. Richtlijn 2021/514/EU en bijgevolg ook het voorontwerp van decreet die in de omzetting van deze richtlijn voorziet, eerbiedigen de grondrechten en nemen de beginselen in acht die met name zijn erkend in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie. Deze richtlijn en decreet beogen met name te waarborgen dat het recht op bescherming van persoonsgegevens en de vrijheid van ondernemerschap onverkort worden geëerbiedigd

12. Bij de totstandkoming van de richtlijn werd de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming geraadpleegd die heeft geoordeeld dat de verwerking van persoonsgegevens in het kader van de richtlijn 2011/16/EU in overeenstemming is en blijft met Verordening (EU) 2016/679 en Verordening (EU) 2018/1725 van het Europees Parlement en de Raad.

13. De verwerking van persoonsgegevens in het kader van de richtlijn en het decreet van 21 juni 2013 is noodzakelijk voor de vervulling van een taak van algemeen belang in de zin van artikel 6.1. van de AVG. De rechtmatigheid van de gegevensuitwisseling hangt met andere woorden niet af van het wederzijdse karakter van de uitwisseling, maar van het zwaarwegend algemeen belang om een belastingsysteem te kunnen verwezenlijken, dat ondanks de discrepanties tussen belastingsystemen van Europese lidstaten, niet toelaat om gebruik te maken van die discrepanties om zo tot een eerlijker belastingklimaat te komen."

11. Met betrekking tot wat in randnummer 10 van de Toelichting wordt gesteld, wijst de VTC erop dat het decreet dat gewijzigd wordt, wel gebruik maakt van de uitzondering met betrekking tot de rechten van betrokkenen die voorzien

werd in artikel 23 van de AVG[2]. De VTC maakt dan ook een voorbehoud en verwijst naar haar diverse adviezen die ze al uitgebracht heeft bij dergelijke bepalingen[3].

12. De memorie van toelichting (randnummer 13) vermeldt expliciet dat de rechtvaardigingsgrond voor de verwerking van persoonsgegevens noodzakelijk voor de vervulling van een taak van algemeen belang is, namelijk "*het zwaarwegend algemeen belang om een belastingsysteem te kunnen verwezenlijken, dat ondanks de discrepanties tussen belastingsystemen van Europese lidstaten, niet toelaat om gebruik te maken van die discrepanties om zo tot een eerlijker belastingklimaat te komen".* Daarmee komt de adviesvrager tegemoet aan de eis van artikel 6, AVG dat elke verwerking die in onderhavige context zal plaatsvinden een rechtvaardigingsgrond heeft zoals bedoeld in artikel 6.

13. Door artikel 4 van het Ontwerp worden nieuwe definities toegevoegd die van belang kunnen zijn om de relevante wijzigingsbepalingen goed te begrijpen:

> ***"Art. 4.*** *Aan artikel 5, eerste lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 18 december 2015, 23 december 2016 en 26 juni 2020, worden een punt 26° tot en met 28° toegevoegd, die luiden als volgt:*
>
> *"26° gezamenlijke audit: een administratief onderzoek dat gezamenlijk door de bevoegde autoriteiten van twee of meer lidstaten wordt uitgevoerd, en verband houdt met een of meer personen van gezamenlijk of complementair belang voor de bevoegde autoriteiten van die lidstaten;*
> *27° gegevensinbreuk: een inbreuk op de beveiliging die leidt tot vernietiging, verlies, wijziging of elk voorval van ongepaste of ongeoorloofde inzage, openbaarmaking of gebruik van inlichtingen, met inbegrip van, maar niet beperkt tot, persoonsgegevens die worden doorgegeven, opgeslagen of anderszins verwerkt, als gevolg van opzettelijke onwettige handelingen, nalatigheid of ongevallen. Een gegevensinbreuk kan betrekking hebben op de vertrouwelijkheid, de beschikbaarheid en de integriteit van gegevens;*
> *28° CCN-netwerk: het op het gemeenschappelijke communicatienetwerk gebaseerde gemeenschappelijke platform dat de Unie heeft ontwikkeld voor het elektronische berichtenverkeer tussen autoriteiten die bevoegd zijn op het gebied van douane en belastingen.".*

2. Bespreking van de wijzigingsbepalingen

A. Artikel 18 van het Ontwerp

14. De adviesvrager legt uitdrukkelijk artikel 18 voor advies voor: artikel 18 van het Voorontwerp omschrijft de procedure die gevolgd moet worden in geval van een gegevensinbreuk:

> ***"Art. 18.*** *In hetzelfde decreet wordt aan hoofdstuk 5/2, ingevoegd bij decreet van 26 juni 2020, een artikel 30/6 toegevoegd, dat luidt als volgt:*
>
> *"Art. 30/6. §1. Als een gegevensinbreuk heeft plaatsgevonden in de Vlaamse Gemeenschap of in het Vlaamse Gewest, meldt de bevoegde autoriteit die inbreuk en alle daaropvolgende corrigerende maatregelen onverwijld aan de Europese Commissie.*
>
> *De bevoegde autoriteit kan de uitwisseling van inlichtingen met lidstaten waar een gegevensinbreuk heeft plaatsgevonden, schorsen door de Europese Commissie en de betrokken lidstaten daarvan schriftelijk in kennis te stellen. Een dergelijke schorsing wordt onmiddellijk van kracht.*

---

[2] *Art. 30/5. [1 Met toepassing van artikel 3.13.1.1.5 van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013 kan de bevoegde autoriteit afwijken van de rechten en de verplichtingen, vermeld in artikel 12 tot en met 22 van de algemene verordening gegevensbescherming, bij de verwerking van persoonsgegevens in het kader van een onderzoek dat betrekking heeft op een welbepaalde persoon, indien aan de voorwaarden van artikel 3.13.1.1.5 van het voormelde decreet wordt voldaan.]1*

[3] Onder andere advies nr. VTC/A/W/2018/88, VTC/A/W/2020/36 en VTC/A/W/2022/082.

De bevoegde autoriteit, onderzoekt, beperkt en verhelpt de gegevensinbreuk, en verzoekt, door de Europese Commissie daarvan schriftelijk in kennis te stellen, om de schorsing van de toegang tot het CCN-netwerk voor de toepassing van dit decreet als de gegevensinbreuk niet onmiddellijk en op passende wijze onder controle kan worden gebracht. Als de gegevensinbreuk is verholpen, meldt de bevoegde autoriteit dit aan de Europese Commissie.

De bevoegde autoriteit kan de Europese Commissie verzoeken om gezamenlijk te verifiëren of een gegevensinbreuk is verholpen.

§ 2. De bevoegde autoriteit, bijgestaan door de Europese Commissie, komt de praktische regelingen overeen die nodig zijn voor de uitvoering van dit artikel, met inbegrip van beheerprocedures voor gegevensinbreuken die sporen met internationaal erkende goede praktijken en, in voorkomend geval, een gezamenlijke overeenkomst tussen de verwerkingsverantwoordelijken, een overeenkomst tussen gegevensverwerker en verwerkingsverantwoordelijke of modellen daarvoor."

15. De Memorie van Toelichting stelt hierover het volgende:

*"**Artikel 18***

Artikel 18 voegt aan hoofdstuk 5/2 van hetzelfde decreet een nieuw artikel 30/6 toe, dat betrekking heeft op de procedure die gevolgd moet worden wanneer er een gegevensinbreuk zou plaatsvinden.

Om gegevensinbreuken te voorkomen en mogelijke schade te beperken, is het van het grootste belang dat de beveiliging van alle gegevens die in het kader van Richtlijn 2011/16/EU en bijgevolg ook in het kader van het decreet van 21 juni 2013 tussen de bevoegde autoriteiten van de lidstaten worden uitgewisseld, wordt verbeterd.

Daarom is het passend het decreet van 21 juni 2013 aan te vullen met regels inzake de procedure die de lidstaten en de Commissie moeten volgen in geval van een gegevensinbreuk in een lidstaat en wanneer de inbreuk plaatsvindt in het CCN.

Gezien de gevoelige aard van de gegevens waarop een gegevensinbreuk betrekking zou kunnen hebben, zou het passend zijn te voorzien in maatregelen zoals het verzoeken om de schorsing van de uitwisseling van inlichtingen met de lidstaat of lidstaten waar de gegevensinbreuk heeft plaatsgevonden, of het schorsen van toegang tot het CCN voor een of meer lidstaten totdat de gegevensinbreuk is verholpen.

Overeenkomstig artikel 4 van het voorontwerp moet onder 'gegevensinbreuk' worden verstaan: een inbreuk op de beveiliging die leidt tot vernietiging, verlies, wijziging of elk voorval van ongepaste of ongeoorloofde inzage, openbaarmaking of gebruik van inlichtingen, met inbegrip van, maar niet beperkt tot, persoonsgegevens die worden doorgegeven, opgeslagen of anderszins verwerkt, als gevolg van opzettelijke onwettige handelingen, nalatigheid of ongevallen. Een gegevensinbreuk kan betrekking hebben op de vertrouwelijkheid, de beschikbaarheid en de integriteit van gegevens.

Het eerste lid van paragraaf 1 bepaalt dat wanneer een gegevensinbreuk in de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest plaatsvindt, de bevoegde autoriteit die inbreuk en alle daaropvolgende corrigerende maatregelen onverwijld meldt aan de Europese Commissie. Vervolgens stelt de Europese Commissie alle lidstaten onverwijld in kennis van de haar gemelde of bekende gegevensinbreuk en van eventuele corrigerende maatregelen.

Het tweede lid voorziet in de mogelijkheid om de uitwisseling van inlichtingen met een lidstaat waar een gegevensinbreuk heeft plaatsgevonden te schorsen. Omgekeerd voorziet het derde lid dat wanneer een gegevensinbreuk heeft plaatsgevonden in de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest, de bevoegde autoriteit gehouden is de Europese Commissie om een schorsing van de toegang

tot het CCN-netwerk te verzoeken voor de toepassing van dit decreet, wanneer die inbreuk niet onmiddellijk en op passende wijze onder controle kan worden gebracht.

Deze procedure verloopt verder als volgt: Op een dergelijk verzoek schorst de Europese Commissie de toegang van de bevoegde autoriteit tot het CCN-netwerk voor de toepassing van dit decreet. Na melding door de bevoegde autoriteit van het feit dat de gegevensinbreuk is verholpen, geeft de Europese Commissie de bevoegde autoriteit opnieuw toegang tot het CCN-netwerk. Als een of meer lidstaten de Europese Commissie verzoeken om gezamenlijk te verifiëren of de gegevensinbreuk is verholpen, geeft de Europese Commissie pas na die verificatie de bevoegde autoriteit opnieuw toegang tot het CCN-netwerk. Deze mogelijkheid werd voor de bevoegde autoriteit voorzien in het derde lid. Als voor de toepassing van dit decreet een gegevensinbreuk in het centrale gegevensbestand of het CCN-netwerk plaatsvindt die nadelige gevolgen kan hebben voor de uitwisseling van inlichtingen door de lidstaten via het CCN-netwerk, stelt de Europese Commissie de bevoegde autoriteit zonder onnodige vertraging in kennis van de gegevensinbreuk en van eventuele corrigerende maatregelen die zijn genomen. Zulke corrigerende maatregelen kunnen inhouden dat de toegang tot het centrale gegevensbestand of het CCN-netwerk wordt geschorst totdat de gegevensinbreuk is verholpen.

De Commissie is verantwoordelijk voor het waarborgen van de beveiliging van het centrale gegevensbestand voor administratieve samenwerking op belastinggebied en van het CCN-netwerk.

Gezien de technische aard van de procedures voor gegevensuitwisseling, moeten de lidstaten, met de hulp van de Commissie, overeenstemming bereiken over de praktische regelingen die nodig zijn voor de uitvoering van de procedures die moeten worden gevolgd in geval van een gegevensinbreuk en over de maatregelen die moeten worden genomen om toekomstige gegevensinbreuken te voorkomen. Paragraaf 2 voorziet in de omzetting van deze verplichting.

Overeenkomstig artikel 5, eerste lid, punt 2°, van het decreet van 21 juni 2013 moet onder 'bevoegde autoriteit' worden verstaan: de door België als zodanig aangewezen autoriteit. Het centraal verbindingsbureau, de Vlaamse verbindingsdiensten en de Vlaamse bevoegde personeelsleden worden eveneens als bevoegde autoriteit bij delegatie beschouwd. Voor België werd aan deze begrippen verder invulling gegeven door het samenwerkingsakkoord van 27 maart 2017. In artikel 3 van het samenwerkingsakkoord werd een opsomming gemaakt van de bevoegde autoriteiten in België. In artikel 4 werd de dienst Internationale betrekkingen van de Algemene Administratie van de Fiscaliteit van de Federale Overheidsdienst Financiën aangeduid als centraal verbindingsbureau voor België. Het centraal verbindingsbureau is ingevolge het samenwerkingsakkoord verantwoordelijk voor de contacten met de Europese Commissie. Zoals eerder vermeld, zal dit samenwerkingsakkoord herzien worden om het in overeenstemming te brengen met richtlijn (EU) 2021/514. Bij deze herziening zal ook verdere aandacht worden besteed aan het luik gegevensbescherming en de gegevensverwerking tussen de verschillende Belgische bevoegde autoriteiten. Ten aanzien van belanghebbenden is het immers van belang dat er in België transparante en uniforme regels worden uitgewerkt. "

16. Het betreft dus een beschermingsmaatregel waarbij de verwerkingsverantwoordelijke, zijnde de "bevoegde autoriteit"[4] volgens artikel 30/2 van het decreet, zelf een gegevensuitwisseling kan schorsen en waarbij de Europese Commissie het CCN-netwerk kan afschermen. Deze maatregelen worden zeker positief beoordeeld door de VTC. Dit sluit aan bij de principes inzake juistheid en vertrouwelijkheid en veiligheid van de AVG.

17. De VTC merkt op dat de verwerkingsverantwoordelijke een meldingsplicht krijgt bovenop de verplichte melding aan de toezichthoudende autoriteit zoals voorzien in artikel 33, AVG. De Europese Commissie kan ook corrigerende maatregelen opleggen, zoals een toezichthoudende autoriteit op grond van de AVG kan doen. Er lijkt geen

[4] De bevoegde autoriteit is volgens de definitie in artikel 5, 2° van het huidige decreet: "de door België als zodanig aangewezen autoriteit. Het centraal verbindingsbureau, de Vlaamse verbindingsdiensten en de Vlaamse bevoegde personeelsleden worden eveneens als bevoegde autoriteit bij delegatie beschouwd".

interferentie te zijn tussen deze procedures. In de memorie wordt in het verband met het gewenst zijn van afstemming verwezen naar een aanpassing van het samenwerkingsakkoord. De VTC zal hier dus nog advies over kunnen uitbrengen.

B. Artikel 17 van het Ontwerp

18. Dit artikel verduidelijkt waarvoor de inlichtingen in het kader van de richtlijn 2011/16/EU gebruikt mogen worden:

*"**Art. 17.** In artikel 21, paragraaf 2, van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:*

1° in het eerste lid wordt punt 1° vervangen door wat volgt:
"1° voor de beoordeling, toepassing en handhaving van de Belgische wetgeving met betrekking tot de belastingen, vermeld in artikel 2 van richtlijn 2011/16/EU, alsook met betrekking tot de belasting over de toegevoegde waarde en andere indirecte belastingen;";

2° het tweede lid wordt vervangen door wat volgt:
"Met toestemming van de buitenlandse autoriteit die de inlichtingen overeenkomstig richtlijn 2011/16/EU, heeft verstrekt, en alleen voor zover het in België wettelijk is toegestaan, kunnen de op grond van die richtlijn ontvangen inlichtingen en bescheiden gebruikt worden voor andere doeleinden dan de doeleinden, vermeld in het eerste lid. Dergelijke toestemming wordt verleend als de inlichtingen voor soortgelijke doeleinden kunnen worden gebruikt in de lidstaat van de buitenlandse autoriteit die de inlichtingen verstrekt.";

3° tussen het tweede en het derde lid wordt een lid ingevoegd, dat luidt als volgt:
"De bevoegde autoriteit kan aan de buitenlandse autoriteiten een lijst meedelen van andere dan de in het eerste lid vermelde doeleinden waarvoor overeenkomstig de Belgische wetgeving de inlichtingen en bescheiden kunnen worden gebruikt. De bevoegde autoriteit kan de ontvangen inlichtingen en bescheiden zonder de toestemming, vermeld in het tweede lid, gebruiken voor alle doeleinden die de inlichtingen verstrekkende lidstaat op een lijst heeft meegedeeld.".

19. In de Toelichting staat hierover nog het volgende:

*"**Artikel 17***

Met dit artikel wordt een wijziging doorgevoerd aan artikel 21, §2, van hetzelfde decreet dat betrekking heeft op de voorwaarden voor de administratieve samenwerking, meer bepaald de openbaarmaking van inlichtingen en bescheiden.

In het eerste punt wordt verduidelijkt dat de inlichtingen waarover de bevoegde autoriteit beschikt ook gebruikt kunnen worden voor de vaststelling, de uitvoering en de handhaving van de btw en andere indirecte belastingen.

Hoewel dit tot dusver niet was uitgesloten, was er als gevolg van een onduidelijk kader hierover onzekerheid ontstaan. Daarom, en gezien het belang van de btw voor de werking van de interne markt, wordt de mogelijkheid om inlichtingen voor dit doel te gebruiken verduidelijkt.

Daarnaast wordt het tweede lid van artikel 21, §2, vervangen. Daarbij wordt bepaald dat met toestemming van de buitenlandse autoriteit die de inlichtingen heeft verstrekt, en enkel voor zover het in België wettelijk is toegestaan, de ontvangen inlichtingen en bescheiden voor andere dan de in het artikel 21, §2, eerste lid, bedoelde doeleinden worden gebruikt. Een lidstaat die inlichtingen voor belastingdoeleinden aan een andere lidstaat verstrekt, dient volgens de richtlijn het gebruik van die inlichtingen voor andere doeleinden toe te staan, voor zover dat uit hoofde van de nationale wetgeving van beide lidstaten is toegestaan.

Het nieuwe derde lid voorziet in de mogelijkheid om aan andere lidstaten een lijst mee te delen van andere doeleinden waarvoor de inlichtingen en bescheiden overeenkomstig het nationale recht van die lidstaat gebruikt kunnen worden. Inlichtingen en bescheiden kunnen zonder toestemming gebruikt worden voor alle doeleinden die de inlichtingen verstrekkende lidstaat op een lijst heeft meegedeeld."

20. Het bestaande artikel 21, eerste en tweede paragraaf, luiden als volgt:

"Art. 21.§ 1. De inlichtingen waarover de bevoegde autoriteit uit hoofde van dit decreet beschikt, vallen onder de geheimhoudingsplicht en genieten de bescherming waarin [1 artikel 3.19.0.0.2 van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013]1 voorziet met betrekking tot soortgelijke inlichtingen.

§ 2. Deze inlichtingen kunnen worden gebruikt :
1° voor de administratie en de handhaving van de Vlaamse regelgeving met betrekking tot de belastingen, vermeld in artikel 4;
2° voor de vaststelling en invordering van andere belastingen en rechten vallend onder artikel 4 van het decreet van 21 december 2012 betreffende de wederzijdse bijstand inzake de invordering van schuldvorderingen die voortvloeien uit belastingen, rechten en andere maatregelen;
3° in mogelijk tot bestraffing leidende gerechtelijke en administratieve procedures wegens overtreding van de belastingwetgeving, met behoud van de toepassing van de algemene regels en de bepalingen betreffende de rechten van de verdachten en getuigen in dergelijke procedures.
Na toestemming van de buitenlandse autoriteit die de inlichtingen overeenkomstig de richtlijn, vermeld in artikel 2, heeft verstrekt en voor zover het in de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest wettelijk is toegestaan, kunnende inlichtingen en bescheiden ontvangen van deze autoriteit worden gebruikt voor andere doeleinden dan de doeleinden, vermeld in het eerste lid. Indien de inlichtingen evenwel in de lidstaat van de buitenlandse autoriteit voor soortgelijke doelen kunnen worden gebruikt, mogen de inlichtingen ook door de bevoegde autoriteit worden gebruikt.
In afwijking van het tweede lid vraagt de bevoegde autoriteit toestemming aan de bevoegde buitenlandse autoriteit van de lidstaat waarvan de inlichtingen initieel afkomstig zijn, indien een buitenlandse autoriteit de inlichtingen die ze van de buitenlandse autoriteit van een andere lidstaat verkreeg, heeft doorgegeven aan de bevoegde autoriteit en de bevoegde autoriteit die doorgegeven inlichtingen wil gebruiken voor andere doeleinden dan de doeleinden, vermeld in het eerste lid."

21. De doeleinden van de verwerking worden dus potentieel verruimd. Doordat dit wettelijk geregeld wordt voor BTW en andere indirecte belastingen en zal worden voor andere doeleinden, is er al een waarborg ingebouwd in het Ontwerp, maar de toekomstige wettelijke regelingen zullen op zichzelf nog moeten afgetoetst worden aan de principes van de AVG.

22. Uit de verantwoording die voor de BTW(interpretatie) wordt gegeven kan de VTC afleiden dat deze aanvulling proportioneel is. Een verduidelijking voor de betrokkenen is in ieder geval positief in het kader van gegevensbescherming.

C. Artikel 10 van het Ontwerp

23. Conform artikel 5.1, c), AVG, moeten de persoonsgegevens toereikend, ter zake dienend en beperkt zijn tot wat noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt.

24. De categorieën betrokkenen worden indirect maar voldoende duidelijk aangeduid: het zijn belastingplichtigen die ook ingezetenen van een andere lidstaat kunnen zijn.

25. De categorieën van persoonsgegevens die van belang zijn voor de verplichte uitwisseling worden in met artikel 10 van het Ontwerp aangevuld.

26. Artikel 10 van het Ontwerp vervangt artikel 11 in de afdeling 2 "Verplichte automatische uitwisseling van inlichtingen".

*"**Art. 10.** In artikel 11 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:*

1° het eerste lid wordt vervangen door wat volgt:

"De bevoegde autoriteit verstrekt alle buitenlandse autoriteiten automatisch alle inlichtingen waarover ze ten aanzien van de ingezetenen van die andere lidstaat beschikt inzake de volgende specifieke inkomsten- en vermogenscategorieën, op te vatten in de zin van de Belgische wetgeving:
1° bezoldigingen van werknemers;
2° bezoldigingen van bedrijfsleiders;
3° levensverzekeringsproducten die niet vallen onder andere uniale rechtsinstrumenten inzake de uitwisseling van inlichtingen noch onder soortgelijke voorschriften;
4° pensioenen;
5° eigendom en inkomen van onroerende goederen;
6° royalty's.";

2° tussen het eerste en het tweede lid wordt een lid ingevoegd, dat luidt als volgt:
"Voor belastingtijdvakken die ingaan op of na 1 januari 2024, streeft de bevoegde autoriteit ernaar het door de lidstaat van verblijf afgegeven fiscaal identificatienummer van ingezetenen op te nemen in de verstrekking van de inlichtingen, vermeld in het eerste lid.".

27. Het bestaande artikel vermeldt het volgende:

" Art. 11. Met betrekking tot belastbare tijdperken vanaf 1 januari 2014 verstrekt de bevoegde autoriteit alle buitenlandse autoriteiten automatisch de inlichtingen waarover zij ten aanzien van de ingezetenen van die andere lidstaat beschikt inzake de volgende specifieke inkomsten- en vermogenscategorieën, op te vatten in de zin van de Belgische wetgeving :
a) bezoldigingen van werknemers;
b) bezoldigingen van bedrijfsleiders;
c) levensverzekeringsproducten die niet vallen onder andere uniale rechtsinstrumenten inzake de uitwisseling van inlichtingen noch onder soortgelijke voorschriften;
d) pensioenen;
e) eigendom en inkomen van onroerende goederen.
De inlichtingen worden ten minste eenmaal per jaar verstrekt, binnen zes maanden na het verstrijken van het kalenderjaar in de loop waarvan de inlichtingen beschikbaar zijn geworden."

28. De nieuwe categorie royalty's[5] wordt volgens de Toelichting opgenomen met het oog op een betere bestrijding van belastingfraude, -ontduiking en -ontwijking omdat het van belang is dat de lidstaten inlichtingen in verband met inkomsten uit intellectuele eigendom uitwisselen, aangezien dit domein van de economie vatbaar is voor winstverschuivingsconstructies vanwege de zeer mobiele aard van de onderliggende activa.

29. Voor wat het fiscaal identificatienummer betreft, wordt er in de Toelichting verduidelijkt dat dat nummer ook gekend is onder de benaming "tax identification number" of "TIN" en dat het moet dienen in het kader van de automatische uitwisseling. De VTC wijst erop dat een (bijkomend) identificatienummer een goed middel kan zijn om persoonsverwisselingen te voorkomen (principe van juistheid van de AVG), maar dat het ook een bijkomend bron van fouten kan zijn als er niet genoeg getoetst wordt aan andere identificatoren. Die lijken hier wel aanwezig te zijn.

30. De VTC is van oordeel wat deze uitbreidingen betreft, voldaan wordt aan het principe van minimale gegevensverwerking.

[5] Zoals omschreven in artikel 2, b), van Richtlijn 2003/49/EG van de Raad van 3 juni 2003 *betreffende een gemeenschappelijke belastingregeling inzake uitkeringen van interest en royalty's tussen verbonden ondernemingen van verschillende lidstaten*.

III. BESLUIT

31. De VTC is van oordeel dat het voorgelegde voorontwerp voldoende waarborgen biedt wat de bescherming van de persoonsgegevens van de betrokkenen betreft.

Hans Graux,
Voorzitter VTC

Getekend door:Hans Graux (Signature)
Getekend op:2022-09-23 18:00:57 +02:0
Reden:Ik keur dit document goed

ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

OMZETTING EU-RICHTLIJN 2021/514 OVER-ADMINISTRATIEVE SAMENWERKING OP GEBIED VAN BELASTINGEN

SERV
sterk door overleg

Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen, Wetstraat 34-36, 1040 Brussel

W www.serv.be – T +32 2 209 01 11 – E info@serv.be

Adviesvraag	Voorontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 21 juni 2013 betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van de belastingen, wat betreft de omzetting van richtlijn EU 2021/514 van de Raad van 22 maart 2021 tot wijziging van richtlijn 2011/16/EU betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van de belastingen.
Adviesvrager	Matthias Diependaele - Vlaams minister van Financiën en Begroting, Wonen en Onroerend Erfgoed
Ontvangst adviesvraag	24 augustus 2022
Decretale opdracht	SERV-decreet 7 mei 2004 art. 20 (SAR-functie)
Goedkeuring raad	19 september 2022

Contactpersoon Pim Verbunt pverbunt@serv.be

SERV
sterk door overleg

De heer Matthias DIEPENDAELE

Vlaams minister van Financiën en Begroting, Wonen en Onroerend Erfgoed

Koning Albert II-laan 7

B-1210 Sint-Joost-ten-Node

Adviesvraag administratieve samenwerking op gebied van belastingen

Mijnheer de minister

U vroeg de SERV op 24 augustus 2022 om advies over het voorontwerp van decreet tot wijzigingen van het decreet van 21 juni 2013 betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van belastingen.

Het voorontwerp van decreet wijzigt ter omzetting van de richtlijnen (EU) 2021/514 (de zogenaamde DAC 7-richtlijn) een aantal bestaande bepalingen met betrekking tot de uitwisseling van inlichtingen en administratieve samenwerking om diverse vormen van belastingfraude, -ontduiking, en -ontwijking te kunnen blijven opsporen en bestrijden.

De SERV zal in dit dossier geen advies formuleren gezien de beperkte sociaal-economische relevantie.

Hoogachtend

Pieter Kerremans
administrateur-generaal

Hans Maertens
voorzitter

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

advies 72.353/3
van 14 november 2022

over

een voorontwerp van decreet ‘tot wijziging van het decreet van 21 juni 2013 betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van belastingen, wat betreft de omzetting van richtlijn (EU) 2021/514 van de Raad van 22 maart 2021 tot wijziging van richtlijn 2011/16/EU betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van de belastingen’

Op 14 oktober 2022 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Wonen en Onroerend Erfgoed verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van decreet van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest 'tot wijziging van het decreet van 21 juni 2013 betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van belastingen, wat betreft de omzetting van richtlijn (EU) 2021/514 van de Raad van 22 maart 2021 tot wijziging van richtlijn 2011/16/EU betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van de belastingen'.

Het voorontwerp is door de derde kamer onderzocht op 3 november 2022. De kamer was samengesteld uit Jeroen VAN NIEUWENHOVE, kamervoorzitter, Koen MUYLLE en Inge VOS, staatsraden, Bruno PEETERS, assessor, en Annemie GOOSSENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Kristine BAMS, eerste auditeur-afdelingshoofd.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 14 november 2022.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond[1], alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET VOORONTWERP

2. Het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest strekt ertoe om richtlijn (EU) 2021/514 van de Raad van 22 maart 2021 'tot wijziging van Richtlijn 2011/16/EU betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van de belastingen' om te zetten in interne Vlaamse regelgeving. De wijzigingen die die richtlijn aanbrengt in richtlijn 2011/16/EU[2] hebben onder meer tot doel het bestaande kader voor informatie-uitwisseling en administratieve samenwerking te verbeteren, teneinde fraude en belastingontduiking te bestrijden. De ontworpen regeling beoogt ter omzetting van richtlijn (EU) 2021/514 onder meer een invulling te geven aan het begrip "verwacht belang", een juridisch kader te bieden aan groepsverzoeken om inlichtingen en een regeling in te voeren om tot een gezamenlijke audit over te gaan.

VORMVEREISTEN

3. Het voorontwerp bevat bepalingen die verband houden met de verwerking van persoonsgegevens[3]. Bij de adviesaanvraag is advies nr. 2022/091 gevoegd dat de Vlaamse toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens op 6 september 2022 over het voorontwerp heeft uitgebracht. Bij de adviesaanvraag is geen advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit gevoegd.

Zoals de Raad van State, afdeling Wetgeving, reeds in tal van adviezen heeft opgemerkt, dient met betrekking tot die bepalingen niet enkel het advies te worden ingewonnen van de Vlaamse toezichtcommissie, maar ook het advies van de (federale) Gegevensbeschermingsautoriteit bedoeld in de wet van 3 december 2017 'tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit'. Het is immers die autoriteit die belast is met het toezicht op de naleving van de 'algemene' regels inzake de verwerking van persoonsgegevens, met inbegrip van de algemene regels die de federale overheid ter uitvoering van de algemene verordening gegevensbescherming[4] heeft vastgesteld. Daaronder valt ook de bevoegdheid om, wat die regels

[1] Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat, wordt onder "rechtsgrond" de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

[2] Richtlijn 2011/16/EU van de Raad van 15 februari 2011 'betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van de belastingen en tot intrekking van Richtlijn 77/799/EEG'.

[3] Bijvoorbeeld artikel 10 van het voorontwerp.

[4] Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 'betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming)'.

betreft, advies te geven teneinde te voldoen aan de adviesverplichting waarin artikel 36, lid 4, van de algemene verordening gegevensbescherming, gelezen in samenhang met artikel 57, lid 1, c), en overweging 96 van die verordening, voorziet.[5]

De conclusie is dan ook dat het advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit alsnog moet worden ingewonnen vooraleer het voorontwerp doorgang kan vinden.

Indien de aan de Raad van State voorgelegde tekst ten gevolge van het inwinnen van dat advies nog wijzigingen zou ondergaan,[6] moeten de gewijzigde of toegevoegde bepalingen, ter inachtneming van het voorschrift van artikel 3, § 1, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, aan de afdeling Wetgeving worden voorgelegd.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 10

4. Artikel 10 van het voorontwerp vormt de omzetting van artikel 1, 6), a), van richtlijn (EU) 2021/514, dat artikel 8, leden 1 en 2, van richtlijn 2011/16/EU vervangt. In artikel 8, lid 1, eerste alinea, a) en b), wordt gewag gemaakt van een "inkomen uit een dienstbetrekking" en van "tantièmes en presentiegelden", terwijl in het ontworpen artikel 11, eerste lid, 1° en 2°, van het decreet van 21 juni 2013 'betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van belastingen' de termen "bezoldigingen van werknemers" en "bezoldigingen van bedrijfsleiders" worden gebruikt. Overigens maakte de oorspronkelijke tekst van de voormelde richtlijnbepaling, voor de rectificatie ervan,[7] gewag van "arbeidsinkomen" en "directiehonoraria".

De gemachtigde verklaarde daarover het volgende:

> "In het voorontwerp van decreet werden de oude begrippen van richtlijn 2011/16 behouden. Het betreft een materiële vergissing. Om een coherente omzetting te verzekeren, dienen de termen 'inkomen uit een dienstbetrekking' en 'tantièmes en presentiegelden' uit richtlijn 2021/514 gehanteerd te worden."

Het zijn niet zozeer de oude bewoordingen van richtlijn 2011/16/EU als wel de bewoordingen van de huidige omzettingsbepaling in artikel 11, eerste lid, a) en b), van het decreet van 21 juni 2013 die werden behouden in de thans ontworpen wijziging. Hoe dan ook moet bij de omzetting van Europese richtlijnen in beginsel zo nauw mogelijk worden aangesloten bij de richtlijnterminologie, om te vermijden dat de omzettingsbepaling een engere of ruimere draagwijdte krijgt dan wat met de richtlijnbepaling werd beoogd. Met de suggestie van de gemachtigde om de begrippen "inkomen uit een dienstbetrekking" en "tantièmes en presentiegelden" te gebruiken, kan dan ook worden ingestemd. De onduidelijkheid die eventueel

[5] Adv.RvS 61.267/2/AV van 27 juni 2017 over het voorontwerp dat heeft geleid tot de wet van 3 december 2017, *Parl.St*. Kamer 2016-17, nr. 54-2648/001, 106-115 (opmerkingen 1 tot 6) en 117 (opmerking 3).

[6] Namelijk andere wijzigingen dan diegene waarvan in dit advies melding wordt gemaakt of wijzigingen die ertoe strekken tegemoet te komen aan hetgeen in dit advies wordt opgemerkt

[7] *Pb* L 162 van 14 juni 2013, 15.

zou kunnen ontstaan door het gebruik van de richtlijnterminologie kan het best worden verholpen door in de memorie van toelichting de nodige duiding te verschaffen over de concrete draagwijdte van deze begrippen in de interne rechtsorde.

DE GRIFFIER DE VOORZITTER

Annemie GOOSSENS Jeroen VAN NIEUWENHOVE

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

Op voorstel van de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Wonen en Onroerend Erfgoed;

Na beraadslaging,

DE VLAAMSE REGERING BESLUIT:

De Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Wonen en Onroerend Erfgoed is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

Art. 2. Dit decreet voorziet in de omzetting van richtlijn (EU) 2021/514 van de Raad van 22 maart 2021 tot wijziging van Richtlijn 2011/16/EU betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van de belastingen.

Art. 3. In artikel 2 van het decreet van 21 juni 2013 betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van belastingen, gewijzigd bij de decreten van 23 december 2016 en 26 juni 2020, wordt de zinsnede "en van richtlijn (EU) 2015/2376 van de Raad van 8 december 2015 tot wijziging van richtlijn 2011/16/EU wat betreft verplichte automatische uitwisseling van inlichtingen op belastinggebied, in de omzetting van richtlijn (EU) 2018/822 van de Raad van 25 mei 2018 tot wijziging van Richtlijn 2011/16/EU wat betreft verplichte automatische uitwisseling van inlichtingen op belastinggebied met betrekking tot meldingsplichtige grensoverschrijdende constructies" vervangen door de zinsnede ", in de omzetting van richtlijn (EU) 2015/2376 van de Raad van 8 december 2015 tot wijziging van Richtlijn 2011/16/EU wat betreft verplichte automatische uitwisseling van inlichtingen op belastinggebied, in de omzetting van richtlijn (EU) 2018/822 van de Raad van 25 mei 2018 tot wijziging van richtlijn 2011/16/EU wat betreft verplichte automatische uitwisseling van inlichtingen op belastinggebied met betrekking tot meldingsplichtige grensoverschrijdende constructies en in de omzetting van richtlijn (EU) 2021/514 van de Raad van 22 maart 2021 tot wijziging van Richtlijn 2011/16/EU betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van de belastingen".

Art. 4. Aan artikel 5, eerste lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 18 december 2015, 23 december 2016 en 26 juni 2020, worden een punt 26° tot en met 28° toegevoegd, die luiden als volgt:

"26° gezamenlijke audit: een administratief onderzoek dat gezamenlijk door de bevoegde autoriteiten van twee of meer lidstaten wordt uitgevoerd, en verband houdt met een of meer personen van gezamenlijk of complementair belang voor de bevoegde autoriteiten van die lidstaten;

27° gegevensinbreuk: een inbreuk op de beveiliging die leidt tot vernietiging, verlies, wijziging of elk voorval van ongepaste of ongeoorloofde inzage, openbaarmaking of gebruik van inlichtingen, met inbegrip van, maar niet beperkt tot, persoonsgegevens die worden doorgegeven, opgeslagen of anderszins verwerkt, als gevolg van opzettelijke onwettige handelingen, nalatigheid of ongevallen. Een gegevensinbreuk kan betrekking hebben op de vertrouwelijkheid, de beschikbaarheid en de integriteit van gegevens;

28° CCN-netwerk: het op het gemeenschappelijke communicatienetwerk gebaseerde gemeenschappelijke platform dat de Unie heeft ontwikkeld voor het elektronische berichtenverkeer tussen autoriteiten die bevoegd zijn op het gebied van douane en belastingen.".

Art. 5. In artikel 8, tweede lid, van hetzelfde decreet wordt het woord "bepaald" opgeheven.

Art. 6. In artikel 9 van hetzelfde decreet wordt het derde lid vervangen door wat volgt:

"Het verzoek, vermeld in het eerste lid, kan een met redenen omkleed verzoek om een administratief onderzoek bevatten. Als de bevoegde autoriteit van oordeel is dat er geen administratief onderzoek nodig is, deelt ze de verzoekende autoriteit onmiddellijk de redenen daarvoor mee.".

Art. 7. In artikel 10 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 1 wordt vervangen door wat volgt:

"§1. De bevoegde autoriteit verstrekt de inlichtingen, vermeld in artikel 9, eerste lid, zo spoedig mogelijk, en uiterlijk drie maanden na de datum waarop ze het verzoek heeft ontvangen.

Als de bevoegde autoriteit niet aan het verzoek kan voldoen binnen de termijn, vermeld in het eerste lid, deelt ze de redenen daarvoor onmiddellijk, en in elk geval binnen drie maanden nadat ze het verzoek heeft ontvangen, aan de verzoekende autoriteit mee, met vermelding van de datum waarop ze denkt aan het verzoek te kunnen voldoen. Die termijn mag niet langer zijn dan zes maanden te rekenen vanaf de datum waarop de bevoegde autoriteit het verzoek heeft ontvangen.

Als de bevoegde autoriteit de inlichtingen evenwel al in haar bezit heeft, verstrekt ze die binnen twee maanden nadat ze het verzoek heeft ontvangen.

In bijzondere gevallen kan de bevoegde autoriteit met de verzoekende autoriteit of de aangezochte autoriteit een andere termijn overeenkomen dan de termijnen, vermeld in het eerste, tweede en derde lid.";

2° paragraaf 4 wordt opgeheven.

Art. 8. Aan hoofdstuk 2, afdeling 1, van hetzelfde decreet, wordt een onderafdeling 3 toegevoegd, die luidt als volgt:

"Onderafdeling 3. Verwacht belang".

Art. 9. In hetzelfde decreet wordt aan onderafdeling 3, toegevoegd bij artikel 8, een artikel 10/1 toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 10/1. Wat betreft een verzoek als vermeld in artikel 8, eerste lid, en artikel 9, eerste lid, zijn de verzochte inlichtingen van verwacht belang als op het ogenblik van het verzoek de verzoekende autoriteit van oordeel is dat er overeenkomstig haar nationale wetgeving een redelijke mogelijkheid bestaat dat de verzochte inlichtingen van belang zullen zijn voor de belastingaangelegenheden van een of meer belastingplichtigen, hetzij bij naam, hetzij op een andere wijze geïdentificeerd, en het verzoek gerechtvaardigd is voor de doeleinden van het onderzoek.

Om het verwacht belang van de verzochte inlichtingen aan te tonen, verstrekt de bevoegde autoriteit ten minste de volgende inlichtingen aan de aangezochte autoriteit:
1° het fiscale doel waarvoor de informatie wordt opgevraagd;
2° een specificering van de inlichtingen die nodig zijn voor de uitvoering of handhaving van haar nationale wetgeving.

Als een verzoek als vermeld in artikel 8, eerste lid, en artikel 9, eerste lid, betrekking heeft op een groep belastingplichtigen die niet individueel kunnen worden geïdentificeerd, verstrekt de bevoegde autoriteit aan de aangezochte autoriteit ten minste de volgende inlichtingen:
1° een gedetailleerde beschrijving van de groep;
2° een toelichting bij de toepasselijke wetgeving en bij de feiten op basis waarvan redelijkerwijze vermoed kan worden dat de belastingplichtigen in de groep de toepasselijke wetgeving niet hebben nageleefd;
3° een toelichting bij de manier waarop de gevraagde inlichtingen zouden bijdragen tot het bepalen van de mate waarin de belastingplichtigen in de groep aan de toepasselijke wetgeving voldoen;
4° in voorkomend geval, feiten en omstandigheden die verband houden met de betrokkenheid van een derde die actief heeft bijgedragen tot de mogelijke niet-naleving van de toepasselijke wetgeving door de belastingplichtigen in de groep.”.

Art. 10. In artikel 11 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het eerste lid wordt vervangen door wat volgt:

“De bevoegde autoriteit verstrekt alle buitenlandse autoriteiten automatisch alle inlichtingen waarover ze ten aanzien van de ingezetenen van die andere lidstaat beschikt inzake de volgende specifieke inkomsten- en vermogenscategorieën, op te vatten in de zin van de Belgische wetgeving:
1° inkomen uit een dienstbetrekking;
2° tantièmes en presentiegelden;
3° levensverzekeringsproducten die niet vallen onder andere uniale rechtsinstrumenten inzake de uitwisseling van inlichtingen noch onder soortgelijke voorschriften;
4° pensioenen;
5° eigendom en inkomen van onroerende goederen;
6° royalty’s.”;

2° tussen het eerste en het tweede lid wordt een lid ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Voor belastingtijdvakken die ingaan op of na 1 januari 2024, streeft de bevoegde autoriteit ernaar het door de lidstaat van verblijf afgegeven fiscaal identificatienummer van ingezetenen op te nemen in de verstrekking van de inlichtingen, vermeld in het eerste lid.”.

Art. 11. In artikel 11/1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 23 december 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 4, 1°, wordt tussen de zinsnede “uitgewisseld:” en de woorden “binnen drie maanden” de zinsnede “onverwijld zodra de voorafgaande grensoverschrijdende rulings zijn afgegeven of gemaakt, gewijzigd of hernieuwd en uiterlijk” ingevoegd;

2° in paragraaf 5 wordt punt 2° vervangen door wat volgt:

"2° een samenvatting van de voorafgaande grensoverschrijdende ruling, met onder meer een omschrijving van de relevante zakelijke activiteiten of transacties of reeks van transacties, alsook alle andere inlichtingen die voor de bevoegde autoriteit nuttig kunnen zijn bij de evaluatie van een mogelijk belastingrisico, die niet mag leiden tot de openbaarmaking van een handels-, bedrijfs-, nijverheids- of beroepsgeheim of een fabrieks- of handelswerkwijze, of van inlichtingen waarvan het verstrekken in strijd zou zijn met de openbare orde;".

Art. 12. Artikel 14 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 14. Met het oog op de uitwisseling van de inlichtingen, vermeld in artikel 3, kan de bevoegde autoriteit een buitenlandse autoriteit verzoeken dat personeelsleden die door de bevoegde autoriteit gemachtigd zijn, overeenkomstig de door de buitenlandse autoriteit vastgestelde procedurele regelingen:
1° aanwezig zijn in de kantoren waar de administratieve autoriteiten van de aangezochte lidstaat hun taken vervullen;
2° aanwezig zijn bij administratieve onderzoeken op het grondgebied van de aangezochte lidstaat;
3° deelnemen aan de administratieve onderzoeken die worden uitgevoerd door de aangezochte lidstaat, waar passend met gebruikmaking van elektronische communicatiemiddelen.".

Art. 13. In artikel 15 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 1 wordt vervangen door wat volgt:

"§1. Met het oog op de uitwisseling van de inlichtingen, vermeld in artikel 3, kan een buitenlandse autoriteit de bevoegde autoriteit verzoeken dat personeelsleden die door die buitenlandse autoriteit gemachtigd zijn, overeenkomstig de door de bevoegde autoriteit vastgestelde procedurele regelingen:
1° aanwezig zijn in de kantoren waar de Vlaamse overheid haar taken vervult;
2° aanwezig zijn bij administratieve onderzoeken die worden verricht door de Vlaamse overheid;
3° deelnemen aan de administratieve onderzoeken die worden uitgevoerd door de Vlaamse overheid, waar passend met gebruikmaking van elektronische communicatiemiddelen.

De bevoegde autoriteit reageert op een verzoek als vermeld in het eerste lid, binnen een termijn van zestig dagen nadat ze dat verzoek heeft ontvangen, waarbij ze aan de buitenlandse autoriteit de inwilliging van het verzoek of de gemotiveerde weigering ervan meedeelt.

Als de gevraagde inlichtingen vermeld staan in bescheiden waartoe de personeelsleden van de bevoegde autoriteit toegang hebben, ontvangen de personeelsleden van de buitenlandse autoriteit een afschrift daarvan.";

2° paragraaf 2 wordt vervangen door wat volgt:

"§2. Als personeelsleden van de buitenlandse autoriteit aanwezig zijn tijdens een administratief onderzoek of daaraan met gebruikmaking van elektronische communicatiemiddelen deelnemen, mogen ze personen ondervragen en bescheiden onderzoeken, met inachtneming van de door de bevoegde autoriteit vastgestelde procedurele regelingen.

Als de te controleren persoon weigert om zich aan de controlemaatregelen van de personeelsleden van de buitenlandse autoriteit te onderwerpen, wordt dat door de bevoegde autoriteit als een weigering tegenover haar eigen personeelsleden aangemerkt.”.

Art. 14. In artikel 16 van hetzelfde decreet worden in het derde lid de woorden “die de controle voorstelt” vervangen door de zinsnede “die de gelijktijdige controle voorstelt, binnen een termijn van zestig dagen na ontvangst van het voorstel,”.

Art. 15. In hoofdstuk 3 van hetzelfde decreet wordt een afdeling 2/1 ingevoegd, die luidt als volgt:

“Afdeling 2/1. Gezamenlijke audits”.

Art. 16. In hetzelfde decreet wordt in afdeling 2/1, ingevoegd bij artikel 15, een artikel 16/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 16/1. §1. De buitenlandse autoriteit van een of meer lidstaten kan de bevoegde autoriteit verzoeken een gezamenlijke audit uit te voeren.

De bevoegde autoriteit reageert op het verzoek om een gezamenlijke audit, vermeld in het eerste lid, binnen een termijn van zestig dagen nadat ze het verzoek heeft ontvangen. De bevoegde autoriteit kan dat verzoek van de buitenlandse autoriteit om gemotiveerde redenen verwerpen.

§2. Gezamenlijke audits met de Vlaamse overheid worden op vooraf overeengekomen en gecoördineerde wijze, met inbegrip van taalregelingen, uitgevoerd door de bevoegde autoriteit en de buitenlandse autoriteit van een of meer verzoekende lidstaten, en in overeenstemming met de wetgeving en de procedurele voorschriften van de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest.

De bevoegde autoriteit wijst een vertegenwoordiger aan die verantwoordelijk is voor het toezicht op en de coördinatie van de gezamenlijke audit in de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest.

De rechten en plichten van de personeelsleden van lidstaten die deelnemen aan de gezamenlijke audit, worden in geval van hun aanwezigheid bij activiteiten die in de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest worden verricht, vastgesteld overeenkomstig de wetgeving van de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest.

§3. Met behoud van de toepassing van paragraaf 2:
1° kunnen de personeelsleden van andere lidstaten die deelnemen aan de activiteiten van de gezamenlijke audit, personen ondervragen en bescheiden onderzoeken in samenspraak met de personeelsleden van de Vlaamse overheid, met inachtneming van de procedurele regelingen die zijn vastgesteld door de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest;
2° zorgt de Vlaamse overheid ervoor dat bewijsmateriaal dat tijdens de activiteiten van de gezamenlijke audit is verzameld, kan worden beoordeeld, ook op de toelaatbaarheid ervan, onder dezelfde juridische voorwaarden als in het geval van een in het Vlaamse Gewest of Vlaamse Gemeenschap uitgevoerde audit waaraan alleen de personeelsleden van de Vlaamse overheid deelnemen, onder meer in de loop van eventuele klachten-, herzienings- of beroepsprocedures;
3° zorgt de Vlaamse overheid ervoor dat alle personen die aan een gezamenlijke audit worden onderworpen of erdoor worden geraakt, dezelfde rechten en plichten hebben als in het geval van een audit waaraan alleen de personeelsleden van de Vlaamse overheid deelnemen, onder meer in de loop van eventuele klachten-, herzienings- of beroepsprocedures.

§4. Als wordt overgegaan tot het verrichten van een gezamenlijke audit als vermeld in paragraaf 1, trachten de bevoegde autoriteit en de buitenlandse autoriteit van een of meer lidstaten het eens te worden over de feiten en omstandigheden die relevant zijn voor de gezamenlijke audit, en streven ze naar overeenstemming over de fiscale positie van de geaudite persoon of personen op basis van de resultaten van de gezamenlijke audit.

De bevindingen van de gezamenlijke audit worden neergelegd in een eindverslag. Punten waarover de bevoegde autoriteit en elk van de betrokken buitenlandse autoriteiten het eens zijn, worden in het eindverslag opgenomen en worden in aanmerking genomen in de relevante instrumenten die de bevoegde autoriteit en de buitenlandse autoriteit van een of meer deelnemende lidstaten naar aanleiding van die gezamenlijke audit uitvaardigen.

Met inachtneming van het eerste en het tweede lid vinden de handelingen die de bevoegde autoriteit of de personeelsleden van de Vlaamse overheid verrichten naar aanleiding van een gezamenlijke audit, alsmede eventuele verdere procedures in de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest, zoals een besluit van de belastingautoriteiten, een beroepsprocedure of een daarmee verband houdende schikking, plaats overeenkomstig de wetgeving van de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest.

§5. Alle geaudite personen worden binnen zestig dagen na het uitbrengen van het eindverslag in kennis gesteld van het resultaat van de gezamenlijke audit en krijgen een kopie van dat eindverslag.

§6. De bevoegde autoriteit kan de buitenlandse autoriteit van een of meer lidstaten verzoeken een gezamenlijke audit uit te voeren.

De bevoegde autoriteit en de personeelsleden van de Vlaamse overheid voegen zich naar de wetgeving en de procedurele voorschriften van de lidstaat waar de activiteiten van een gezamenlijke audit plaatsvinden. De Vlaamse personeelsleden oefenen geen bevoegdheden uit die verder gaan dan de bevoegdheden die hun krachtens de wetgeving van de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest zijn verleend.”.

Art. 17. In artikel 21, §2, van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid wordt punt 1° vervangen door wat volgt:

“1° voor de beoordeling, toepassing en handhaving van de Belgische wetgeving met betrekking tot de belastingen, vermeld in artikel 2 van richtlijn 2011/16/EU, alsook met betrekking tot de belasting over de toegevoegde waarde en andere indirecte belastingen;”;

2° het tweede lid wordt vervangen door wat volgt:

“Met toestemming van de buitenlandse autoriteit die de inlichtingen overeenkomstig richtlijn 2011/16/EU, heeft verstrekt, en alleen voor zover het in België wettelijk is toegestaan, kunnen de op grond van die richtlijn ontvangen inlichtingen en bescheiden gebruikt worden voor andere doeleinden dan de doeleinden, vermeld in het eerste lid. Dergelijke toestemming wordt verleend als de inlichtingen voor soortgelijke doeleinden kunnen worden gebruikt in de lidstaat van de buitenlandse autoriteit die de inlichtingen verstrekt.”;

3° tussen het tweede en het derde lid wordt een lid ingevoegd, dat luidt als volgt:

"De bevoegde autoriteit kan aan de buitenlandse autoriteiten een lijst meedelen van andere dan de in het eerste lid vermelde doeleinden waarvoor overeenkomstig de Belgische wetgeving de inlichtingen en bescheiden kunnen worden gebruikt. De bevoegde autoriteit kan de ontvangen inlichtingen en bescheiden zonder de toestemming, vermeld in het tweede lid, gebruiken voor alle doeleinden die de inlichtingen verstrekkende lidstaat op een lijst heeft meegedeeld.".

Art. 18. In hetzelfde decreet wordt aan hoofdstuk 5/2, ingevoegd bij decreet van 26 juni 2020, een artikel 30/6 toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 30/6. §1. Als een gegevensinbreuk heeft plaatsgevonden in de Vlaamse Gemeenschap of in het Vlaamse Gewest, meldt de bevoegde autoriteit die inbreuk en alle daaropvolgende corrigerende maatregelen onverwijld aan de Europese Commissie.

De bevoegde autoriteit kan de uitwisseling van inlichtingen met lidstaten waar een gegevensinbreuk heeft plaatsgevonden, schorsen door de Europese Commissie en de betrokken lidstaten daarvan schriftelijk in kennis te stellen. Een dergelijke schorsing wordt onmiddellijk van kracht.

De bevoegde autoriteit, onderzoekt, beperkt en verhelpt de gegevensinbreuk, en verzoekt, door de Europese Commissie daarvan schriftelijk in kennis te stellen, om de schorsing van de toegang tot het CCN-netwerk voor de toepassing van dit decreet als de gegevensinbreuk niet onmiddellijk en op passende wijze onder controle kan worden gebracht. Als de gegevensinbreuk is verholpen, meldt de bevoegde autoriteit dit aan de Europese Commissie.

De bevoegde autoriteit kan de Europese Commissie verzoeken om gezamenlijk te verifiëren of een gegevensinbreuk is verholpen.

§2. De bevoegde autoriteit, bijgestaan door de Europese Commissie, komt de praktische regelingen overeen die nodig zijn voor de uitvoering van dit artikel, met inbegrip van beheerprocedures voor gegevensinbreuken die sporen met internationaal erkende goede praktijken en, in voorkomend geval, een gezamenlijke overeenkomst tussen de verwerkingsverantwoordelijken, een overeenkomst tussen gegevensverwerker en verwerkingsverantwoordelijke of modellen daarvoor.".

Art. 19. Dit decreet treedt in werking op 1 januari 2023.

In afwijking van het eerste lid treden artikel 4, voor zover het een punt 26° toevoegt aan artikel 5, eerste lid, van het decreet van 21 juni 2013 betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van belastingen, en artikel 15 en 16 van dit decreet in werking op 1 januari 2024.

Brussel, 2 december 2022.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Jan JAMBON

De Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Wonen en Onroerend Erfgoed,

Matthias DIEPENDAELE